

தொய்கம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்

மார்ச் 2003

நாடக அரங்கக் கலலூரியின்

"ஆர்விகாலோ சதுரர்"

விலை
40.00

விமர்சகனுக்கான பத்துக் கட்டளைகள்

- ச. சீவசேகரம் -

- I. தன்னை இலக்கியச் சிகரமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் குட்டிச்சுரீடம் இமயம் உள்ள திசையை மறந்தும் சட்டிக் காட்டாதிருப்பாயாக!
- II. விமர்சனப்பாங்கான முன்னுரை கேட்டு வருகிறவரது மனத்தில் இருப்பது விமர்சனப்பாங்கான சொற்கள்தாம் என்று நம்பாதிருப்பாயாக!
- III. உண்மைக்குப் பொருந்திவராத எந்தச் சொல்லையும் மனந்துணிந்து பொய்யென்று அடையாளங் காட்டாதிருப்பாயாக!
- IV. ஒருவருடைய எழுத்தை இன்னொருவர் தன்னுடையதென்று பிரகரித்தால் அதைக் களவென்று பழியாதிருப்பாயாக!
- V. ஒருவரது எழுத்தில் இல்லாத மேன்மைகளை எல்லாரும் சொல்லுகையில் அரசரது புதிய ஆடை பற்றி நினைவுடாதிருப்பாயாக!
- VI. ஒருவரது எழுத்தில் இலக்கணப் பிழைகளைக் கண்டால் அவற்றை மொழிவளர்ச்சிக்கான உயரிய பங்களிப்பு என்று போற்ற இயலாதுவிட்டாலும் குற்றங் கூறாதிருப்பாயாக!
- VII. பிறழ்வான எந்தவொரு சொற்பிரயோகத்தையும் புதிய வாசிப்பென்று புகழ்வதல்லாமல் பிழையான பாவனை என்னாதிருப்பாயாக!
- VIII. தெளிவினமான மொழிநடையை உன்னால் விளங்கிக் கொள்ள இயலாதென்று சொல்லி உன்னை அறிவிலி என்று அடையாளங்காட்டாமலிருப்பாயாக!
- IX. உலகில் எல்லாரும் உனது உண்மையான கருத்துக்களை அறியவே காத்திருப்பதாக எண்ணி ஏமாறாமல் இருப்பாயாக!
- X. பிடிவாதக்காரனென்றும் பிறரை மதியாதவனென்றும் தன்னடக்கமற்றவனென்றும் கர்வி என்றும் கடுமொழி பேசுவானெனவும் பொறாமை மிக்கவனென்றும் வீண் சர்ச்சைக்காரனென்றும் ஒரு பக்கச் சார்பானவனென்றும் மூடனென்றும் இன்னும் பலவாரும் எவரும் உன்னை அழைப்பதையிட்டு வருந்தியல்புடையவனாக நீ இருந்தால்-
என்றும்
எதையும்
எவரையும்
எங்கும்
எக்காரணங் கொண்டும்
விமர்சிப்பாதிருப்பாயாக!

ஸ்ரீ நாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

சூரியகம்

கலை இலக்கிய கலாநிபுத்தாய கலைநிபுத்தர்

பிரதம ஆசிரியர்:
 க.தனிகாசலம்
 ஆசிரியர் குழு:
 இ.முருகையன்
 சி.சிவசேகரம்
 குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்
 கோ.தேவராஜா
 கவ்வயல் வே. குமாரசாமி
 அழ. பகீரதன்
 வெ.சங்கரநாதன்
 மாலை வரோதயன்
 பக்க வடிவமைப்பு:
 சிவபரதன்
 நகுலன்
 அட்டை வடிவமைப்பு:
 அ.நிவாரன்
 விஜயோகச் செயலர்:
 க.ஆனந்தகுமாரசாமி
 வெளியீடு:
 தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை
 405, ஸ்ரீராம் வி. வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்,
 அச்சுப்பதிவு:
 ஜே.எஸ்.பிரின்டேஸ்,
 சிவ்லாலை வீதி,
 பண்டத்தரிப்பு

புதிதான விவரம்
உள்ளாடு
 ஒரு ஆண்டு ரூ. 180/= 14 இழுகள்)
 இரு ஆண்டு ரூ. 300/= 15 இழுகள்:
குடாநிலைவாயு உட்பட
வெளிராடு
 ஒரு ஆண்டு 8 அமெரிக்க டொலர்
 வெளியே அனுப்பிகள் இலக்கிய கலை நாராயண கலை
 அமைதி C.A.S.S.வாயு கலைநிபுத்தர் அனுப்பிகள்வாயு
 கலை அமைதி அமைதி வெளியே அனுப்பிகள்
 நிறுவனத்தின் கலைநிபுத்தர் வெளியே அனுப்பிகள்
 கலைநிபுத்தர் அனுப்பிகள் கலைநிபுத்தர் அனுப்பிகள்

உள்ளே...

சுவாமிநாத

சிவா
 முருகையன்
 சொபத்நாதன்
 திரும்துமரன்
 எஸ். ஆறுமுகம்
 தணிகையன்
 நீர்வை கலைவரன்
 சிதம்பரநாதன் இராமேஸ்
 கோகுலராகவன்
 த.ஜெயசீலன்

விஜயநாத

வனஜா நடராஜன்
 த. சுரேந்திரன்
 திருவைகாஜர். கோ.பிச்சா

சா.நி.நாத

சி. சிவசேகரன் குமாரசாமி கலை நாராயண
 பாமரன்
 தியாகு

விவரம்

அருட்சகோ. சூயன்
 விவாண வேல்தாஸ்

அருட்தீம் துனைவுகள்

ஸீமொடு கணைப் பேடிநீயும்
 மீதத் துவிசெழுப்ப மூன்று
 தோல்க் கண். கோலக் மலையும்
 கோயி மீதும் உள் தீமிக்
 வித்திராயிற் பிறழல்க்கக்
 கணை மீதும் விதழ்நாக் காயி
 விதிநூறு தானகைய் மயமகெய்வமீய்
 குவிந்த தழல் விதித்தம் மூற்றது கோயிக்
 அழந்து தோல்கும் கமிந்து கைத்தழல்
 அலுக்கலன் ஓடி அடுத்திக் கமிந்து
 நன் தவறாந் கமிநீடு கவசுநன்
 சிந்திராயின்கை மலைய் கோயி
 கோயிமலையி புதிதிய் மலையம்
 மலைய் மாட்டுத் கோயிமலைய்.
 நின்றகலையி ஓத்த மூத்த துமிப் பு அலகக்
 மலையற்ற மலைய் மலையிற்
 மலைய் கோயிமலைய் மலையுநீடுமல்
 மலையுனை விதிநீ தீமிகுமலைய்
 மறத்து கோயி மலையு
 அமையும்
 அநீடு மலையு-

சீமொடு நலையிம்,
 இயி மிளவது இவ்வை மலையு
 அழநீயான மலையு,
 கவசுநீயிம் உதழ்த்து
 கம்பகையுனை மெய்கமிநீடு
 இவ்வை நுனைவுகலையிம்,
 இவ்வையுமலையி மெய்கமிநீடுமல்.

சீமொடு நலையிம்,
 கவசுநீயிம் அழநீயுனை
 மலையு மலையு மெய்கமிநீடு,
 மலையிம் மலையு
 மலையிற் மலையிற் மலையிம்,
 மலையிம் மலையிம்.

சுவா

ஆலோசனைப் பரிசீலனை

முருகையன்

முன்பெல்லாம் நாங்கள்
முழுச்சொகுசாய் வாழ்ந்திருந்தோம்.
பின்பு இந்தப் பஞ்சங்கள் -
பின்னடைவு - வந்தனவே.
நாகரிகம் குன்றி,
நாடு மனிதர் எல்லாம்
தேசககம் கெட்டுச்
சிறைத்து விழுவதோ?
சன்னை பிளாஸ்.
இந்தத் தளர்ச்சி வந்துவிட்டதென்று
தொண்டை டிக்கி டிக்கி
இதைச் சொல்ல அழுகின்றீர்.

ஐயா பொறுங்கள்.
அழுவேண்டாம், கேளுங்கள்.
பொய்யாயின் எல்லாம்
போபகல நாம் உழைப்போம்
மண்ணெண்ணை இல்லை,
மருந்தில்லை மா இல்லை
உண்ணீரும் இல்லை,
சயிக்கிள்தான் தஞ்சம் என்று
கண்ணீர் சொரிவதனால்,
காரியங்கள் ஆகுமோ?
மற்றவரை நம்பி
வயிறுகளைக் காபலவத்தால்
கற்றதனால் ஆகும் பயனாய்
நாம் கண்டதென்ன?
உற்பத்தி செய்தால்...
உலகம் எங்கள் கைகளிலே.
நெற்பயிரை மட்டுமல்ல.
நிரம்ப உட உணவும்
பற்பலவாம் கீரைப் பயிர்களுடன்
மூலிகையும்
உள்ளூரில் நாங்கள்
உணர்ந்து பயிரிட்டால்,
வெல்லோமோ -
எம்மை பிராட்டுகிற பஞ்சத்தை?

ஆகையினால்,
நாங்கள் அழுவேண்டாம்.
தொய்வடைந்து
வேதும் மனம் வேண்டாம்
வேதனைகள் வேண்டாமே!

பாபமுள்ளே சற்றுப்
பதுங்குவதும் தேவைபடுதோ?
நோய் தீங்கும் வகி

சற்றே
நோப்படுத்தக் கூடாதோ?
ஆண்டாண்டு காலம்
அடக்கப்படுதல் என்னும்
நீண்டதொரு நோயினை நாம்
நீக்கிவிட வேண்டாமோ?

ஆகையினால்,
நாங்கள் அழுவேண்டாம்.
தொய்வடைந்து
வேதும் மனம் வேண்டாம்
வேதனைகள் வேண்டாமே!
உற்பத்திப் போர் முனையில்
உதலேகம் கொள்வோமே.
கற்புதனால் ஆகும்
பயன்களை நாம் காண்போமே.

70களில் தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கை
முன்னெடுக்கப்பட்டபோது கவிஞரால் இயற்றப்பட்ட
இக்கவிதை உலகமயமாதத் குழலிலும் பொருந்தக்
கூடியதாக அமைகிறது.

உடந்த சில வருடங்களாக மக்களின் பொருட்சார்ந்த
வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின்
காரணமாக தனிநபர்- நெருக்கடி மேலும்
கீவிரமாகியுள்ளது. சந்தைப் பொருளாதாரத்தின்
தன்மை மாறியுள்ளது. உலகமயமாக்கல், இது வரை
காணாத அளவில், வர்த்தகப் பொருட்கள் மீதான
மோகத்தை, அவற்றை அடைபெறக்கூடிய எத்தகியத்தை
பெருக்கியுள்ளது. பன்னாட்டு மூலதனம் ஒரு புதிய
தன்மை கொள்ள சந்தையை உருவாக்கியதோடு, அத
னுடன் சேர்ந்து ஒரு புதிய கலாசாரத்தையும் உருவாக்க
கியுள்ளது. தனிநபரும் இந்த கலாசாரத்தை தன்
இஷ்டப்பட்டு உட்கொள்ளவில்லை, மாறாக இந்தக்
கலாசாரம் தனிநபர் மேல் வலிமையாகத் திணிக்கப்
படுகிறது. வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவ
நாடுகளில் காணப்படுவதுபோல், சந்தையின் சக்தி
கட்டுக்கவடங்காமல் வளர்ந்து, நுகர்வுப்பொருள் போகல்
தான் மக்களின் கலாசாரம், மக்களின் சித்தாந்தம்
என்று போய்நிறை உருவாகியுள்ளது. உண்மை
நினைவைமக்கும் உருவாக்கப்பட்ட ஆகைகளுக்கும்
இடையே உள்ள முரண்பாட்டினால், எழும் மனக்கலக்க
கத்திலும் ஏக்கத்திலும் தவிப்பிலும்கான் மதுபுணர்வு
வெப்பவாதமும் கொழுந்துவிட்டு எறிவின்றன. பல
தள்ளநலன் தறித்த பிரச்சனைகளுக்கு ஆன்மீகத்தில்
விடை காண முடியும் போக்கு வளர்ந்திருப்பதும்
மேற்குறிப்பிட்ட முரண்பாட்டின் வெளிப்பாடே.
கலாசார நடவடிக்கைக்கான தற் செயல்திட்டம்

தெய்வ வாழை

அமாவாசையின் மை இருள் வந்தும் கவிந்துவிட்டது. தெய்வ வாழை விட்டான் வெளிமுகப்பில் அலர்ந்திருந்தான்.

"என்ன இன்னும் இவரைக் காணோமே, இன்றைக்கென்று எனக்கு நாரிப்பிடிப்பு வந்திட்டுது. இல்லாவிட்டால் நானும் போய் ருக்கலாம், கொடுத்து வைக்கவில்லை."

ஆதங்கத்துடன் எண்ணில் கொண்டான், வழியேல் விழி வைத்து மனவன் வரவை எதிர்பார்த்த வண்ணமே இரும் தான் அவன். இன்று தெய்வாணயின் கணவன் மகமசபை வாத்தியாருக்கு, அவருடைய ஆசிரியத்துவ வெற்றிக்கு சான்றாக விழா எடுத்துள்ளார்கள் அவரின் பயின்ற மாணவர்கள். தான் போகமுடியா விட்டாலும் கணவன் வாய்முலமாகவாவது தன் கணவனின் பாராட்டு விழா பற்றி தெரிந்து கொள்ளும் ஆவலில் காத்திருக்கிறான் தெய்வாணை.

தெய்வாணையின் கணவன் கணகசபை வாத்தியார் ஆசிரியத் தொழிலில் இருந்து ஓய்வுபெற்றவருட்கள் பலவாகிவிட்டன. சாதாரண தாழ்ந்த வாத்தியாருக்கு தன் வாழ்வில்

மிளிர்ந்தவர் மகமசபை வாத்தியார். ஆனால் தன்னிடமுள்ள அறிவும் களஞ்சியத்தை அப்படியே மாணவர்களுக்கு அள்ளி வழங்கியவர். சொல்லுவதை தெளிவாக எடுத்து எரியத்தில் அவருக்கு நிகர் அவர்தான். அதுமட்டுமல்ல மாணவ மனங்களில் தேடலுக்கான தூண்டலை ஏற்படுத்தியவர். அதனால்தான் அவருடைய மாணவர்கள் பல வேறு கல்வித்துறைகளில் புலங்களாயும் அவரின் தேடலின் தூண்டல் அவர்களுக்குள்ளும் அவர்களை உயர்ப்பறக்கச் செய்தது. அதுமட்டுமல்ல, அவர்தன் வகுப்புகளில் கடை மாணாக்கர்கள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொண்டார். இது அவரின் ஆசிரியத்துவத்தின் தனித்தவம். மாணவர்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டாது தன்விடம் உள்ளதை வழங்கியவர். அவர் சாதாரண மனிதரீயல்புகளில் இருந்து மாறுபட்டவர் ஆசிரியராகத் தான் திகழ்ந்தார். ஆசிரியத் தொழிலில் வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதே அவரின் இலட்சிய தூக்கம். பணம் சொத்து சுகம் அல்ல.

இத்தனை நாட்களும் கணகசபை வாத்தியாரின் மனைதநான் ஆசிரியத் தொழிலில்

வெற்றி பெற்றேனா? என்றும் வினா குடைந்தெடுத்துக் கொண்டுயிருந்தது. அந்த மன அலைக்கழிப்புக்கு எல்லாம் முடிவு காட்டாற போல, அவரின் கல்லிபயின்ற மாணவர்கள் இன்று அவருக்கு விழா எடுத்திருக்கின்றார்கள்.

விட்டான் வெளிமுகப்பில் குந்தியிருந்த தெய்வாணை எழுந்த பாலையடிக்கு வழுவிட்டான். அதே நேரம் சரியாக ஒரு பாகு போன்ற கார் படலை யடியில் வந்து நின்றது. கார் என்றும் கணகசபை வாத்தியாரின் ஆளவடி உயர்த்திற்கு போடப்பட்ட ரோஜா மாலைபுடன் இறுங்கிவிட்டது. தெய்வாணையால் நம்பவே முடியவில்லை. கணகசபை கணகம்கொண்டு "என்னங்க" என்றான்.

"என்ன? இந்தப் பெடியன் என்னிடம் படித்தவன். கங்காதரன் என்று பெயர்" என கணகசபை வாத்தியார் கார் ஓட்டவந்தவனை அறிமுகம் படுத்தினார். அவன் தெய்வாணைக்கு கைகுவித்து வணக்கம் தெரிவித்து விட்டு விண் பெற்றுச் சென்றான்.

தெய்வாணை கணவனுடன் விட்டிற்குள் நுழைந்தான். கண

கச்சை!! வாய்த்தியார் சாய்மனைக் கதிரையில் சாய்த்து கொண்டார்.

"என்னக் ரோஜாப்பூவில்லை ஆளவா? பார்த்துது மாலை கட்டி இருக்கிறார்கள். நிவ்வளவு பூவுக்கும் எங்கை போவது?"

"தெய்வானை நான் சொல்வதைக்கொஞ்சம் கேள். எனக்கு பாராட்டுவது நடைபெற்று மேடையை, மாட்பத்தை எவ்வாறு அலங்கரித்திருந்தார்கள். என்ன வகையான அலங்காரம்;

செந்நெய் கொட்டி, மீண்டும் கொடுத்தார்.

"தெய்வானை, என் ஆசிரியத்திலிருந்துக்கு விடைத்த வேற்றிக்குச் சான்று இந்த ரோஜா மாலைதான்." அய்யம் மன்னர் விட்டார்.

"என்னக் அடியுறியுளோ?"
"இது ஆனந்தம் மன்னர். நீதான் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. உன்ர துன்பத்திலையும் இன்பத்திலையும்

வாய்த்தைகள் பாவி மனிசன்ற காதிலையும் விழுந்துவிட்டன. அடுத்த நாள் தாயை, தமையனுடன் அனுப்பி விட்டு என்னுடன் தனிக் குடித்தனை வைத்தார். மனிசன் ஒரு பெண்ணுக்கு களவனாக இருந்தும் வெற்றி பெற்ற மனுஷன் ஆசிரியத் தொழிலிலும் வெற்றிபெற்றிருந்து, தெய்வானை பூரித்தான்.

கடந்த காலத்தில் இருந்து மீண்ட தெய்வானை இனி எத்தனைபோலி மீழா எடுப்பார்கள், உங்களுக்கு, அதுமருக்கு வாறன்" ஆறுதல் கூறினான்.

நூறாவது நூல்

தேரிய கலை இவக்கிய பேரணவரின் நூறாவது வெளியீடாக கந்தன் கருணை மூடக நூல் ஜனவரி 17ம் திகதி வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இவ்வெளியீட்டு நிகழ்வு கொழும்பு, வவுனியா, நாவலப்பிட்டி, யாழ்ப்பாணம், புத்தூர், கோப்பளம், பண்டித்தநிப்பு, காலையடி உப்பா பல பிரதேசங்களில் இரண்டுமூன்று ஆழிப்பிடத்தக்கது. சிலநூல்களில் உபத்யத்திற்கெதிரான வெகுஜனப் போராட்ட சித்தரிப்பு நாடகமான இதன் மூன்று பிரதிகளும் அனுபந்தமாக விமர்சனங்களும் அடக்கிய முறையான தொகுப்பு நூலை கந்தன் கருணை

வள்ள விளக்குகள், கடதாசி மாலைகள், உலகு விட வந்து எவ்வளவு சளம், அதுக்கும் மொலா ஐம்பதாயிரம் பணமுடிப்பு வேறு.

"என்னக் ஐம்பதாயிரம் பண முடிப்பா?"

"தெய்வானை நீ காலசு பேரிசாக எண்ணுகிறாயாக்கும், எனக்கு இந்தக் காக மனைக்கொடவிலலை. இந்த "ரோஜா மாலை"தான் மனைக்கொட்டது. கவகாதரன் இந்த ரோஜா மாலைமைய என் மார்பில் போட்டதும் என்ன மாதிரி இருந்தது தெரியுமா? மயிற் பீலியால் பாரேன தெற்கரை வருடுவது போல் இருந்தது." அறிவிட்டு களகசபை வாத்தியார் ஒருமுறை

சரிப்பெடுத்த நீ... களகசபை வாத்தியார் மருமாரினார்.

தெய்வானையோ கடந்த காலத்தை நினைத்துக் கொண்டார்.

பணக்காரப் பெண்கள் இவரை மனம் முடிக்க வலைவீசியபோது இந்த ஏழைக்கு கொடுக்க வாக்குறுதிப்படயே என்னை மனம்முடித்தார்.

அன்னொரு நாள், மாரி அதுதான் இவருடைய நாய் கலியானம் கிடி ஈந்து ஒரு ஷமாகது. ஒரு பூச்சி பூறலை வயிற்றில்லை காளோம். என்றார். எனக்கு மனதில் கைத்தடி, ஆனால் அது உண்மையும் நானே, என்று பேசாமல் இருந்துவிட்டேன், ஆனால் இந்த

களகசபை எத்தநாளில் ஆசிரியத் தொழிலில் கால் வைத்தாரோ, அந்த நாள் முதல் ஆசிரியத் தொழிலில் வெற்றி பெறு வேண்டும் என்ற கட்டுக்காட்களாலா அவர் மனதில் புகுந்து கொண்டது.

சிலசமயங்களில் நான் என் காமமைய செவ்வளவே திறை வேற்றுக்கின்றேனோ என்ற ஐயப்பாடு மனதில் எழும். சில வேளைகளில் தன் கடமையை செவ்வையாக நிறைவேற்றுவது போன்ற சிருப்தி நிலவும், அந்த நேரத்தில் அவர் மனதில் திலவும் சாந்தியை எப்படி விளக்குவது? இப்படியாக அவர் மனத்தில் எப்பொழுதும் ஒரு கயிறு இழுத்தற் போட்டி நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

களகசபை ஆசிரியத்தொழிலில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். மனதில் திருப்தி இன்னையும் அமைதி இன்னமையும் நுகழ்ந்து மொண்டன, எத்தனை சமாதானம் சொல்லி இருப்பார். தன் மன அரிப்பைக் குறைப்பதற்கு, மனம் என்ன சமாதானத்திற்கு துடங்க சிறு பிள்ளையா? குரங்கு மனம் என்று கம்மலா கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். நம் முன்னோர்கள் உணர்ந்து, அறிந்து அனுபவித்து அல்லவா சொன்னார்கள், அதுதான் தானே இன்றுவரை பொய்க்காமல் இருக்கின்றது. முன்னோர்கள் சொன்னதை, மானவருக்கு புகட்டியதை களகசபை வாத்தியார் அனுபவத்தில் பட்டிருக்கிறார். அனுபவப் பாடக் கசத்தது.

கணகசபை வாத்தியாருக்கு தன்னிடம் கல்வி பயின்ற மாணவர்களைக் கண்டால் மனதில் சந்தோசம் காட்டுகடய்காது பொய்கும். அவர்களின் உயர் பதவிகள் அவருக்கு. "நீ ஆசிரியத் தொழிலில் வெற்றி பெற்று விட்டாய் என கூறாமல் கூறின.

அவரிடம் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் "என்ன சேர், என்னைத் தெரியாமல்? என்று ஆரம்பிப்பார்கள்.

"ஓ நீர்... நீர்... எதைத் தடு மாறி, அவர்கள் தாம் யாரென அறிமுகப்படுத்தும் முன்னரே நீர் தனசேகரன் தானே! அயில் இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாவதாக வந்த தளம் தானே? உம்மை எல்லாரும் அனுமான் என்பார்களே?" பழைய நினைவுகள் மனதில் படமாப் விரிய, மொழி பெயர்ப்பார்.

"ஓம் சேர், எல்லாவற்றையும் குடபகம் வைச்சிருக்கிறியே! சுந்தோஷமாய் இருக்குது. நான் சிறுவயதில் பள்ளிக்கூடத்தக்கு வராமல் கள்வம்போட்ட போது நீங்கள் வீட்டுக்கு வந்து என்னை இழுத்துச் சென்று படிப்பித்திருக்காவிட்டால் நான் இன்று இந்நிலையில் இருப்பேனா? நன்றிப் பெருக்கால் தடுமாறு வார்கள்.

கணகசபை வாத்தியார் முறுவலிப்பார். வாஞ்சையுடன் முதுகை தடவி விடுவார். மனதில் திருப்தி நிலவும். "நான் என்றை பிள்ளைகளிலை ஒருத் தனையும் மறக்கவில்லை." மனதில் பெருமித அலை எழும். "அன்று அவனை பள்ளிக் கூடத்துக்கு கட்டயமாக இழுத்து வந்தது...இன்று...." நிறைவு கொள்வார்.

இப்படித்தான் எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் தளம் போன்று பல்மாணவர்கள் "சேர் தங்களை மறக்கவில்லை, என்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்து பூரித்திருக்கிறார்கள். இது கணகசபையின் ஆளுமை. அளநுடன் பழகியோருக்கு அவரின் ஆளுமை புலமை எல்லாமே நன்கு தெரியும்.

"தெய்வானை, இந்நகர ஒருக்கால் வா."

"என்னென்று சொல்லக்கோ, நான் என்ன தாரத்திலையோ நினைகிறன்."

"உன்னை கூப்பிட்டு ஆசரயா இருக்குதப்பா"

தெய்வானையின் மனதில் ஆச்சரியம் பாராட்டு விழாவோட மனிசனர கணகசபையோடு பாடுதும் கேட்டால்

பத்து நாள் அவங்கார உற்சவம் நடைபெற்று இன்று நிறைவு நாள். கணகசபை திருவிழாக்காலம் களைத்து நவறவிடவதில்லை. ஆனால் இம்மாத் துவை நேற்று மட்டும் பாடசாலைப் பல் நிகழ்ந்த பாராட்டு விழாவால் கோயிலுக்குச் செல்ல அவரால் இயலவில்லை.

பாராட்டு விழாவுக்கு முன்பு விட்டு வந்தவருக்கு உடற்போர்வு "சேர், சேர்" என்று

தெசிய கலை: இலக்கிய பேரவை அலுவலகமண்பில் உடுள்ளி கணகசபையின் கல்யாணியில் நடைபெற்ற கணகசபை சந்திப்பின் இளையில் கலை: இலக்கிய வட்டம் வழங்கிய சிறுவர் நாடக நிகழ்வில் ஒரு காட்சி

என்ன நினைக்குங்கள்,' என எண்ணப்பென் உள்ளுக்குள் மகிழவே செய்தான்.

"சரி, கூப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கோ. யார் வேண்டாமெண்டது. என்ன விஷயம்?"

"இண்டைக்கு பேச்சி அம்மன் கோவிலிலை மகாபாரதச் சொற்பொழிவு. நீ நிக்ந்திரை முறிக்கப் பஞ்சிப்படுவாய். கதவைப் பூட்டிப் போட்டுப் படு." கூறிவிட்டு கணகசபை எழுந்து நடைபெறக் கட்டினார்.

ஊரின் நடுநாயகமாக விளங்குவது பேச்சி அம்மன் ஆலயம். வயல் சூழ்ந்த மருத நிலத்தின் மத்தியில் இருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருந்தான் பேச்சி அம்மன்.

பேச்சி அம்மன் ஆலயத்தில்

எத்தனை மாணவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். எல்லோருக்கும் பதில் கூறி சேமம் விசாரித்து... நிறைவு தந்த ஒருவரை இன்ப அபர்வு வேறு அவருக்கு. ஆனால் இன்று நிறைவு நாளை தவற விடாமல் கோயிலுக்கு வந்திருந்தார்.

பக்தர்கள் எல்லாரும் வெளி வீதியில் நிறைந்திருந்தனர். கணகசபை வழமை போல வெளி வீதியின் இடதுபக்க மூலையில் நின்றுமுந்த எல்லவ மரத்தின் கீழ்க் ந்த கருங்கல்லின் மேல் அமர்ந்துகொண்டார்.

வெளிச்சம் சிறிது மங்கலாக இருந்தது சொற்பொழிவு தொடங்கியது. கணகசபை செவி களைத் தீட்டிக் கொண்டார்.

சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியவர் மிக மிக அருமை யாக அருச்சகன், துரோணர், ஏகலைவன் என்னும் மூன்று பாத்திரங்களின் குணநலன் களை தத்ருபமாக சித்திரித்தார். ஏகலைவனின் குரு பக்தியை வானளாவப் புகழ்ந்தார்; மெச்சினார். அருச்சகனின் சுயநலத்தை இழித்தார். துரோணர் மீது பழி சுமத்தினார்.

கனகசபை வாத்தியாருக்கு எப்பொழுதுமே 'ஏகலைவன்' என்ற பாத்திரத்தில் மீது பிடிப்பும் மரியாதையும் ஏன் பக்தி என்று கூடக் கூறலாம்.

அருச்சகன் என்னும் பாத்திரம் கனகசபை வாத்தியாருக்கு நெருங்கிய முள். ஏகலைவனின் கைக்கடடை விரலை துண்டிக்க காரணமாய் இருந்தவன் என்னும் காரணத்தினால் அருச்சகனின் ஏகையை நற்குணங்களைக் கூடக் கருத்தில் எடுக்க மாட்டார்.

கனகசபை வாத்தியார் துரோணரை என்றுமே மனதுக்குள் சரீர்பார். "நீ ஒரு குருவா? நீ ரீஷி குருவல்லவா? குருத் தொழிலுக்கு இழுக்கு தேடித் தந்தவர் துரோணர்" இது கனகசபை வாத்தியாரின் வாதம்.

கனகசபை வாத்தியாரின் மனக் கிடக்கையையே சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியவரும் பிரதிபலித்தார். இன்றும் கனகசபை வாத்தியாருக்கு மனதில் நிறைவு.

'உவன் தெய்வானைக்கு உள்நீயதா நித்திரை, இதுகளைக் கேட்கக் கொடுத்து வைக்கவேண்டும்.' மனதுக்குள் செல்லமாகக் கோவித்துக் கொண்டார்.

சொற்பொழிவு நிறைவேய்தியதும் பக்தர் கூட்டம் மெல்ல மெல்ல கலையத் தொடங்கியது. கனகசபையும் எழுந்தார். வயல் வரம்புகளில் அவதானமாகக் கால் பதித்து இறங்கினார். சைமடியைத் தடவியது. அப்பொழுது தான் 'ரோச னைறறை' விட்டிரு வந்திட்டேன் என்பதை உணர்ந் தார். 'பரவாயில்லை, கவனமாய் நடப்பம்.' மனதுக்குள் எண்ணிக் கொண்டார்.

தலைநகரில்

"இங்கே ஆள்வேள்பார்?"
எனக் கேட்டேன்.
"இப்போது எங்கே யார்?"
என்றார்கள்.

"இயல்பாயே யங்கள்,
ஆனால், உண்மையாக யார்?"
என்றேன்.

மீறொண்ணுத் தென்துயல்
செல் துடிமலை
தே.க.இ.பிரகாசுவின் 101வது
நூலாக வெளிவந்துள்ள சிவசேக
ரத்தின் 'மறுபடி ஒரு அழகு'
பொழியல்புப் பதிப்பில் இருந்து

ஒவ்வொரு காலடியையும் அவதானமாக எடுத்து வைத்தார். அவருக்கு முன்னே, இருவர் கதைத்தவாறு போய்க் கொண் டிருந்தனர். இருவரின் குரலில் இருந்தும் ஒருவன் சரவணையின் மகன் இரத்தினம் என இமை கண்டு கொண்டார். மற்றவனை இனம் காண முடியவில்லை.

இரத்தினம் கனகசபையின் மாணாக்கன். குறைஞ்ச சாதிப் பொடியன். இளம்பிராயமாக இருக்கிறான்.

அவர்கள் இருவரதும் உரையாடல் நேற்றைய தினம் பாடசாலையில் கனகசபை வாத்தியாருக்கு நடந்த பாராட்டுவிழா குறித்து சென்று கொண் டிருந்தது.

கனகசபையின் செவிகள் கூர்மையாகியது. நெஞ்சில் இனம் புரியாத படபடப்பு.

"நானும் உங்களுடைய கனகசபை வாத்தியாரைய் பற்றிக் கேள்விய் பட்டிருக்கிறேன். நேற்றைய பாராட்ட விழாவில் அவர் நிகழ்த்திய நன்றிப்புகளில் அவரின் நுண்புலமை தெளிவாகத் தெரிந்தது. நன்றிப்புகளில் கூட நுண்புலமையை அன்று தான் கண்டுகொண்டேன்."

"ஓம், ஓம் அவரின் தயிழ்ப்புலமை, தேவலுக்கான வழி காட்டி அவரின் புகழ்தால்

தான் விளங்கும். அவரீடம் படித்த நாங்கள் அவர் படிப்பிக்கும் பொழுது மலைத்தப் போய் விடுவாம் ஆனால்..."

கனகசபைக்கு நெஞ்சத் துடிப்பு திடீரென்று கூடியது. மனதில் தேள்விக்குறி கொக்கிட்டு நின்றது. செவிகள் மெல்லும் கூர்மையாகின. நடைபயக்க கொஞ்சம் நிதானித்தார்.

'என்ன ஆனால்... சொல்லுமன்'

'எனக்கு சேரிலை குறை கூற விருப்பமில்லை. நான் பிற்பட்ட சாதியில் பிறந்தாலும் என்னை மனிதனாக்கியவர். நானும் என்னைப்போல சாதியலை குறைஞ்ச பொடியங்கள் என்ற காரணத்தினால் நாகரிகமாக ஓடுக்கப்பட்டோம். எனக்கு அந்த நிகழ்வகளை சொல்ல உடன்பாடினலை. எங்களை 'நீ' என்று வீழிப்பார். மற்றவர்களை 'நீங்கள்' என்பார். அப்பொழுதெல்லாம் எனக்கு நெஞ்சு வலியும், ஏன் நவராத்திரி விழாவில் தேவாரம் பாடக்கூட நான்மன் நாசுக்காக தட்டிக் கழிக்கப்பட்டோம்.' இரத்தினம் கம்பிய குரலில் கூறினான்.

'அப்ப துரோணர் மாதிரி மாணவர்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க காரணங்கள் இன்னும் இருக்குது'

"ஓம் ஓம்" இரத்தினத்தின் குரல் வேதனையுடன் ஒலித்தது.

இரத்தினத்தின் வேதனைக் குரல் கனகசபை வாத்தியாருக்கு சம்மட்டியாய் நெஞ்சில் இறங்கியது. நேற்றைய தினம் மனதில் மலர்ந்த இன்ப மலர் கருகியது.

கனகசபை வாத்தியாருக்கு இனம் புரியாத உணர்வுகள் நெஞ்சை அழுத்தின. மனம் "நீ தோற்றுவிட்டாய்" என்று நாயாய் ஒலமிட்டது.

வீடு வந்து சேர்ந்தார் கனகசபை. படலையை திறந்து விட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

தெய்வானை முள் விநாந்தையின் கவரில் அறைந்திருந்த ஆணியில் ரோஜா மாலைபய தொங்கவிட்டிருந்தான். ✽

கரையோடு சிலையோடு சிவையோடு கவிதையு
கவிதைகாண்ட தேசமேது- தரிட்
கவிதைகாண்ட தேசமேது?- தின்று
தரையோடு உடலைய தழிவித்தல் உயிரையத்
தரிசிகட்ட காலமாத்சே- தரணியில்
தழிசிகட்ட கோலமாத்சே!

நதியோடு உருவம் நலமணி மலையகைய
நறுமணி தருந்திருக்கிறல்- நமை
நிறமைய காலமேயங்கே?- தின்று
வித்யோடு விவையாய வித்யோடு உண்டுதங்கி
வழிவிட காலமாத்சே- தின்று
கவிதைகாண்ட தேசமேது- தரிட்

நலமேயோடு கவிதையே நலமேயானால் திவையென்று
தகழிந்திட்ட காதலிவையகே- அந்த
திவையான காலமேயங்கே- தின்று
பலமேயோடு நலமேயோடு பலமேயோடு பதிற்றுக்கு
பரிசுவிகிக்கும் காலமாத்சே- தரிண்டி
பலமேயான காலமாத்சே!

பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே?- அந்தப்
பலமேயான காலமேயங்கே?- தின்று
பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி

பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே?- அந்தப்
பலமேயான காலமேயங்கே?- தின்று
பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி

பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே?- அந்தப்
பலமேயான காலமேயங்கே?- தின்று
பலமேயோடு தழிவிட பலமேயானால் திவையென்று
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி
பலமேயான காலமேயங்கே- தரிண்டி

நிர்வை கலைவரன்

பாழ் இந்துக் கல்லூரி
மைதானக் செம்பாட்டுள்
ஆழ்ந்தமிழ்நீர்நீருக்கின்ற
என்னுடைய நிச்சிரிப்பே!

"உன்னை நான் கண்டேன்
உயர் துளிர்ந்தேன்
"என்னுடைய"
சின்ன அறை முன்னால்
இருக்கின்ற சீங்காரப்
பொன்னா மயூரா "சிரி"
கொஞ்சம் பாக்கோணும்.

இங்கே எவருமே
இதயத்தாற் சிரிப்பதில்லை.

பல்லால், உடட்டால்
பாலமையால் மட்டுந்தான்,

உன்னைப் போல் நான் சிரித்து
உடை பட்டுத் திருந்தி விட்டேன்.

எனக்குள்ளே இப்போது
ஏராளமாய் முகங்கள்,
விடற்றுகள், வெளியில்
விருந்தனாழ்ப்பில், காதலி முன்,

சாட்டிற்கு மதுக் கலையில்
என்பதுவாய் ஏராளம்.

அதற்குத் தக்கபடி
அச்சடித்த புன்னகையை
இடத்துக்கு தக்கபடி
இலகர்த்திருவேன்.

சின்னவனே!...

கண்ணாடி முன் சிரித்தேன்
கண்ணாடி, சகிக்காதில்லை.

ஏன் முகங்கள் ஆறு
முகமானான் எனதுவாய்.

இப்போதுதான் எனக்கு
விளங்குதடா- என்றாலும்
என்னுடைய சிவமையில்
எப்படி நான் சிரிச்சனென்று

எனக்குவாருக்காய் பாக்கோணும்
எங்கசிரி...
சிரி பாப்பம்...

ஸ்பாட்டக்கஸ்

அம்மையில் பாழ்நகரில் நிகழ்த்தப்பட்ட பிரம்மாண்டமான அரங்க முயற்சி என்றவகையில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் ஸ்பாட்டக்கஸ் நாடகம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த நாடகம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் பற்றிய சில மனப்பதிவுகளை இக்கட்டுரை அக்சிரிந்து.

நா காவரணத்தில் திருமயங்ககலாமன்றத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவமான இடமுள்ளது. பல்வேறு வகைமாதிரியான நாடகங்களை காவத்தின் குழுவினருக்கு ஏற்படும் ஸ்பாட்டக்ஸ் வேர்களின் அடித்தளத்தில் நின்று நவீன பரிணாமமான பாய்ச்சல்களினாலும் நிகழ்த்திய பெருமை அந்த மன்றத்திற்குரியது. அந்த வரிசையில் ஸ்பாட்டக்கஸ் பெருங்காட்சிப் பண்புகளுடன் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு வரலாற்று நாடகமாகும். அதுவும் உலகப்புகழ் சிகரின் வரலாற்றில் ஒரு தொடக்கம் போல் கருப்படுகின்ற 'ஸ்பாட்டக்கஸ்' என்ற அடிமைவீரனின் வரலாறு பாரப்போளரப் பற்றியவத்திற்குந்த சிறந்த கலைப்படைப்பு என்பதில் மாற்றக்கருத்துக்கு இடமில்லை.

கீண்ட பெரும் அரங்கு. அதில் ஒருபகுதி உயர்ந்த மனவயம் மனவடிவாரும் மையகொங்கு அதில் வட்டப் போரவின் கையம் நெகிழ்வுமிக்க இயல்பு அடுத்த பகுதி பிராணம் பாள் மாஸிமக, இவற்றிற்கு மேலால் தொங்கு பாவற்சின் அமைக்கப்பட்ட பாதை இவை அனைத்தும் அரங்கின் வெளிப்பாட்டையான பெருங்காட்சிகள் திருப்பாடுகளின் காட்சிகளுக்கும் படம்பெடுத்தும் இந்த அரங்க பின்னணிபை ஸ்பாட்டக்கஸ்க்கு கொண்டுவந்து

எழுதிய ஸ்பாட்டக்கஸ் நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாடகம் எழுதப்பட்டிருந்தது. 'ஹோலார்ப்பாஸ்ட்' உலகப்புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர் என்பது யாரும் அறிந்ததே. அவரின் நாவலில் உறைந்திருந்த ஆழத்தை எழுத்தாக்கத்தினாலும் உயிருள்ள பாத்திரங்களினாலும் அரங்கில் வாழவைத்த நெறியாளரின் ஆளுமை சிறப்பித்துக் கூறப்படவேண்டியதாகும். மனவையடிவாரத்தில் கரங்கத்தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கள், அவர்வளரன் ஒருவகையான ஸ்பாட்டக்கஸ் அங்கிருந்து சிற்சுப்படுவது தொடக்கம் அவர்களின் பற்றிசிகள், மய்யுத்தப்

போட்டிகள், புரட்சி, பிரம்மாண்டமான போர் என அனைத்துக் காட்சிகளிலும் நெறியாளரின் கதைப்பின்னல், கருவை கடத்திச் சென்ற முயற்சியும், சிறந்தவகையில் உச்சத்திற்கு கதைபை கொண்டுவந்தமை போன்ற அனைத்துக்கும் நெறியாளரின் ஆளுமை வெளிப்பட்டது.

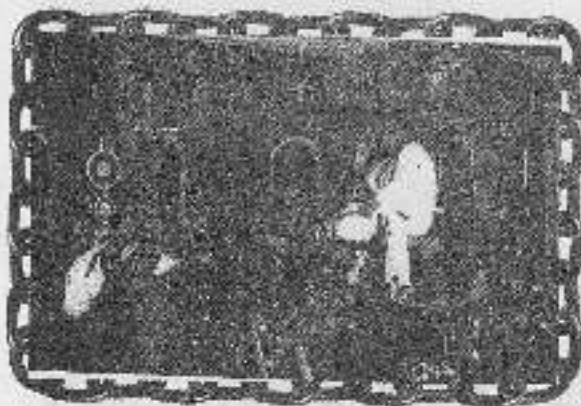
அடுத்த முக்கியமான அம்சம், பாத்திரத் தெரிவும் நடிப்பும் ஆகும். ஸ்பாட்டக்கஸ் பாத்திரத்தை ஏற்றிருந்த திரு எம்பிரீதன் மிகச்சிறந்த பாத்திரத் தெரிவு அவரின் குரல் முதல் உணர்வு வெளிப்பாடுவரை மிகுந்த சிறப்பைக் கொடுத்துயின்றது. அவருடன் திரபா என்ற கற்பு அடிமை வீரனின் பாத்திரத்தை ஏற்றவரின் நடிப்பு மிகச்சிறந்ததாக இருந்தது. இவர்கள் மட்டுமன்றி பயன்பட்ட ஒவ்வொரு நடிகனும் குறை சொல்வதற்கிடமின்றி சிறப்பாக செய்திருந்தனர். பாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த நடிகர்கள் பலரை சிறுவர் முதல் பெரியவரவரை கொண்டுவந்த மன்றமென்ற வகையில் இது அவர்களுக்கு சாதரியமாகியிருந்தது. இதற்கு அணிசேர்த்த மற்றொரு அம்சம் இளை இளை

இளைத்திருந்தார்கள் இந்த பிரம்மாண்டமான அரங்கக்களம் முழுவதுமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அகற்றாக்கு ஏற்ப பயன்படுத்திய ஒளி விதானிட்டும் இந்த ஆற்றலையின் வெற்றிக்கு ஒரு காரணம்.

இதற்கு நாகம் 'ஹோலார்ப்பாஸ்ட்' என்பவர்

இசைக்கலைஞரான சிப அற்புதன் மிகச்சிறந்த இசை ஆர்வலர் மேற்படித்து கீழ்க்கண்ட இணைப்புகளைக் கீழ்க்கண்ட

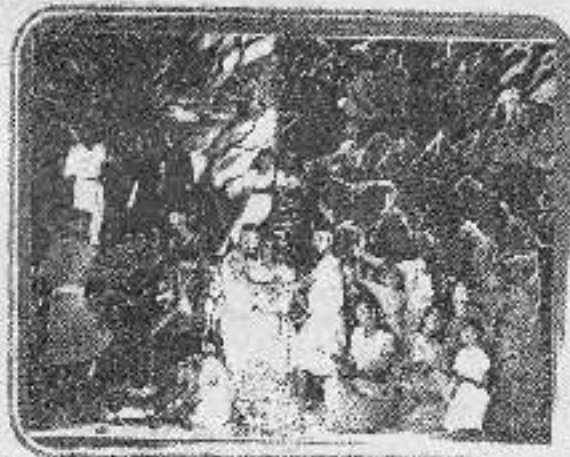
பரீட்சார்த்தங்களை சிறப்பாக செய்திருந்தார். அடிமைகளில் துன்பங்களை சிறப்பாக வெளிப்படுத்திய அவர் இசையின் உதவியை மிகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வ அமைப்புகளுக்கும் வடமேற்குப் பகுதி ஆற்றுக்கரை மரபுகளை இரண்டு மணி நேரத்துக்கு உதரைய வைத்திருக்கின்றன என்றும் அது மிகவும் உயர்ந்தது.

ஆற்றுக்கரை அப்பால் இதன் காரணத்தால், கால் பொருத்தப்பட்டு பற்றி நோய்களுக்குள்ளாகிய சில கோள்கள் எழுந்தன மூலமாக துன்பம் மீளவும் ஒரு புரட்சியின் காரணமாக இந்த மன்றம் ஏன் கட்ட முடியவில்லை? இது ஒரு முயற்சியாக தோன்றினாலும் ஆழமாக சிந்தித்தபோது கோரின் வடுக்களும் போடுமுற்ற காரணங்களும் பின்னால்களும் தாக்கங்களும் மறக்கப்பட வேண்டியவை உடைய நிலைமை இருந்தபடி வேண்டியவை அப்போதுதான் இவ்வொரு மீள் மூலமாகியும் யாரும் முயற்சி, அந்தப்

அவர் அழிக்க நினைத்தது அதனை வெறிபடுத்த உதவியை எம்மாற்றிப்படுத்த, காணநிலைக்கு ஒரு கந்திர தேசத்தை, அங்கே அடிமை என்றும் ஆளர் என்றும் பாடுபாடுகள் இருக்காது, கற்பனையையும் திரேஸியன் என்றும் எகிப்தியன் என்றும் கிரேக்கன் என்றும் வேறுபாடுகள் இருக்காது, அடக்குவோரும் அடக்கப்படுவோரும் இருக்கமாட்டார்கள் அவர் கருத்துரிப உரிமைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டன.

இது நவீனம் உடாட்டக்கல் இருமியில் உள்ள ஆளர், அவன் அழிக்கப்பட்டான், ஆளர் இங்கே ஆசிரியர் அவன் மரணத்தின் ஆதாரம் உறமை தனக்கு எதற்காகக் கொண்டு எழுது காலத்துக்கு காலம் மறைமுகமாக கொண்டு வருகிறார். மானிடரை அடிமைகளாகிய மானிடர்களை தேசத்திற்கு மற்போரில் மற்போரி அளிக்க மானிடக்கல் எங்கே கோப்தவா விதிந் சாலைகளில் சிலுவைகளில் தொங்குகின்றனா, இவ்வய, கருட்சுகோவில் உடைய

இவ்வது சிலத்து போனாலும் இவ்வய அழிப்பு வெறிக்ரும் அடக்குமுறைக்கும் ஆப்புவைக்களள் அங்கே அவளே எந்திரமாகவிட்டான் எங்கெல்லாம் அடக்குமுறையில் துக்கத்தகன் அழுத்தம் பெறுகின்றனவே, அங்கெல்லாம் உடாட்டக்கல் முடியும் பிறப்பெடுக்கிறார்.

நிந்தவகையில் மகாவத்தியம் கொள்வட்டவேண்டிய செய்தியை கொள்ள ஆற்றுக்கரை உடாட்டக்கல் இருந்தது, எல்லாம் கொல்வட்ட வேண்டிய சில குறைபாடுகளும் இருந்தன, ஒளி அமைப்பி சிறப்பாக இருப்பினும் சிலவேளைகளில் இருந்த இவ்வயக் தெளிவின்றமைகள் நன்றிக்கப்பட்டிருக்கலாம், சில இடங்களில் பாத்திரங்களின் பொழி நடைபில் தெளிவிடும் போகத்திரும் கற்று வந்தது, இதனால் களித்திருக்கலாம் மேலும் பொருட்கள் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டதும் குறிப்பி தந்தக் குறிப்பாகும்.

எல்லாம் நாடக ஆற்றுகள் அமைத்ததும் மீறி மனத்திற்கு நகுத்திக்கொண்டு நின்பது களர்க்கலுபயத்து, அந்தளவில் திருமறைக்கலாமன்றமும் நாடகத்தின் நெறியாய்முள்ள போன்கள் ராஜ்குமாரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

அருட்சுகோ, ருபன்

பணியை உடாட்டக்கல் நாடகம் இவ்வய செய்து, மற்போரில் காரணமற்றும் உடாட்டக்கல்வில் புரட்சியின் தொடக்கமும் வேறுவேறுபாடுகள், அதனை ஆசிரியர் தொடர்ச்சுகொண்டு செய்து மட்டுமன்றி, மறைமுகமாக மது வரலாற்றையே அதற்குள் கொள்வந்துள்ளார், உடாட்டக்கலில் காரண அவ்வது மனைவியினால் கற்பப்படும் பிள்ளைகும் கற்ப உதாரணமாக அமைகின்றது.

ஆயிரம் ஆண்டுகால மனிதர்கள்

'ஆயிரம் ஆண்டுகால மனிதர்கள்' என்ற தலைப்பில் கடந்த காலங்களில் வாழ்ந்த பாடசாலைப் பிள்ளைகள் அறிந்திருக்கவேண்டிய பத்தும் பேர் பற்றிய இக்கிராமம் திரு. இரா.சுடகோபன் எழுதியுள்ளார். இன்றைய பிள்ளைகளில் கல்வியானது பெரும்பாலும் பர்ட்டைசகளை மையமாகக் கொண்டதென்றும் பாடத்திட்டம், பாட நூல்களுக்கு அப்பால் உயக அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள உதவும் நூல்களை அவர்கள் படிப்பதற்கான ஊக்குவிப்பைக் கல்விமுறை வழங்குவதில்லை என்றும் பசு குறைபாடுகள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல இன்று பல்வேறு வயது நிலைகளில் உள்ள பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு ஏற்ற மொழிநடைபயில் எழுதப்படும் நூல்களும் புத்தாக்கவையாகவே காணப்படுகின்றன. இற்றிலைமைகளைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, இரா. சுடகோபனின் இச்சிறுவர் நூலின் முக்கியத்துவம் நன்கு உணரப்படுகின்றது. சுட்டத்தரணியாகவும் பத்திரிகையாளராகவும் கவிஞராகவும் சிறந்த ஒலிபரணகவும் இன்று யினிரந்துள்ள சுடகோபன் அவர்கள் கடந்த ஆயிரமாண்டு கால உலக வரலாற்றில் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மனித நாகரிக வரலாறு, அரசியல் வரலாற்று நாடகங்கள் பற்றிப் போல இந்நூலில் இளந்தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்கின்றார். அவர்கள் அனைவருமே மாணவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியவர்கள். அவர்களது வாழ்க்கைப் பின்னணி, பின்பற்றிய கொள்கைகள், ஆற்றிய பங்களிப்பை என்பன பற்றி அனுபவம்பூர்வ எழுத்தவரான சுடகோபன் எளிதில் விளக்கும் மொழி நடையில் சிறப்பாக ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளார். நூலின் மற்றொரு சிறப்பு அடையப்படும் உட்பட தேவையான படங்களை துவாசிரியர் வரைந்துள்ளமைதான்.

பொரசிரியர் சோசந்திரசேகரம்

இந்நூலில் உடன்து முடிந்த ஆயிரம் ஆண்டு காலத்தில் 1819,1920-1915,2000 வாழ்ந்த அதிமனுடர்ணான மிரில்லோபர், கொலம்பஸ், வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர், ஆயிரவாழம் மிங்கன், சார்லஸ் பார்லின், கார்ல் மார்க்ஸ், அமெக்கலான்ட் சிரஹாபெல், மகாதுள காந்தி, அல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன், அடோல்ப் ஹிட்லர் நம் ஆம்ஸ்டீரோங் ஆக்டீமோரின் வாழ்க்கை வரலாறு அவர்களை 11 படங்களுடன் தொகுக்கப்பட்டு உள்ளது.

இது அழகுக்காக விடுவதில் போறும் யாக்கோலம் அன். ஈரக்கிய மக்களை அழிக்க போய்க்கோலம் கொண்டு நிற்கும் அமெரிக்காவின் சிமனம் ஒன்றில் ஆயுதக்கோலம்.

உலகநாடுகளுக்கும் மக்களுக்கும் எதிரான அமெரிக்க அரசின் தொர் நடவடிக்கைகளுக்கிடாகவும் இன்றைய ஈரக்கிற்கு எதிரான புத்த கள்ளாட்சுக்கும் எதிராகவும் சிளர்ந்தெழும் உலகமக்கள் பார்வையில் ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஸ்ஸாம் அமெரிக்க கொடியும்.

கிம்ஃபூக்

மலையாளச் சிறுகதை

நன்றி : 'நாமாஸை' நவம்பர் 2006

மூன்று மாதங்கள் இருந்துவ மனையில் தங்கி வைத்தியம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் அதற்கு முன்னதாக சில நாட்கள் ஓய்வாக இருக்க வேண்டும் என்றும் மருத்துவர் கூறிய ஆலோசனைக்கிணங்க கோடை காலத்தில் அமைதியாக இருக்க இலிய இடமான சோசியில் உள்ள லிருந்தினர் இல்லத்தில் பத்து நாட்கள் தங்கி இருக்க கிம்ஃபூக் வந்திருந்தான். கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த லிருந்தினர் இல்லம் அவளுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. தனக்கு நம்பிக்கை, விருப்பம், ஆசை இவைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருந்த கடலை இல்லத்தின் உப்பரிகை யிலிருந்தபடியே அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆயினும் லெளக்க அதிசயங்களை, சுகா லுபவங்களை விரும்பாதிருந்த, அவளது நீண்டகால உடம்பின் வலி அவளுடைய நினைவிற்கு வந்தது.

வழக்கம் போலத் தூங்க வேண்டும் என்ற அவளது முயற்சி பயனளிக்காததால் அறைக் கதவை திறந்துகொண்டு உப்பரிகைக்கு வந்தாள். அவளது தலைக்குள் வலியின் சங்கீதம் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கிம்ஃபூக் அவரின் மீது சாய்ந்தபடியே கடலைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அப்போது நன்னிரவு இரண்டு மணி, அதே சமயம் இருவர் அவளை நோக்கி வந்தனர். இளங் கம்ப்யூனிஸ்ட் மன்றத்தில் செயலாளர் நாவான் ஒரு இந்திய எழுத்தாள நண்பனுடன் அவள் அருகே சென்று இருவரும் வாழ்த்துக்கள் பரிமாறிக் கொண்டதும் நாவான் இந்திய நண்பருக்கு அவளை அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

"இவள் தான் கிம்ஃபூக்"

இந்திய நண்பருக்கு இது ஒரு பெயர்தான். அதற்குமேல் அந்தப் பெயர் பற்றி வேறு எதுவும் தெரியாது. அவன் பதினான்கு நாட்கள் பயணமாக ரஷ்யா விற்கு வந்திருந்தான். இப்போது கேரள மாணவர்கள் நடத்திய லிருந்தில் கலந்து கொண்டு விட்டு இருவரும் களைப்புடன் திரும்பிவந்து கொண்டிருந்தனர்.

மலையாள மூலம்
சீரேஷ் அப்துக்காரா
ஆங்கில மொழியாக்கம்
கே.எம்.கிருஷ்ணன்
ஆங்கில வழி உத்தரவுகள்
திருவைவனாஜார்
கோபிச்சை

மாணவிகள் விடுதியின் பொது அறையில் இந்த விருந்து ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. விருந்துடன் சங்கீத நடன நிகழ்ச்சிகளும் நடந்தன. கேரள மாணவர்கள், ரஷ்ய மாணவர்களோடு, சீனா, சரான் மற்றும் மாலத்தீவு மாணவர் எனையும் அழைத்திருந்தனர். கூடி இருந்த ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்களில் பாதிக்கு மேல் பெண்கள் இருந்தனர். எல்லோரும் மருத்துவ மாணவிகள். ரஷ்யாவில் மருத்துவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளமே வழங்கப் படுவதால் பலர் வேறு வேலை தேடிப்போய் விடுகின்றனர் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆனால் ரஷ்யப் பெண்கள் இந்தத் தொழிலை சேவையாக மட்டுமே கருதுகின்றனர். அப்படியே பணி புரிகின்றனர்.

பொது அரங்கில் மது வகைகளும் இருந்தன. எல்லா உணவுப் பண்டங்களும் பரிமாறப்பட்டதும், பிறகு எல்லோரும் கோலா, சோடாகா மது அருந்தினர். உப்பு, மீனகரப் காரம் இல்லாமலேயே ரஷ்ய முறையில் உணவு வகைகள் தயாரிக்கப் பட்டிருந்தன. விருந்திற்குப்பின் நான நிகழ்ச்சி தொடங்கியது.

"கிம்.பூக்கை உனக்கு ரூபகமில்லையா?" என்று இந்திய நண்பரை நூவான் கேட்டான்.

அவன் அவனைப் பார்த்தான். அவன் பாதத்திலிருந்து கை விரல்கள் வரை முடியபடியே வியட்நாமிய பாணியில் உடை அணிந்திருந்தான். அந்த இளம் பெண்ணின் நீண்ட கூந்தலைத் தவிர வேறு எதையும் காண முடியவில்லை. இப்போதும் கூட அவன் யாரென்று அவனார் யூகிக்க முடியவில்லை. ஏன் நூர்வான் இவளை அறிமுகப் படுத்த வேண்டும்?

"உன் நினைவாற்றலுக்கு நியம்!"

நூர்வான் அவளைப் பார்த்து முனையபடி பிரியத்துடன் தொடர்ந்து, 1973ல் புலிட்சர் பரிசு பெற்ற அந்தப் படம் நினைவில் இருக்கிறதா? உடம்பில் ஒரு முழுவனிகூட இல்லாமல் கதறி அழுது கொண்டே ஓடிய அந்தப் பெண்ணின் படம் உன் ரூப கத்திற்கு வரவில்லையா? என்று கேட்டான். பெரும் அதிர்ச்சியுடன் மனம் குழம்பியவனாய் அந்தப் பெண்களை உற்றுப்பார்த்தான். மீண்டும் ஒரு முறை அவளை நோக்கினான். கிம்.பூக்! ஓகூ! வுளே! காலங்கடந்ததால் தனக்கு ஏற்பட்ட ரூபகமற்ற திக்காகத் தன்னையே நொந்து கொண்டான்.

தந்தையை ஆட்டியபடியே கிம்.பூக் அவளைப் பார்த்து புன்னகை செய்தான்.

சொர்வற்றிருந்த இருவரும் மேலும் ஏதுவும் பேசாமல் நங்கள் அறைக்குத் திரும்பிவிட்டனர். அன்று தீரவு எழுத்தாளரால் தூங்க முடிய வில்லை. அந்தப்படம்- புலிட்சர் விருது பெற்ற அந்தப்படம் ஒரு சகாப்தத்தின் வரலாற்றின் மார்பின் மீது ஆறாத காயமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மறுநாள் தாழ்வாரம் வழி பாக நடந்து சென்ற போது கிம்.பூக்கைப் பார்த்தான். விருத்தினர் இல்லத்தின் உட்பரிகையிலிருந்து அவள் கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்

தான். வியட்நாமியப் பெண்களுக்கே உரிய பாங்கில் அவளைப் பார்த்து அடக்கமாக புன்னகை புரிந்தான்.

"இந்த இடம் உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று ஆங்கிலத்தில் தெளிவாகக்கேட்டான். மொழிபெயர்ப்பாளர் இல்லாமலேயே ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ் மொழிகளில் இருவரும் வெகுநேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

"நான் எழுத்தாளர்களையும், பத்திரிகையாளர்களையும் பெரிதும் மதிக்கிறேன்." என்றான். பயங்கரமான, கடந்த கால கூட

த்தை எண்ணி நடுங்கியவாறு முன்கிணர்.

.....அன்றைய தினம் கேமராவின் அந்தப் பத்திரிகையாளர் அங்கு வராமல் இருந்திருந்தால்.."

மீண்டும் தன் பார்வையைக் கடல் பக்கம் செலுத்தினான். அவன் பேசும் மனோநிலையில் இல்லை என்பதை அறிந்து கொண்ட எழுத்தாளர் வெளியே வந்து கட்டி

டத்தின் அருகே தயாராக நின்று கொண்டிருந்த வர்டுகைக்காரில் ஏறிக்கொண்டான். கார் நகர ஆரம்பித்ததும் குளிர் அதிகமாகியது. அவனது குளிர்க்காலக் காலணிகள், கம்பளிக்கால் உறைகள், மேல் சட்டைக்கும் மேலாக அணிந்திருந்த தோல் சட்டை, குல்லாய் ஏதுவும் குளிரின் கடுமையைக் கட்டுப் படுத்தவில்லை.

மழையைப் போல் பனி தொடர்ந்து பெய்து கொண்டிருந்தது. கார் ஓட்டுநர் அமெரிக்க சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு அவனுக்கும் ஒன்றை நீட்டினான். புத்தாண்டு நெருங்கிக் கொண்டிருந்தபடியால் சாலையில் ஏராளமான காரர்கள் இங்கும் அங்கும் ஓடிக்கொண்

டும் சில நின்று கொண்டு மிருந்தன. கடுமையான குளிரில் அவன் பசியோடிருந்தான். உயர் ரகமதுவான வேட்காபடுக விரும்பினான். வழியில் உள்ள மதுபானக் கடைக்கு சென்றான். அங்கு அவர்களுக்கு பீர்தான் கிடைத்தது. பீர், கல்பசா, ரொட்டியுடன் அவன் திருப்தி அடைந்தான். அங்கு பெண்கள் தான் அனைத்தையும் வழங்கினார்கள். நீங்கு வெளி நாடு செல்கிறவர்கள் பற்றிய தகவல்களை கவனக்கும் அலுவலகத்திலும் எல்லா அதிகாரிகளுமே பெண்களாக இருப்பது அவன் நினைவிற்கு

தீயாகம்

தன்னையே நாட்டும்கால்
அளிழிப்பது தீயாகம்
தனக்காக நாட்டையே
அளிழிப்பது தீயிராகம்
முருகு

கவிஞர் முருகு யாத்த கவிதைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது 'மனிதர்கள்' எனும் நூல். அதில் சிறுசுளி இது. நூலினுள் முழுமையாக பகுந்து நயப்பீர்.

வந்தது. ஆனால் அவர்களுடைய முகத்தில் பெண்களுக்கு உரிய கவர்ச்சி இல்லை. ஆயினும் அவர்கள் சூர்மையான பார்வையுடன் விரைந்து செயல்படுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள்.

விரைவிலேயே வெளியில் கற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எண்ணம் மாறிவிட்டது. ஆகவே அவன் சோசிக்குத்திரும்பி வந்து விட்டான். தன் ஆடைகளை மாற்றாமலேயே தன் படுக்கையில் சாய்ந்தான்.

மறுநாள் பனிப் பொழிவு குறைந்துவிட்டது. சூரியன் தயக்கத்துடன் தலையைக் காட்டிய போதிலும் காலை நேரம் வெதுவெதுப்பாகவே இருந்தது. அவன் கிம்.பூக்கின்

அனைத்து கதையைத் தட்புணர், அவன் கதையைத் திறந்து அவனுக்கு வணக்கம் சூழி வருவேற்றான்.

“இரண்டு நாட்களாக நீங்கள் வெளியில் வரவே இல்லை. நாம் வெளியில் சென்று உலாவியீட்டு வருவாமா?” என்று கேட்டான்.

அவளது நியல்பான புள் அனைத்து திரையை விலக்காமல் “எனக்கும் இதில் விருப்பம்தான், நான் கற்கின்ற வரையில் நான் வருமுடியும். அதற்கு அப்பால் நான் வரமாட்டேன்.” என்றான்.

கடற்கரையில் சூரிய வெப்பம்

மையில் ரஷ்யா பாசிலத்திற்கு மரண அடி கொடுத்தது பற்றியும் விசுவாசம் பேசினான். ஒரு சரித்திர மாணவியோல் ஊக்கத்துடன் பேசினான்.

அவன் பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டே, அவன் அமர்ந்திருந்தான். ஒரு காலத்தில் ரஷ்யாவின் பெயரைக் குறிப்பிட்டாலே அனைத்து இரத்தம் கொதிப்பதற்கு அதுவே போதுமானதாக இருக்கும்.

கேரள மாணவர்களுடன் தான் தங்கி இருக்கும் ரஷ்ய மாணவர்கள் விடுதி பற்றியும் சொன்னான். பெரும்பாலான அறைகளில் ஆண்களும் பெண்களும்

இதயாற்றி ஒரு பாட்டு உண்டு. நான் வெரியவளாக வளர்ந்ததும் அந்தப் பாடலைக் கற்றுக் கொண்டேன். உங்கள் இந்திய மொழியிலேயே உங்களுக்கு அதை வாங்குகிறேன்.

“உங்கள் நாமமுள் எங்கள் நாமமும் விடாமல் தான்” என்று தொடங்கும் அந்தப் பாடலை என் ஒன்றுவிட்ட அத்தை எனக்கு சொல்லிக் கொடுத்தான்” என்று ஆர்வத்தோடு சொன்னான் யிம். பூக்.

அவன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த, உற்சாகமான வட்டத்திற்குள் விவாதம் கற்ற வருவதில் அவன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

“விவிண்ணில் உட்பாய ராணுவ சேவையை எடுத்தார். இல்லையா? அவருடைய பதவிக் காலம் முடிவதற்குள், அவரால் விபட்ட நாயிற்குள் வராமல் இருக்க முடியவில்லை.”

“தன்னாடு செய்த குற்றத்திற்காக வருத்தம் தெரிவிக்க வந்திருக்கலாம்” என்றான்

நபலாம் குண்டுமரின் பயங்கரமான விளைவுகள் பற்றி அவன் நேரடியாகக் கேட்டான். அவன் பதில் எதுவும் சொல்லாமல் நான் அணிந்திருந்த ஆடைகளை மேலே கருட்டினான். என்ன பயங்கரம்! அவன் உடம்பின் சதைகளை சுட்டு எரித்திருந்த அடையாளங்கள் கண்டு அவன் அதிர்ச்சி அடைந்தான். இந்த குண்டுகள் அவன் உடம்பில் ஏற்படுத்திய தீக்மாயங்கள், அவளுக்கு பிரந்தரமான வலியையும், தூக்கமில்லாமையும் உண்டாக்கி விட்டது. இவைகளுக்கெல்லாம் வைத்தியம் செய்ய கொள்வதற்காகவே மருத்துவரின் ஆலோசனையின்படிதான் இங்கு வந்து இந்த இல்லத்தில் தங்கி இருப்பதாகவும் சொன்னான்.

பழைய புனைபட்டங்களைப் பற்றி அவன் எண்ணிப் பார்த்தான். அது யிம். பூக்கின் கோர் உருவத்தை உலக்கென்கும் காட்டியது. நபலாம் குண்டு களுக்குப் பயந்து வேறு நாங்கு குழந்தைகளும் அவன் பிள்ளைல் ஒடிக்கொண்டிருந்தனர்.

நாட்டுக்கூத்து நூல் வரிசையில் புதிய வரவு 'கம்பன் மகள்'

கே. ஏ. யோகன் சன் ராஜ்குமாரின் எழுத்தருவாக்கத்திலும் அண்ணாவியார் அ. பேதமன் தெய்வராசனின் எழுத்துருவாக்கத்திலும் வெளிவந்துள்ளது. திருமலை கலாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட இந்த நாட்டுக்கூத்து அண்ணாமலில் இருநாட்கள் மேலேயே பற்றப்பட்டு.

இதற்கு இருந்தது. இனிய இளங்காற்று வேசாக வியது. எல்லாவு நேரமானாலும் இங்கு கழிக்க முடியும் என்று நினைத்தான்.

நபலாம் குண்டுகளால் விபட்ட நாமுக்குப் மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட அழிவையும், ஆறாக் நாயால் களையும் பற்றி அவன் குழுவும் சொல்லுவான் என்று நம்பினான். ஆனால் ரஷ்யப் புரட்சியின் பற்காலம் பற்றி பேசினான்.

வெளியில் ஆணையின் படி குளிகால் அரண்மனையில் மீது யத்தக் கப்பல் 'அரோரா' தன் முதல் குண்டை வெடித்து ரஷ்யப் புரட்சியைத் தொடங்க வைத்ததைப்பற்றிப் பேசினான். பிறகு ஸ்டாலின் ஆட்சிக்காலம் பற்றியும், ஸ்டாலின் தலை

காலம் ஒதுக் கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி விடுதி காப்பாளர் விளக்கியதைப் பற்றி வித்தான். மேலும் விடுதியிலும் கல்லூரி வளாகத்திலும் பிரச்சினைகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த அறப்பாடு என்று காப்பாளர் விவரித்ததையும் தெரிவித்தான்.

சிறிது நேரம் சென்றதால் யிம். பூக் அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'நீங்கள் என் முக்த சகோதரர்' என்றான்.

அந்த விளாடி இதுவரை பார்த்தறியாத அந்த சின்ன தவகையில் முகத்தைப் பேராவலோடு பார்த்தான்.

"அந்தக் காலத்தில் உங்கள் இந்திய நாடு எங்களுக்குப் பேராதரவு அளித்து வந்திருக்கிறது.

அவளுடைய தம்பியார் அவர்களில் ஒருவன். அப்போது கிம்.பூக்கு விற்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதிற்குக்கும். அவன் உடம்பில் ஆடைகளை இல்லை. குண்டு வீசிய இடத்தில் ஏரிந்து கொண்டிருக்கும் தன் ஆடைகளை இழந்துவிட்டு, அந்த பயங்கரத்திலிருந்து தப்பி பீதியுடன் அவர் அடித்துக்கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தான். அந்த மௌனப் படத்தில் தன் கைகளை வீசித்துக் கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றக்கோரி அழுதபடியே ஓடினான். அந்தத் திடமான மனோவலிமை படைத்த புகைப்படக்காரர். அவனைத் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த முன்று அமெரிக்க வீரர்களையும் தன் படத்தில் சிக்கவைத்து விட்டார்.

"அன்று பள்ளிக்கு விடுமுறை. எனது பெற்றோர்கள் வேலைக்கு சென்றுவிட்டனர். நானும் என் தம்பியும் அடுத்த வீட்டுக் குழந்தைகளுடன் வீளை யாடிக் கொண்டு இருந்தோம். இடிஓசை போன்ற ஒர்பெரும் சத்தம் கேட்டது. எனது துணிகளில் தீப்பற்றிக் கொண்டது என் நினைவிற்கு வருகிறது. என்னைக் காப்பாற்றிய அந்தப் புகைப்படம் எடுத்தவரை எனக்கு ஞாபகம் இல்லை." சிறிய நேரம் சென்றதும் அவன் தொடர்ந்தான். "நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள். இந்த குண்டு வெடிப்பின் ஆபத்தையும் அழிவையும் நீங்கள் பார்த்ததில்லை."

மிக மனவேதனையோடு, மரணத்தின் கோரப்பிடியில் இருந்து தப்பி வாழ்க்கையில் மீண்டும் பிரவேசித்துள்ள அந்தப் பெண் தன் முன்னால் அமர்ந்திருப்பதை அந்தாபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டே இருந்தான்.

"எனது நண்பர் ரோலி அந்தோன் இன்னம் கிரண்டு நான்களில் இங்கு வருவார். எனது வைத்திய செல்விற்காக பணம் கொண்டு வருகிறார். எனது வைத்தியம் முடிந்ததும் நாங்கள் மணம் செய்து கொள்வோம்." என்றான்.

அவன் விரைந்து குணம் அடைபவனென்றும் என்ற தனது

பேரா வலை மனப்பூர்வமாக அவளிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளான்.

"டையாக்சின் என்ற ரசாயன விஷவாயு குண்டு பத்து லட்சத்தின் ஒரு பங்கு சாதாரணமரள் ஒரு பிராணியைக் கொல்ல தற்குப் போதுமானது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அமெரிக்கப் போர்விமானங்கள் இந்த விஷவாயு குண்டுகளில் 120 கிலோவை எங்கள் வியட்நாம் மண்ணில் வீசினார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இது மூன்று தலை முறைக்கு வியட்நாம் பூமிக்கும் மக்களுக்கும் பேரழிவை உண்டாக்கி விட்டது. கிம்.பூக் கோபாலேசத்தூடன் மேலும் தொடர்ந்தான்.

"டையாக்சின் விஷவாயு குண்டுகளை அவர்கள் கையாண்டபோது, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதத்திற்காக அமெரிக்கர்கள் நீதிமன்றம் முலம் சென்ற ஆண்டு 18 கோடி டாலர்கள் நஷ்டாடு கோரினார்கள். எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அழிவிற்கு நஷ்டாடு என்னவது இருக்கக்கூடும். இதை யார் கொடுப்பார்கள்? அவளது மன எழுச்சி தணிந்து பெருமூச்சு விட்டான். நீண்ட நேரம் மௌனமாக இருந்தான்.

இடது கையால் தன் தலையைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டே, 'வலி கடுமையாகக் கொண்டிருக்கிறது.' என்றவன் மேலும் தொடர்ந்தான்: "நாம் திரும்பிப்போகலாம். நீங்கள் உங்கள் அறைக்குச் சென்று சற்று ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்தான். அப்போது தான், மறுநாள் அவன் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிப்போகும் தகவலைத்

அவையப்பு ரீதியாக திரட்டப் படும் மத உணர்வுகளுக்கும் ஆய்வகமற்ற கொடுக்கும் தளத்தில்கான் வருப்பு வாதம் மக்கள் எழுதாமத்தில் ஊடுதொழில் பரவுகிறது.

தெரிவித்தான். சிறிய நேரம் தலைதனிந்திருந்தவன், "நாம் மீண்டும் எப்போதாவது சந்திப்போமா என்பது சந்தேகம் தான். ஆனால் இந்த உலகில் எனக்கென்ற ஒரு அள்ளன் இருக்கிறார் என்பது உணர்வே எனக்கு நிம்மதியை அளக்கும்" என்று சொன்னான்.

மறுநாள் அவளிடம் வீடைபெற்றுக் கொள்ள அவன் அவளது அறைக்கு சென்ற போது வலிதாங்க முடிபாமல் அவள் படுக்கையில் புரண்டு கொண்டிருந்தான். "நீங்கள் எப்போதாவது இந்தியா வந்தால் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி தன் முகவரி அட்டையை அவளிடம் கொடுத்தான். அவன் மிகுந்த பிரயத்துடன் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

"உங்களுக்குக் கொடுக்க எனக்கு நீர்ந்தாயின் முகவரி இல்லை." என்று வலியுடன் பதபடத்தபடி கொள்ளான்.

பிறகு பேச்சின் கடுமாற்றமின்றி, தாங்கள் கனடாவில் குடியேறத் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் சொன்னான். "மேலைநாடுகள் பற்றி இந்தியர்களாக நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். எனது முடிவு பற்றி நீங்கள் கோபம் கொள்ளலாம். ஆயினும் ஒன்றை நீங்கள் மனத்தில் குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் ஒருபோதும் நலிவ மிதவாதம் கொள்வதைக்குத் துணை போகமாட்டேன்." என்றான்.

இதற்கு அவளிடம் பதில் இல்லை. ஆயினும் கதவருகில் சென்றவன் திரும்பி அவளை நேருக்கு நேராகப் பார்த்து தூரில் கண்டதும் தொவிக்க, "ஆனால் உங்களைப் போன்றவர்கள் மேலைநாடுகளின் ஆசைகளைத் தாண்டும் மேலவையில் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்" என்று சொன்னான்.

வலியுடன் இருந்த தலையை லேசா ஆட்டியபடியே வியட்நாமிருக்கே உரிய புதிய பன்னகையுடன் கிம்.பூக் வீடை கொடுத்தான்.

ஆய்வுகள் மேலினிஷு நேராவை நேராவை ஆய்வினை

ஒரு புத்திஜீவியின் மனக்குழப்பம்

பாமரன்

கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் 'கலம்' சஞ்சிகை மூத்த எழுத்தாளர்கள் அறிஞர்களை கௌரவித்து சிறப்பிக்கும் வெளி யிட்டு வரவதுடன் அவர்களது நேர் காணங்களையும் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும் பிரசுரித்துவருகிறது. மாக்கிய எதிர்ப்புச் சஞ்சிகையாக பிரகடனப் படுத்திக்கொள்வது போன்று கடந்த இதழில் பேராசிரியர் கைவாசபதி பற்றியும் 'இலக்கிய கவிசர்கள்' பற்றியும் வழமையான நீந்தனைகளை முன்வைத்த இச்சஞ்சிகை தனது 17வது இதழிலும் கூறும் மூத்த எழுத்தாளர் கே.கணேசு அவர்களுடனான எம். ஏ. டு. மானின் நேர்காணலை 'மாக்கிய வாசனையும் பாவிசத் தைத்தாள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளது.

மாக்கிசமும் மாக்கியவாசனின் நடை முறைகளும் விமர்சனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை அல்ல. நடைமுறைக்கான ஒரு தத்துவம் என்ற வகையில், விமர்சன சுயவிமர்சன முறையை ஏற்றுக் கொள்வதுடன், யதார்த்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப இயங்கியல் அடிப்படையில் மாறுதல்களை ஏற்கவும், ஏற்படுத்தவும் வல்லமை பொருந்திய தத்துவ நெறிமுறைபாக இருப்பதே மாக்கிசத்தின் சிறப்பாகும்.

ஆனால் கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளிலும் இலக்கிய மேடைகளிலும் மாக்கிசமும் அதனை சார்ந்த கவை இலக்கியக்காரர்களும் தாக்குதல் களுக்கும் விமர்சனங்களுக்கும் உட்பட்டது போன்று ஏகாதிபத்திய சார்பாளர்களும் பழையமைவாதிகள், மதஅடிப்படையாளர்கள் வரும் இவர்களால் கண்டிக்கப்பட்டதில்லை. அதுவும் இவர்களைப் பொறுத்த வரை மாக்கிசம் கவலைக்கு போய்விட்ட தத்துவம். தமிழ்ச்சூழலியும் உலகிலும் மாக்கிசப் படைப்பாளிகளோ, அறிஞர்களோ, அரசியல் வாசனையோ பலவீனம் அடைந்துள்ளார்கள் என

எண்ணுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையும் மாக்கிசத்தின்மீது இவர்களுக்கு ஏளிர்ந்த வன்மம் ஏற்படுகிறது.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலின்மீது பெருமும் துக்ரவக் கலாச்சாரத்தினால் மனித விழுமியங்கள் அழிக்கப்பட்டு, அடிப்படை வாசன்களும் ஐடுக் குழறைகளும் பெருகியும் ஒரு சூழலில் அவைகளின் மீது கவனம் செலுத்தப்படாமல் மாக்கியத்தின்மீது இவர்களது கவனம் திரும்புவது ஏன்?

இங்குதான் பலபெரும்பல்வகை புத்தி ஜீவிகள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், எழுத்தாளர் களின் தத்துவத் தெளிவும் உறுதியான நிலைப் பாடும் கேள்விக்குள் எளிக்கப்படுகிறது. அவ்வக் காலகட்டத்தில் அதிகாரம் பெற்றிருக்கும் கருத்துக்களுக்கும் அரசியலுக்கும் ஊழலும்களாக செயற்படும் இவர்களது பலவீனம் வெளிப்படுகிறது. ஐம்பது அறுபதுகளில் உலகமயமும் மாக்கிய கருத்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்தபோது முன்வரிசையில் நின்று செயற்பட்ட சிவர, எண்பதுகளின் பின்னர் மாக்கிய அரசியலில் ஏற்பட்ட குற்காலிக பின்னடைவுடன் தளர்வடைந்துள்ளனர். சிவர என்.ஜி.ஓக்களால் விவைக்கு வாங்கப்பட்ட ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலுக்கு ஆதரவாக குரல் கொடுக்கும் அளவிற்கு சீரழிந்துள்ளனர்.

எதிர் முகாமில் நின்று எப்பொழுதும் மாக்கியக் கருத்துக்களை எதிர்த்து வருபவர்களை மக்கள் அடையாளம் காண்பது கவலம். அவர்களது வர்க்கச் சார்பு வெளிப்படையானது. ஆனால் தம்மை மாக்கிசம்துக்கன் என்றும் மாக்கிய ஆதரவாளர்கள் என்றும் கூறி அந்த அளிகளில் முன்னின்று செயற்பட்டவர்களின் எதிரான கருத்துக்கள் மாக்கியக் கருத்தியலின் வளர்ச்சிக்கு ஊறு செய்வதுடன் மாக்கியத்தின் எதிரிகளுக்கு பலமான ஆயுதங்களாகவும் பயன்படுகின்றன. ரூபியப் புரட்சிக்கு முன்பிருந்தே இத்தகைய

பேரக்கு இருந்து வருகிறது. இவர்களைப் போன்ற புத்தஜீவிகளும் - பிரபலங்களும் நேடவர்களும் அடைவுகளும் எப்பொழுதும் மாக்கியத்துக்கு எதிராகவே பயன்பட்டுவருகிறது.

எழுத்தாளர் கணேஷ் இந்நேர்காணல் மூலம் தனது தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியதுடன் 'காலம்' இதழும் புகலிடத்து களவான்களின் கண்ணோட்டத்துக்கேற்ப தனது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளது எனலாம்.

மூத்த எழுத்தாளர் கணேஷ் மூத்திவ் வட்டுமல்லவ தழிவுகத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சமூகத்தின் ஆரம்ப கட்ட தரக்களில் ஒருவராகவும் இருந்திருக்கிறார். தழிவுகத்தின் ஆரம்ப யாக்கிபர்களின் ஒருவரான பழுவாணந்தம் போன்றவர். கருடனும் மாக்கிய சார்பான இந்திய எழுத்தாளர்கள் பலருடனும் உறவினைக் கொண்டிருந்தவர். பல மாக்கிய சார்பான நூல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகளை தழிவில் வெளிப்பெயர்ந்து பங்களிப்பைச் செய்தவர். தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் வெளியீடு களாகவும் இவரது பல பலனான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இவ்வாறு தன்னை ஒரு மாக்கியராக மாக்கிய அணியை சேர்ந்தவராகக் காட்டிக் கொண்டிருந்தவர் அவர் நேர்காணலில் குறிப்பிடுவது போலவே "வெளியில் உள்ளவர்கள் அப்படித்தான் நினைத்தார்கள், உறவினர்கள் கூட என்னை ஒதுக்கி வைத்தார்கள். கணேஷ்... அவன் ஒரு கொடியுளியன்" என மற்றவர்கள் நம்பும்படி செய்துபட்ட ஒருவர் மாக்கியம் பற்றிய எதிர்தீவை விமர்சனத்தை முன்வைக்கும் போது அது இளம் தலைமுறையினர் மத்தியில் குழப்பத்தையும் நம்பிக்கையின்மையையும் ஏற்படுத்தி உதவுகிறது. மனித சமூகம் பற்றிய ஆழமான சமூகவிஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடனான புரிக்ஷைப்பதிவாக - மதநம்பிக்கையை முன்வைப்பது ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதுலின் மாயவாழ்வுக்குள் அவர்களை இவ்வாறு வீழ்த்தி விட்டது துணை புரிகிறது.

சாதாரண மக்களிடம் இவ்வாறு பரந்த வரம்பும் தேர்ந்த அறிவும் ஆழ்ந்து பார்க்கும் ஞானமும் கூடிய தன்மையும் உள்ள இவர்களைப் போன்ற புத்தஜீவிகளிடம், மூத்த எழுத்தாளர் களிடம் - இன்றும் பல்வேறு ஓடுக்கு முறைகளுக்கும் உள்ளாகித் துயரமும் மக்களின் எதிர்பார்ப்பு- ஓடுக்குமுறைகளும் கரண்டல்களும் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் இவ்வாறு - புத்தகங்களும் அறிவுகளும் இவ்வாறு - சுதந்திரமும் சமத்துவமும் கபீட்சமும் நிறைந்த உலகை உருவாக்க இவர்கள் கூறும் வழிமுறை என்ன என்பதுதான்.

எழுத்தாளர் கணேஷ் தனது நேர்காணலில்

'ஆண்டவனுக்குப் பயந்துகிட்டு இருந்தோம் என்றால் தெரிவிக்கிறார்கள் அது சட்டமாக இருந்தாலும் வேறு எதுவாக இருந்தாலும்

வாழ்க்கை ஒழுங்காக இருக்கும் இவ்வாறு என்று சொன்னால் தீவிரத் தீவிர மாறிப்போகும். தண்டவாளத்தின் இருந்து புரண்டமாதிர்' என்கிறார்.

இதன்மூலம் தனிமனிதர்களுக்கு தற்காலிக மனஅமைதியைத் தந்தாலும் பல்லாபிரம ஆண்டுகளாக மக்களை அறியாமையிலும் அடக்குமுறைகளிலும் இருந்து விடுவிக்கத்தவரிய, இன்றும் மத அடிப்படையானதாக மாறி மூலவியாந நாடுகளிலுமுள்ள அதிசார இயந்திரத்துடன் இணைந்து நின்று ஏற்றத்தாழ்வும் ஓடுக்கு முறைகளும் நிறைந்த இச்சமூக அமைப்பைக் கட்டிக்காக்கத் துணைபுரியும் மதத்தின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதையே இவர் விடுதலைக்கு மார்க்கமாக காட்டி நிடுகிறார்.

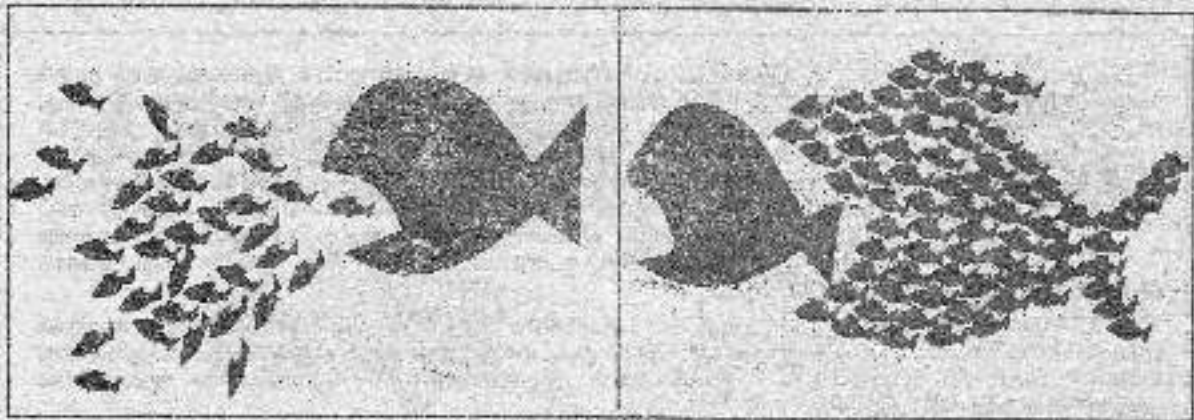
அதுமட்டுமல்ல, 'மேலும் இன்றைய நிலையில் நாம் விரகதியடைந்துதான் போயிருக்கிறோம். ஆனால் உலகம் முழுவதும் பார்க்கிறீர்கள் என்மூலம் பிற நாடுகளில் கூட தன்புறும் மக்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற இரக்க உணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது அரசு சார்பற்ற தீவிரவாதிகள் இதைக்காட்டுகின்றன.' என்று உலகமயப் பொருளாதாரத்தின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாக விட்ட என்.ஐ.ஓக்கள் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ள வைக்கிறார்.

இன்றுவரை தன்னை மாக்கியிட்டாக மாற்றிக்கொள்ள விரும்பாத இவர் 'உண்மையைச் சொல்லப்போனால் காந்தியம் தான் என்னைக் கவர்ந்தது' என்று தனது தத்துவ நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். காந்தியத்தால் விடுதலைபெற்ற இந்தியாவும், காந்தி பிறந்த நஹ் ராத் மண்ணும் இன்று இந்துத்துவ வெறியர்களினால் கறைப்படுகிறது. முஸ்லிம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் உயிரோடு கட்டுரிக்கப்படுகிறார்கள். ஐனாபாயப் போர்வையை விஸ்கிப்பார்க்கும் அங்கு குடும்ப 'இஸம்' எது என்பது தெரியவரும். காந்தியம் காட்டிய விடுதலைப்பாதையின் விளைவு இது.

இங்கு எழுத்தாளர் கணேஷ் அவர்களின் தனிமனித விருப்பங்கள் தேர்வுகள் மீது நாம் விமர்சனத்தை முன்வைக்கவில்லை, மாக்கிய சார்பானதாக தனது நடவடிக்கை மூலம் தன்னை அறையாளப் படுத்திக்கொண்ட ஒருவர்மீது - அவர் மாக்கிசத்திற்கு எதிராக முன்வைக்கும் விமர்சனத்தின்மீதுதான் இவை முன்வைக் கப்படுகிறது. இது எழுத்தாளர் கணேஷ் அவர் களுக்கு வட்டுமல்ல - இத்தகைய நிலைப்பாட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடியது.

மாக்கிசத்தை விமர்சிப்பவர்கள் மூன்று நிலைகளில் நின்று விமர்சிக்கின்றனர்.

1. அதிகார வர்க்கத்தினர், அவர்களைச்சார்ந்து அவர்களது கருத்தை ஏற்று வாழ்பவர்கள் - ஏற்றத்தாழ்வும் ஓடுக்குமுறைகளும் இவ்வாறானவை,

நிரந்தரமானவை என்பவர்கள். குடிசை அழிக்காதவர்களாக வாழ்வுக்குத் துணையாகவும் இச்சமூக அமைப்பு தீடித்துப் பலமாக நினைக்க வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள். இவர்களுக்கு சமூக மாற்றத்துக்கு தூண்டுதலாக துணையாக அளையும் மாக்சிசம் 'புத்தகம்' படுகிறது. தமது ஆதிக்கத்துக்கு ஆப்பு வைக்கும் மாக்சிசத்தினுடைய மக்கள் பார்வையிலிருந்து விலகிப்பதற்கும் திரிப்பதற்கும் ஆழிப்பதற்கும் அனைத்து வழிமுறைகளையும் கையாள்வர். 'வேண்டாம்' பெண்டாடடி கைபட்டாக்குறும், காஸ்பட்டாக்குறும் என்பது போல் மாக்சிசப்படுகள் இறுக்கமாக இருந்தால் இரும்புத்திரை, சுர்வாசிகாரம் என்பவர்கள், தளர்வாக இருந்தால் இப்பொழுது மாக்சியம் தேற்றுவிட்டது என்பவர்கள்.

2. மத்தியதரவர்க்க தோஷப்படுகின்றவர்கள் ஏற்றத்தாழ்வுகள், ஒடுக்கமுறைகள், விரட்டு மைகளுக்கு உட்படும் 'பிறர் சாதிவைகண்டு தள்ளும்' உணர்வுடன் சமூகமாற்றக்கீர்த்தனையை ஏற்பவர்கள். ததய்துவ அடிப்படையில் இதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து அதன்வழிநின்று செயற்படும் உணர்வு 'விடுப்பின்னி' போதனைகளால் தவிரவண்ணத்தகு உருவங்கி சமூக மாறுதலைக் கொண்டுவரமுடியும் என நம்புபவர்கள். ஒடுக்கமுறையாளர்களின் வன்முறையை புரட்சிகர வன்முறையால் எதிரிகொள்ளவேண்டிய - யதார்த்தநியை ஏற்படும்போது மனங்கழும்பி இருக்கின்ற அதிகார அமைப்பே போதும் என எண்ணுபவர்கள்.

3. அடிப்படைச் சமூக மாற்றம் ஏற்பட்டால் அன்றி தம்மையப்போன்றவர்களுக்கு வாழ்விலலை என்று எண்ணுபவர்கள். தமது ஒடுக்கு முறையிலிருந்து பாடங்கறறு - சகல ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் எதிராகப் போரிடும் மன உறுதியைப் பெற்றவர்கள். அதன் காரணங்களையும் மாற்றுவதற்கான வழி முறைகளையும் புரிந்துகொண்டு சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்பாடுகளில் தளராத சுடுபடுபவர்கள். தவறுகளும் தோல்விகளும் தற்காலிக சிண்ணடைவுகளும் ஏற்படும் போது

விமர்சனங்களை ஏற்று மயமிமர்சனத்தடன் மாற்றத்தகு தோக்கிச் செயற்படுபவர்கள்.

இப்பூன்று வகையினால் இரண்டாவது வகையினராக மாக்சி பாரதி முதல் எழுத்தாளர் கண்ணடி வரை பெரும் எண்ணிக்கையானோரை நாம் அடையாளம் காணலாம். வன்முறையற்ற சமயங்கமாதறும் எல்லோரும் மீரும்புயதுதான். ஆனால் அதன் மெய்யைப்பரப்பைபகதறைப்பதற்குக் கூட இன்றுள்ள குத்திரவர்கள் அனைத்திலும் மாக்சியத்தரம்தான் வழிகாட்டமுடியும். சிந்தனைத்துவக் குழப்பங்களை - ஏகாதிபத்திய உலகமயமாடுவோ அவ்வ தவறுகள் இருந்தாலும் ஸ்டாலினையும் சீட்டலரையும் சமப்படுத்துவதால் பவயடவது ஆதிக்க சக்திகள்தான். 'தப்பாக்கித் குழாமிலிருத்ததான் அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது' என்ற சமூகவிலாசன உண்மையை எந்த மறுப்பவர்கள், துக்கரவியக்கவைகளின் மயக்கத்துடன் அவிமரிசை ரயுக்கைகள் மூலம் உலகமரிசும் ஐரவையாகப் பரவவுதரகளும் தள்ளலாம்

எழுத்தாளர் கண்ணடி குறிப்பிடுவதுபோன்று 'தீமை பிசய அஞ்சவது', 'தன்மை செயல் மீரும்புயது', 'ஒழுங்காக இருப்பது', 'நடுநிழை நயக் கறையபிடிப்பது' என்ற அறிவுரைகள் அனைத்தும் மேலானவை. ஆனால் இவை புதியவை அல்ல. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மத்திரைவர்களும், அறிஞர்களும் சொயல் வகுவுததான். இவைகளை ஒரேசில மனிதர்கள் அவ்வ, விமர்சனமையான மக்கள் கண்டிப்பிடிப்பதற்கான சூழலை ஏற்படுத்த எமக்கு முன் உள்ள வழிமுறை எது எளிப்பதன் இன்றறய தகவல் தொழில்மூடப் புகத்திலும் எமக்குமுள்ளுள்ள வினாவாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆலயப்படுமும் சேர்ச்சக்களீழும் மருதிரளீழும் மிகாரைகளீழும் ஒருகு ஒழுக்கமீறிகளையா நாம் போர்த்தித்தப்போசிறோம். பரபர் யுக்தி இடிப்புக்களுக்கும் மத்திய கியுக்கிள் சிலுவை யுத்திரவருக்கும்தான் எம்மால் மீண்டும் மீண்டும் தீரும்பு முடிசிறது.

உயிர்நாளைத் உயிற்றுதுயான இனம் புரிந்துள்ள இனத்தினத்தின முகம் தாறுவாறும் முகம் விவரத்தையும் உருவாக்கினால். இந்த முகம் விவரத்தினத்து பிரதானமாகப் பின்வந்த வேறுபாடுகளினால் அனைக வகைகள் வரிசை முறையில் குறிப்புகள், வம்சங்கள், இனங்களால் விவரத்தினம் தேய்ந்தல். இறுதியாக நாம் மண்டலங்களும் முடிவளக்கிச் செய்து முதுகெழும்புள்ள நிறங்களும் தேய்ந்தல். இவ்வகைகள் மத்தியிலிருந்து இறுதியாக இவ்வகை அனைத்தினமே உணரும் சந்திப்பு முதுகெழும்புள்ள விவரத்தை மனிதனையும் தோற்றுவித்தது. அதாவது இவ்வகை அனைத்தினமே உணரவைப்பதற்காக பல சட்டம் வகுப்புகளாக வந்திருக்கின்றது.

தடாபந்தத்திக் கொண்டு

உறபத்தியம் விளியாகரும் திட்டமிட்டு நடாத்தி இருக்கிற சமூக உறபத்தி உணர்வு பூர்வமாக உணர்வு ரீதியான அமைப்புக்குள் கொண்டுவரப்படுகின்ற போது நாம் மனித குலம் இது விவரத்தை உணர்த்திவிடுவது மேலே உயர்த்தப்பட முடியும். இவ் உறபத்தியுள்ள ஒழுங்கமைவு தனித்தனியாகப் படி வரைவற்றியல் ஒட்டத்தில் நடந்தேறியே தீரும்.

இவ்வாறும் அனைத்தினமே சமூகத்தினின் பின் கோடுக்களைக்கான வறும்களுக்குப்பின் லட்சக் கணக்கான அமைப்புகளுக்குப்பின் தருவாய்விடுவது உத்திக் கொண்டுமும் உறை பளிப்பலத்தை உருக்கிவிடுவதற்கு சூரியமாய் தாறுவாறு வரும் வெப்பம் போதாததாகவிடக்கூடிய காலம் தவிர்க்க முடியாமல் வந்தேத்தும். அப்போது பழை, சூன் வெப்பம் சூடிய பழத்திய ரேகையைச் சுற்றி குழிந்து வாயும் நிலை ஏற்பட்டு கை சிவக அந்தம் வாய்ப்பொருளை வெப்பம் இல்லாத நிலையை எய்திவிடும். பிறகு பரப்படியாக உயிர்ப்புள்ள வகைகளில் கண்டி மீட்ட கொச்சங்களும் மறைந்து விடும். சந்தரன் போல் இந்நிலை உணர்வு ஒளி அனைத்து உணர்வு போய்விடும்.

ஒரு காலத்தில் நமது பிழைக்க சிவன் போன்று போடுங்கள் குறைந்தது இது கோடி விளயின்களைக் கொண்ட சூரிய மண்டலத்தை உறபத்தி செய்க்கூடிய அளவிற்கு தளது இயக்கத்தை வெப்பமாக மாற்றியுள்ளது. அதேபோல் அது பரப்படியாக மறைவதும் தன்மை. எம்மற்றும் எப்படி திகழ்க்கிறேன் அதே போல் நமது சூரிய மண்டலத்தின் எதிராக இறந்த சூரியமும் அதாவது அனைத்து போல் சூரியமும் அது மீண்டும் விழும் உயிற்று கொள்கையும்(சூரியன் அனைத்தும் போது கோள்களின் இயக்கமும் தின்றுவிடும்) புதிய சூரிய மண்டலங்கள் உண்டாவதற்கான மூலப்பொருளைக் கட்டும்படி மாற்றும்.

அது வெப்பத்தில் சிவன் போன்ற சந்திரன் அனைத்தும் திறம்பவும் உணர்வு இயங்குவதற்கான காரணிகளாக உணர்வு. இறந்த சூரியன் ஒளிபோலும் அது பழையதும் என்ற முடிவுக்கு வரும். ஆகவே இயக்கம் என்னு அழிபும் அன்று முடிவுக்கு வரும் திறம்பவும் தொடரும்.

உறபம், உணர்வு, இராபயைச் சேர்க்கை, சிவன் அனைப்பினம் சமமான அளவில் தற்காலிகமானது. இவையின் எதுவும் திறந்ததத் தன்மை கொண்டது. ஆனால் அனைத்தமாக மறியும் இயங்கியும் கொண்டு வரும் பொருள் எந்த நிலைக்குப்பட்டு மாறும் இயங்கியும் வருவின்றதே அனைப்பும் சாஸ்வதமானவை.

தியாகு

எழுத்தாளர் கணேஷ் அவர்களின் நேர் கணவ்முலம் மீண்டும் ஓர் சச்சை எழுக்கிறது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி முதல் இன்றுள்ள இலக்கிய விமர்சகர்கள் பலரும் இன்றைய இலக்கியத்தின் விமர்சனமுறைமையாக விமர்சன யதார்த்தத்தை முன்னவைத்துள்ளனர். இவ்விமர்சன யதார்த்தத்துக்கான அளவு கோல் - உலக நோக்கு எது? டாஸ்ட்டடாயின் காலத்திலிருந்து உருப்பெற்று கிறிஸ்தவ சோஷலிசமர்? வேதாந்த சோஷலிசமர்? காத்திய சோஷலிசமர்? குலத்தியமர்? பின்னவீனத்துவமர்? அவ்வது மாக்சிய உலக நோக்கம்?

பொத்தரம்பொதுவாக வைத்தியப்பது வசதியானதுதான். விரும்பிய அளவுகோலை எவரும் பயன்படுத்தவாம். ஆனால் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உருவாக்கிய ஒருவரை மாக்சியத்துக்கு எதிராக நிறுத்த இதயம் துணை செய்துள்ளது.

முடிவாக, அன்றைய நமது சீனப் புத்தி

ஜீவிகள் சிவரீடம் பெற்ற அனுபவத்திலிருந்து சீனப் புரட்சிகர இலக்கியத்தின் தீசைகாட்டியான ஜாகன் குறிப்பிடும் வரிகளை இங்கு நினைவு கூரலாம்.

சீவர 'சகவருக்கும் உணவு' என்றும், வேறுசீவர 'வர்க்கமற்று சமுதாயம்' என்றும், 'அனைத்துவகை சமத்துவம்' என்றும் கனவு கண்டபோதும், அத்தகைய ஒரு சமூகத்தை கட்டி எழுப்புவதற்கு அவசியமானது எது என்பதைப்பற்றி வெகுசீவரே உள்நெய்யில் கனவு காண்கின்றனர். வர்க்கப் போராட்டம், வெள்ளையாதிக்கப் பயங்கரம், திடீர் வானதாக்குதல், மனிதரை வதைத்துக்கொல்லல், ஹக்கத்துவாரத்தில் மீளகாய்த் திரவம் ஊற்றல், மீள்கார அதிர் வேற்றுதல், இவைபற்றி மனிதர்கள் கனவு கண்டாலேயே ஒழிய எல்லாவுதரன் திறமையாக எழுதியபோதும் ஒரு சிறந்த உலகை ஹப்பொழுதும் காணமுடியாது. அது என்றியே ஒரு கனவாக, வெற்றுக்கனவாகவே இருக்கும். அதனை வர்ணிப்பது ஆனது அத்தவெற்றுக்கனவைக் கண்டிப்பதற்கு பிறகுக்கு கற்பிப்பதாகவே அன்றைய,

உலகமயமாதலும் தேசியமும்

பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம்

தேசிய தன்மை இலக்கிய பிரயோகத்தின் மூலக்க கால உறுப்பினராக இருந்து அதன் வரம்பு வளர்ச்சியில் பங்குபெற்று உடனடி அண்மையில் மறைந்த கிருஷ்ணாபிள்ளை சிவசேகரம் அவர்களை நினைவு கூருவதற்கு அவரது நினைவாக வெளியிடப்பட்ட உறுதி குறையாக உள்ளதின் நினைவாக.. எனும் நூலிலிருந்து கீழ்க்கட்டுரைப்பை மீள்பிரசுரம் செய்கின்றோம் ஆர்

உலகமயமாதல் என்று இன்ற வளங்கித் கொள்ளப்படுவது, முழு உலகத்தையும் ஏகாதிபத்தியம் எனப்படுகிற ஏகபோக முதலாளித்துவம் தனது புரண ஆதிக்கத்துக்குள் கொண்டு வரவே ஒரு நடைமுறையேதான். முதலாளிய நாடுகளின் பொருளாதாரத்தின் மீது நேரடி ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த முதலாளியக் கம்பென்களின் கருவிகள் தேசிய எல்லைகளைத் தாண்டிச் சந்தைகளையும் உழைப்பையும் கனிவளங்களையும் தேடிச் சென்ற போது முதலாளியர் தவிர்க்க முடியாமலே எதெதிர்ப்பான போட்டி என்ற நிலையில் இரும்பு பெரிய முதலாளிகள் சிறிய முதலாளிகளை விழுங்குகின்ற நிலைக்குப் பெரிய தீறுவனங்கள் இணைந்து காட்சிக் கொம்பன்களாகும் நிலைக்குச் வர ஏற்பட்டது. இந்துவளர்ச்சியே முதலாளியத்துக்கு ஒரு போல முதலாளியம் என்ற அடைபாளத்தைக் கண்டது. இதைவே வெளின் ஏகாதிபத்தியம் என்று அழைக்கிறார்.

தேச எல்லைகளை கடந்து போரும் ஏகபோக முதலாளியம் தனது பாதுகாப்பிற்கும் வலிமையைப் பெறும் தேச அரசு என்ற அமைப்பின் குறுக்கணை நாம் நின்று ஏகாதிபத்திய நாடுகள் (அதாவது முதலாளியம் ஏகபோக முதலாளியமாக மாறிப் போன நாடுகள் மீது பொருளாதார அரண்டலும் ஆதிக்கமும் செலுத்துகின்ற நிலைக்கு வளர்ந்த நாடுகள் மீது ஏற்பட்ட போர்கள் தாம் முதலாம் உலகப் போரும் இரண்டாம் உலகப்போரும். இங்கு இரண்டு போர்கள் மூலமும் தன்னை வளப்படுத்திக் கொண்ட அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சென்ற நூற்றாண்டின் பின்பாதில் உலகின் கனிவளம் பொருளாதார இராஜ்யம் வல்லரசாகியது.

இன்றைய உலகமயமாதல் ஏகாதிபத்தியத்தின், சிறப்பாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் தொடர்ச்சியும் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியே ஒரே வேறெதுவுமல்ல. ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிப் போர்தில் உலகப் பொருளாதாரம் பல மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இன்று முதலாளியப் பண்டங்களின் உற்பத்தியின் பெரும் பகுதியை முன்னேற்ற முதலாளிய நாடுகளின் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு இடம்மாற்றி விட்டது. நேரடியான முதலாளிய முதலீட்டின் அடிப்படையில் உருவான தொழிற்சாலைகளின் இடத்தில் தொழிலதிபர்களுடைய வலிமையும் வளங்களும் பொருளாதாரத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற நிலை உருவானது. இன்ற முதலாளிய பொருளாதாரம் பங்குச் சந்தை வியாபாரத்திற்கும் அப்பால் பங்குச் சந்தை சூதாட்டத்திற்கும் தொண்டு மூலமும் திரட்டுகின்ற ஒரு முகமில்லாத முதலாளியத்தின் உருவாக்கியுள்ளது.

ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் நாட்டின் பொருளாதார வகைகள் களைத்தீழ்வுப அரசின் பங்களிப்பை குறைக்கின்ற முயற்சிகள் கடந்த கால் நூற்றாண்டுகாலமாக முற்பாதிப்தினை மொத்தவர்த்து-தல்வி. பொருசனத் தொடர்பாடல், சுகாதாரம், வீட்டுவாப்பு, நீர் வழங்கல் போன்ற துறைகள் சமூகப்பணியாகக் கருதப்பட்டு அரசின் நேரடி அல்லது மறைமுக ஆதரவுடன் செயற்பட்ட நிலைமையிற் இன்று அனைத்துமே தனிமார் மயாவகைக் காண்கின்றோம். சமுதாயத்திற்கும் அரசிற்கும் உள்ள உறவு இவ்வாறு நலிவடைபர் செய்ப்படுகிறது. அரசு சமூகத்தின் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புள்ள எதிலும் பங்குபற்றுவது தனிமார் கைத்திரத்திற்கு எதிரானது என்று கொள்ளப்படுகின்றது. இக்கொள்கை மூன்றாம் உலகின் ஓடுக்கப்பட்ட நாடுகள் மீதும் தீவிரிக்கப்படுகின்றது. கிறித்த சந்தை அரசின் கட்டுப்பாட்டுற மொழிமொழி மொருளாதாரம், தனிமார் மயமாக்கல் போன்ற கருத்துக்கள் வற்புறுத்தப்பட்டு, சமல் மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்தைச் சமல் துறைகளுக்கும் வீர்ப்படுத்தும் முயற்சிகள் முற்பாதிப்தினை அரசின் சமூக சேவைப்பணிகள் அரசாங்கத்தின் வர வீர்ப்படையும் வருமானத்தையும் குறைப்பதன் மூலம் அரசினின்ற பறிக்கப்பட்டு அவர் மூலதனத்தின் சுகாதார ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசுகளும் முதலாளிய ஆதரவில் இயங்கும் நிறுவனங்களையும் ஆதரவில் இயங்கும் அரசு சாரா நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அரசின் சமூகப் பணியின் நலிவு அரசியலின் நலிவாகிறது. அரசுக்கும் அரசியல் வேலைகடும் மாற்றாக அரசு சாரா அமைப்புகளும் அவர்களது சமூக கருவியும் வந்து சேருகின்றன.

மேற்கூறியதன் பின்னணியில் அரசு அவ்வது தேச அரசு என்வது முக்கியமற்றும் போவவாகக் காணுவதில் ஒரு பகுதி உண்மையானது. ஆனால் ஏகபோக முதலாளியம் அரசு எனப்படும் அதிகார இயந்திரத்தை அழிக்க முற்படுகின்றது என்றால் இல்லாலை என்றே கருவேண்டும். உலக மயமாக்கல் அரசு இயந்திரத்தின் பணியை அதன் நீசமான நோக்கத்துக்கு மீத விநகருக்கொன்றாகக் கொண்டு வந்துள்ளதும் அரசு என்பது மக்களது நலன் பேணும் அமைப்பு என்ற மாயை கலைப்பட்டு அரசு என்பது ஆளும் அதிகாரவர்க்கை நலனைப் பேணும் சட்டத்தையும் சமுதாயமும் பேணும் ஒரு கருவி மட்டுமே என்பது இன்று பேணும் வெளிவெளி பாக்கப்படுகிறது.

தேச அரசு என்பதுவது தேசத்தின் நலனுக்கான அரசு என்பதைவிட தேசத்தின் பொருளாதாரத்தின்மீது ஆதிக்கம் செய்யும் சக்திகளின் நலன்பேணும் அரசு என்பதை நாம் மூன்றாமலக நாடுகளில் தெரிவாகவே காணமுடிகிறது. ஒரு அரசு இந்துப்பணியைச் செய்யக் தவறும் போது அதன் மொறுப்பில் உள்ள அரசாங்கம் நெருக்குவாங்கும் உட்படுத்தப்பட்டு ஆட்சிக்கீழ்ப்படல் எதிர்த்தோடுகிறது. எனவே தேச அரசு என்பது, மூன்றாமலக நாடுகளின் பெரும்பாலானவற்றில் தேசத்திற்கும் தேசியத்திற்கும் உரியது.

அத்தேசத்தின் பொருளாதாரத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவோர் மாரோ அவர்கட்கே அது உரிய தாகின்றது. அவெர்த்த ஏகாதிபத்தியத்தின் வளர்ச்சியின் எதிர்த்தினைவாக மாரோப்பிய நாடுகளில் பெரு முதலாளிய நிறுவனங்கள் அவெர்த்தகாவுக்கு கடுகெடுக்கக்கடிய ஒரு பொருளாதார கட்டமைப்பை உருவாக்கும் தேவைவை வற்புறுத்தின. இதன் விளைவாகவே மாரோப்பிய பொருளாதார ஒன்றியம் உருவானது. இன்று அங்கத்துவ நாடுகளிடையில் வணிகச் சலுகைகள் முதலாளிய மொறுவான கட்டவுச்சீட்டு, நானயம் எனும் வகை இந்த அமைப்பு வீருத்தி பெற்றுள்ளது. எனினும் முதலாளியத்தின் தவிர்த்துமொறுவது வீத்யாகிய சமர்ச்சுற்ற வளர்ச்சியின் விளைவாக நாடுகளிடையே போட்டி உள்ளது. மறுபுறம் அவெர்த்தகாவினதும் அண்மைவரை மப்பாவினதும் தொழில் வணிக பொருளாதாரச் சலுகைக்கு கடு கெடுக்குமொறுவ ஒன்றமைமும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. எனவே தேசியம் என்பது ஒருவகையான மாரோப்பியக் தேசியமாக முனையும் அதே வேளை வரலாற்ற வரீ வந்த தேசிய அடைபாளமும் தேசிய வாத்தும் இன்றமும் வலுவுடனேயே உள்ளன. அதன் விளைவான மூண்டாடுகள் மாரோப்பிய ஏகாதிபத்திய வாத்திவது நலன்கட்கு மாறாகப் போகாத அளவிற்கு மாரோப்பிய தேசிய அரசுகள் கவனமாக இருப்பது உண்மை. இது வெவளவு மூலம் நலன்கட்குமென்பது இன்றமர்க்கு சகத்திற்கு உரியது.

என்றமும் தேசியவாதம் என்பது ஏகாதி பத்தியவாதத்தும் பயனற்றும் போன ஒன்றல்ல. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கல்கொள்கை போதீக்கும் அரசின் குறுக்கீட்டிற்கு பொருளாதார வளர்ச்சியும் உணவற்ற தாராளமயமான வணிகமும் மூன்றாம் உலகநாடுகட்கு மட்டுமே கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஏகாதிபத்திய நாடுமும் நாடுகளிலிருந்து குறிப்பாக மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து, தங்களது உற்பத்திக்கும் போட்டியாக வரக்கடிய பண்டங்கள் பற்றிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றன. இதில் அவெர்த்தகாவின் நடத்தை மிகவும் நலவஞ்சகமானது என்பதால் மாரோப்பிய ஒன்றி பத்துடன் அவெர்த்தகா அடிக்கடி பொருளாதார மாரோவனில் இறங்கு நேற்றதுள்ளது. எனவே இன்னமும் இந்த ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கல் தேசம், தேசிய நலன் என்பவற்றைக் கடந்து விடவில்லை. தேச அரசு எனும் உட்கூர் அடக்குமுறை இயந்திரம் அதற்குத் தேவை. தேச அரசு எனும் அவர் நாடுகட்கு வீரோகமான போர் இயந்திரம் அதற்குத் தேவை. அதன் மனிதாயிமொறுவற்ற கொலை பாத்தங்களை மாரோப்பிடுக்த தேசமும், தேசியமும் தேசப்பற்றும் அதற்குத் தேவை. இன்று அவெர்த்த ஏகாதிபத்தியம் உணவு ஒவ்வொரு சர்வதேசக் குற்றச் செயலையும் அவெர்த்தகாவின் தேசிய பாதுகாப்பு என்ற பேரீலேயே மாரோப்பிடுக்துவதை நாம் காணலாம். மறுபுறம், தேசியத்துக்கு, இன்னொரு பயனையும் ஏகாதிபத்தியம் கண்டறிந்துள்ளது. மூன்றாமலக நாடுகளில் தேசியவாதத்தை கொண்டு ஓடுக்கப்பட்ட மக்களால்

பேஷ்படுக்குகிற உபாயமே இது. கொலையி ஆதிக்கக் காலத்தில் கொடூரத்திய எதிர்ப்புச் சக்தியாக உருவான தேசியம் நேரடியான கொலையி ஆட்சியின் விழ்ச்சியின் பின்பு மோலாஜித்கர், பேரினவாதம், மதவெறுமோன்ற அடிப்பாளங்களை உள்வாங்கி புதினவை நாம் காணமுடியும்.

இவை எல்லாமே கொடூரத்தியவாதிகளது சமீபின் விளைவாக உருவான முரண்பாடுகளின் வடிவங்கள் என்று வாதிப்பது உண்மைக்கு முகங்கொடுப்பதாகாது. எனினும் வரலாற்றுக் காரணங்களால் மக்கள் மத்தியில் அவர்களது அடிப்பாள வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் விருத்தி பெற்ற முரண்பாடுகள் படை முரண்பாடுகளாக வளர்ந்ததில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஒரு முக்கியமான பங்குண்டு.

முன்றாழ்கை நாடுகளிலேயே நடக்கும் மோதல்களில் கலக்குச் சாதகமான ஆட்சியாளர்க்கு ஆதரவாகவும், சீறப்பாத, மறு நலன்கட்டு எதிரான ஆட்சிக்கு மாறாகப் போரிடும் போது பலவகைகளினும் உதவியும் ஏகாதி பத்தியம் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. நாடுகளுள் பெரும்பான்மைத் தேசிய இனத்திற்கும் சீர்ப்பான்மைத் தேசிய இனங்கட்டும் நடுவே ஏற்படும் படைகலையை வளர்ப்பதிலும் ஒரு சூழ்நிலையில் பேரினவாதத்திற்கும் இன ஒடுக்கலுக்கும் ஆதரவாகச் செயற்படும் ஏகாதிபத்தியம் இன்னொரு சூழலில் பெரும்பான்மைச் சமூகத்துக்கு எதிராகச் சமூகப்பான்மைக்கெதிராக தூண்டுகலித்தல் செயற்படுவதை நாம் பலமுறையும் கண்டுள்ளோம். சிலசமயங்களில் மொழிகின்ற இருதரப்பினருக்கும் தனது முகவர்கள் மூலம் ஆதரவு வழங்குகிறதைக் கண்டுள்ளோம். வேறுசமயங்களில் தனக்கு வசதிகளான முறையில் அமைதியை உருவாக்கவும் செயற்படுவதை நாம் கண்டுள்ளோம்.

கூடுதலாக வளங்கலால் ஒன்று தெளிவாகும். கொலையி புகத்தில் கொலையி ஆட்சிக்கு உட்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் உருவான தேசியத்தைக் ஏகாதிபத்தியம் அறவே வெறுத்தது. கொலையி ஆட்சி முடிந்து நவகொலையியம் எழுச்சி கொண்ட காலத்தினும் புத்தகம் விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய விமோதகக் தேசியம் ஏகாதிபத்தியத்தால் வெறுக்கப்பட்டது. தேசிய முறலாளிய ஆட்சி நிலைய இடிக நாடுகளில் தேசிய முதலாளிய ஆட்சியாளர்களால் நாட்டின் பொருளாதார வெறுக்கப்படிகட்டு முகங்கொடுக்க இயலாத சூழ்நிலையில் நாடுகட்ட இடைவிடான முரண்பாடுகளிலும் தேசிய இனங்கட்ட இடைவிடான முரண்பாடுகளிலும் தேசிய முதலாளியம் தனது அரசியல் அன்காத்துக்கான புதிய ஆதரக்த தயக்கதைத் தேசிய சூழ்நிலையிலேயே ஏகாதிபத்தியம் தேசியவாதகத்தின் மூலம் கைது மோலாஜிக்கத்த நிறவும் வாய்ப்பைப் பற்றிக் கொண்டது. கொலையி புகத்தின் பரிக்கொளும் கம்மியம் மேலும் தரவாயுடன் பயன்படத் தொடர்ச்சியது.

தேச அரசு என்பது தேசிய நலன்களுடன் அனிகம் பொருங்குகை ஒன்றாக இருக்கலாம். அது முன்னேறிய முதலாளிய சூழலில் இனவாதத்தின் மூலம் உடைக்கத்

பத்தகைப் பேஷ்படுக்தும் நவபான்மைத்துக்கு ஒரு நிழலாகவும் புரட்சியை சமுதாய மாற்றத்திற்கு எதிரான அரணாகவும் பெரு முதலாளிய நலன்கட்டு விமோதகமான முன்னமுலக நாடுகட்ட எதிரான போரிடும் ஒரு மோர் இயந்திரமாகவும் செயற்படுகிறது. முன்றாழ்கை நாடுகளில், ஏகாதிபத்திய விமோத ஆட்சிகள் உள்வாங்கி நாடுகள் நீங்கலாக, ஏகாதிபத்திய நலன்களை சீர்தருக சதிசெய்யும் அடியாளனாகவும் தேசிய இனம், மொழி, மதம், பிரதேசம், சாதி போன்ற எந்த ஒரு அடிப்படையிலாவீறும் மக்களைப் பேஷ்படுக்தும் முறையில் சமூகப்பத்தின் ஒரு பிரிவினரது சார்பாக இன்னொரு பிரிவினர் பிடி ஒடுக்குமுறையைப் பிரிப்பாக்கிக்கும் ஒரு அடக்குமுறைக் கருவியாகவும் அது இயங்குகிறது. நாடுகளிலேயேயான மோர் மூலம் உடைக்கும் மக்களைக் கவனத்தை அன்றாடப் பிரச்சனைகளின் ஒரு திருப்புவதிலும் தேச அரசு வலன்க காட்டுகிறது.

பறு முறையில் ஏகாதிபத்திய விமோத ஆட்சிக்கு எதிராகக் குறுகிய தேசிய இன நலன்களை முறண்பைப்படுத்தி தேசிய இனங்கல்கடையே படைகலையை கிதைக்கவும் தேசியம் பயன்படுகின்றது என்பதையும் மீள் நனைவுட்ட வேண்டியுள்ளது.

எனவே, தேசியவாதம் என்பது ஏகாதிபத்திய நாடுகளிலேயே படைகலையை வளர்க்காத முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவும் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கலுக்குட்பட்ட நாடுகளில் நாடுகளையும் தேசிய இனங்கல்கையும் வேண்டியவாறு பிஷ்படுக்தும் ஒன்றாகவும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாகக் தேசியத்தின் ஆர்வக்கு வழிகோலாது. தேசிய அடைபாளம் என்பது உண்மையான விடுதலைப் பாதகான ஒரு சக்தியாக உருவெடுக்கும் மோலே அது சிதைக்கப்பட்ட வேண்டியதாகிறது.

எனவே தேசியம் என்பது இன்றைய ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலின் கிழ்க் தொடர்ந்தும் இருக்கும் கதை எல்லாறு மனித விடுதலைக்கான ஒரு சக்தியாகப் பயன்படுத்தவது என்பதே மார்க்சியச் சிந்தனையாளர்க்கு முன்றுள்ள சவாலாகும்.

கடந்த எட்டு வருடங்களாக வெளிவரும் நாடக அரங்கிய முன்னாள் ஆற்றான இதழின் 10வது இதழ் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. மட்டக்களப்பில் நாடக அரங்க, நாடகக்கலை ஒரு தனி அமைப்புமம், எழுத்தில் மட்டுமே அல்லாமல் பரிந்து கருத்துக்களும் ஒரு புது பரிசீலனை, மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஆங்கில நாடகத் துறையின் தன்மைக்கான வளர்ச்சி, பரிந்துரை சினைப்படுத்தலாம் மனித மனங்களை சீரமைப்படுத்தமுடியாது. அடுத்த தரங்க போக்குகள் ஒரு தரகாரர் போக்கு ஆகிய கட்டுரைகளுடன் இன்னும் பல அம்சங்கள் இயல்புகள் இடம்பெற்றள்ளது. வெளியீடு: நாடகப் பங்கியல், திருவாரூர் களமாரர் 233, மீதான வீதி, மாழ்பாளாம்.

தேசியம் என்பது இன ஒடுக்கங்களுக்கு எதிரான ஒரு போராட்ட அடையாளம் கொண்டிருக்கவேண்டும். அது முற்போக்கானதும் புரட்சிகரமானதுமாகும். அது இனப்பாகையின் அடிப்படையில் அமைப்பாயின் அதன் வீடுதலைப் பரிமாணம் விரைவிலேயே அடக்கு முறைப் பரிமாணமாகத் தீர்ந்துவிடும். எனவே, கொலனிசம் முதலில் மார்க்ஸ், லெனின் ஆகியோர் வற்புறுத்திய விவாத மேலாதிக்கவாத தேசியம் எதிர்க்க வேண்டிய ஒன்றாகவும் வீடுதலைக்கான தேசியம் ஆதர்ப்புக் கொண்டிய ஒன்றாகவும் கொண்டப்பட வேண்டும்.

கொலனிச ஆட்சியின் போது கடைப்பிடிக்கத் தடைப்பட்ட அடிப்படியே முன்னாளுகைத் தேசிய இனப்பிரச்சினைகள் பாலிசிக் இடலாது என்பதால் மேலானவாதத்தை யாரும் எதிர்த்துப் போக இடமில்லை. சங்கரன் போலிவாதமாயினும் இந்தக் காலப் பாலிசியமாயினும் எதிர்த்துப் போக ஆக வேண்டும். அதே வேளை மேலாதிக்கத்துக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் எதிரான போராட்டம் தேசிய இனங்களிடையே ஒற்றுமையை இலக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த இடத்தில்லேயே கொலனி ஆட்சிக்கு எதிரான தேசிய வீடுதலைப் போராட்டம் ஒன்றாளுகைத் தேசிய வீடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது. கொலனித்தவ வாழ்க்கை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு தேசிய இனம் இன்னொன்றை வீட்டி முடிவாக உரிமைக்கான போராட்டத்தின் இலக்கு தேசிய இனங்களிடையே சமத்துவத்தின் அடிப்படையான ஒற்றுமையை, சுயநினைவு கொண்டிருப்பீர்களாகக் காட்டுகிறது. எனவே, வீடுதலைப் போராட்டம் ஏதோ ஒரு நிலையில் அமைதிபான நிபாயமான ஒரு தீர்வு என்ற முடிவை எட்டுவது தேவையாகிறது. இவ்வாறு மனித அடையாளம் என்ற வகையில் தேசிய அடையாளம் பதிக்கப்படுவதன் மூலம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஏகாதிபத்திய வர்க்கம் ஒற்றுமைக்கு வழி கோல இடமும், இதுவே மனித குலத்தின் உயர்வான சிந்தனை வேண்டிய நிற்கும் தேசிய நிலைப்பாடு.

தேசியம் என்பது மனிதரின் நிரந்தரமான அடையாளமல்ல. மனித இனவளர்ச்சி சமூக அடையாளங்களை முக்கியத்துவம் பெறுவது மனித இருப்பின் அவ்வகை தலைக்கைய நிலை சார்ந்ததே. மனித சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் முழு மானிடமும் ஒன்று படக்கூடிய ஒரு பசிய உலகமே மார்க்ஸியவாதத்தின் இலக்கு. அதை நாம் கோஷலிச உலகமயமாறல் என்று கொண்டால் அதுதான் தேசிய அடையாளம் என்பது கற்பனையான ஒன்றாகக் காலத்திலும் கலாநிதிகளும் ஆனால் நிச்சயமாக இன்றைய உலகப்பத்திய உலகமயமாறலின் தீர்வு அது வீடுதலைப்படும் வரை மனிதர் பிளவுபடுத்தப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பார். இது ஏகாதிபத்தியத்தின் வீடுதலைத் தொடர்பான வரலாற்று நிபந்தனையாகும்.

ஆசியம்

நான் எனது முற்றத்தில்
 ரோசம் செடி ஒன்றை
 நட அலர்களிடம் அனுப்பி
 பெற வேண்டும் -
 எனச் சொல்லப்பட்டது
 நான் அனுப்பிக்கொடுக்க
 சென்றபோது -
 ஒரு வீரன் அணிந்தவைவளிடம்
 சென்றான்
 அணிந்தவைவளின் குழுத்தலைவனிடம்
 சென்றான்.
 குழுத் தலைவன் தலைவனிடம்
 சென்றான்.
 இல்லிதழாய் மூன்று
 நாட்கள் சென்றாகிள்.
 பின்னர்
 மலர்களின் வாசம் நுகர்ப்பதக் கூடாது
 என்ற நிபந்தனையுடன் -
 அனுப்பி தந்தார்கள்
 நான் வீட்டுக்கு வந்தபோது
 மூன்று நாட்கள்
 தள்ளிர் இவ்வளவு ரோசம்செடி
 பட்டுக் கிடந்தது
 அவர்கள் தந்த அனுப்பிச் சிட்டுவளின்
 ஓரமாக ரோச மலர்
 ஒன்று அச்சிடப் பட்டிருந்ததை
 கண்டேன்.

கோகுலமாரா அகவணர்

முயற்சி செய்து கொள்ளுங்கள்

உலகுக்கும் எனக்கும் இடைபடாது

என்று காலை
காட்டு வழியே நடக்கையில்
ஒக் மரங்களும் எல்லாம் கவிந்த
பொட்டல் வெளியில்
என் கால் அடைந்தது இடையது
எனக்கும் உலகுக்கும் இடையே
காட்சியொன்று வீந்தது.

சாம்பற் குவியல் மீது வெள்ளெழும்புகள் கண்ணாறங்களை
மரக்கல்லின் வீந்த அடிக்கட்டை
கட்டுவீரலாஹி வானைக் குற்றஞ்சாட்டியது
மரக்கணிகைச் செடிகள் கொடிகள் பொருள்கைக் கீட்டுதல்
ஒற்றைச் சப்பாத்து, கழுத்துப்பட்டி, கிழிந்த வேட, தொப்பி,
குருதி தோய்ந்து வறடி வினாத்த கற்சட்டை
மீதிப்பட்ட புல்லில் பொத்தான்கள், தீக்குச்சிகள்,
சிவெட் துண்டுகள், வேர்க்கட்டைகளைக் கோது,
ஜீன் குடுவை, விளையாடின் உதட்டுச்சாபம்,
அங்கும் இங்கும் கரிச்சவருகள், இறகுகள், எஃபொருள் வான
ஒரு மண்டையோட்டின் கட்டுழிகளுக்கும்
காலைக் காற்றினாடு
குர்பன் மஞ்சள் விபிம்ப வார்த்தை...
பீரிந்த உயிருக்காக

என்மனம் வினைத்து இரங்கியது
 நல்லம் என் கால்களைப் பற்றியது
 சூளிந்த அச்சச்சவர்கள்
 வெஞ்சைச் சூழ்ந்தன
 வானத்தில் குரீயன் மழந்தான்
 இரவுக் காற்று, புல்லில் புறுபுறுத்து
 மாத்தின் இலைகளில் துறமாறியது
 மாடு பசுத்த வேட்டை நாய்களின் குரைப்பை உமிழ்ந்தது
 இருள் தாக்கத்தால் வீரட்டலையது
 காட்சிகள் எழும்பின
 வற்றிய எலும்புகள் கவலைத்து
 எழுந்து என் எலும்புகளுள் உருகி இறங்கின
 கரிந்த சாம்பலால் உறுதியாகிய தகை என் தகைக்கும் புகுந்தது
 ஜின் குரையை வரங்க்குவாய் மாறியது.
 கருட்டும் சீகரட்டும் கண்களின.
 விவையாது கன் உதட்டின் யிது சீலப்புச் சாயம் பூசினான்
 என்னைச் சூழ்ந்து அழன்ற ஆயிரம் முயற்சிகள்
 என் உயிரைப் பசி கோட்டின

பிறகு

அவர்கள் என் ஆடைவை உரிந்தார்கள்,
 பல்லை உடைத்தார்கள்,
 என் குருதியை நாலே வீழ்ந்தும்வரை
 அவர்கள் குரலில் என் குரல் அமிழ்ந்து போய்ந்து
 ஈரமான என் கறத்த உடல் வழுக்கி அவர்கள் கைகளில் உருண்டது
 என்னை ஒரு மரக்கன்றில் கட்டினர்
 கொத்திக்குக் குமிழியும் தாரில் என் தொல் ஒட்டிக் கொண்டது
 மென்மையான வெள்ளை இறகுக் கோல்கள் என் பச்சைத் தகையில் நுழைந்தன
 நான் வேதனைபால் முன்கிணை

பிறகு

பெற்றோல் திருமுழுக்கால்
 என் குருதி குளித்தது.

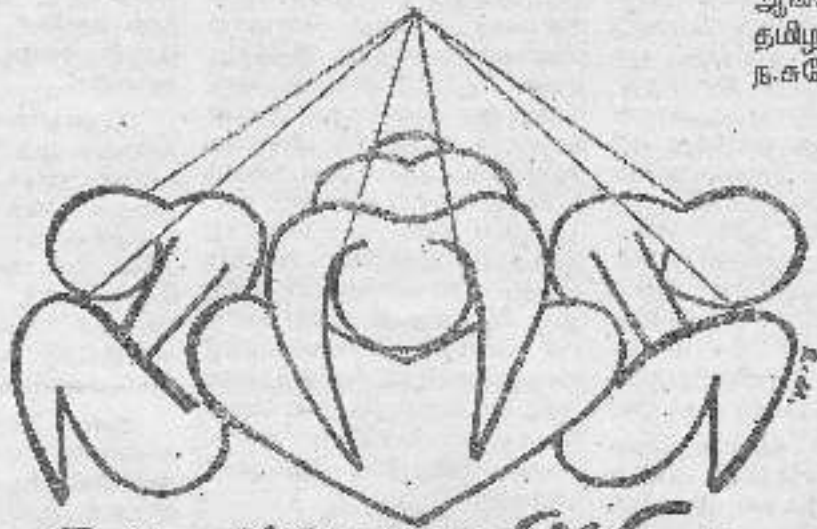
செந்தீப் பிழம்பாக வானநோக்கி எழுந்தேன்
 அலையவர்கள் புழுங்க வலியால் துவண்டேன்.
 மூச்சவாங்க, செஞ்சியடி
 தாயின் ஒக்கலையில் தொங்கும் பிள்ளைபோல
 மாணத்தின் கனலும் பக்கங்களைப் பற்றிக்கொண்டேன்
 இப்பொழுது
 நான் வற்றிய எலும்பு
 என்முலை
 குரீயனை விபந்து நோக்கும் வலிய கபாலம்!

மூலம் : Richard Wright

தமிழில் சோப

சீமைமலம் ;
பாஜிள்

ஆங்கில வழி
தமிழாக்கம் ;
ந.சுரேத்திரன்

ஒரு அடிமைப் பிள்ளையின் கதையும்

"எனது முதலாளியார் மூலக்களத்தில் அடிமைகள்" பெயர் ஒருநாள் என்னிடம் பெருமையுடன் அழைப்பித்தான்.

பெரும்பாலான அடிமை நண்பர்கள் குறிப்பிட்ட பரம்பரைப் பிள்ளைகளைப்பற்றிக் கூறும் போது:

"எங்கள் முதலாளி யார்களிடம் ஒரு தொகை அடிமைகள் இறங்கினர்" என்ற பெருமையுடன் படுவார்கள். அவர்களுடைய பல குடும்பங்கள், சந்திரனும் அடிமைகளைக் கொண்டிருந்தன. சிலருடும் பங்கலிடம் பூங்காது ஒரு அடிமைமயம் இல்லை. ஆனால் எல்லாவிடமும் அடிமைகளை வைத்து ஆண்ட அந்தப் பெரிய யானையைப் பற்றிப் பெருமையுடன் நினைவுகூரும் மனப்பான்மை காணப்பட்டது.

எல்லாம் பொறுத்தவரை, எனது முப்பாட்டனார், நான்கு அடிமைகளை பெற்றுநின்றார். எனது பாட்டனார், சாதி அடிமைகளையே கொண்டிருந்தார். எனது தாய்மார் பதினாறு அடிமைகளை வைப்படுத்தியிருந்தார். நான் அந்தப் பதினாறு அடிமைகளைப் பற்றிப் பழிபெய்தேன். அங்கே அடிமைப் சொந்தக்காரனாக இருப்பதில் பெருமையும் அனைந்தேன். அதுமட்டு மட்டுமல்ல அந்தப் பதினாறு அடிமை

மலம் பெருமையுடன் என்று ஆவல் கொண்டு நின்றேன்.

இதன் பின்னர்தான், பெரும்பாலான அடிமைகளைப் குறிப்பிட்டான். தனது முதலாளியார் அடிமைகளை எப்பதை பெருமையுடன் திடமாகத் தெரிவித்தான்.

நான் அவனை ஒரு பித்தன் என்று தான் மனத்தினேன்.

பெருமையான அடிமைகளைக் குறிப்பிட்டான். பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாததுமே நான் நண்பர்களிடம் பங்கலிடமே நண்பர்களிடம் ஒரு பழைய பழைய யானையுமே யிருந்தேன். நடந்த கதை தற்செயலாகத் தான் சந்தித்தேன்.

முதலாளியார் மூலக்களத்தில் அடிமை ஒருநாள் பெருமையுடன் என்னிடம் அடிமைகள் என்ற பெருமையுடன் அழைப்பித்தான். எனது முதலாளியார் மூலக்களத்தில் அடிமைகளைப் பற்றிப் பழிபெய்தேன். அங்கே அடிமைப் சொந்தக்காரனாக இருப்பதில் பெருமையும் அனைந்தேன். அதுமட்டு மட்டுமல்ல அந்தப் பதினாறு அடிமைகளைப் பற்றிப் பழிபெய்தேன். அங்கே அடிமைப் சொந்தக்காரனாக இருப்பதில் பெருமையும் அனைந்தேன். அதுமட்டு மட்டுமல்ல அந்தப் பதினாறு அடிமை

அ.சுரேத்திரன்

எனது வாழ்க்கையில் அவன் இல்லாதுதான் அது நடைபெற்றது.

ஒருநாள் பின்னர்தான், பெரும்பாலான அடிமைகளைக் குறிப்பிட்டான். தனது முதலாளியார் அடிமைகளை எப்பதை பெருமையுடன் திடமாகத் தெரிவித்தான்.

ஒரு பழைய யானையுமே யிருந்தேன். நடந்த கதை தற்செயலாகத் தான் சந்தித்தேன்.

ஆத்திநீர் த் தாயினேன். நான் என்னை நகராகரித்துக் கொண்டு திரும்பிப்பார்த்த பொழுது. ஒரு உயர்ந்த மெலிந்த இளைஞன், என்னை உற்றுநோக்கியும் கொண்டு நின்றான். என்ன நன்றியும் இல்லை. ஒரு புன்சீர்ப்புறம் அவன் முகத்தில் தவறவில்லை. கரிய பார்வை புன்சீரின் எண்ணெய் நிறத்தில் காணப்பட்டது. "இவ்வாறு கவனமாக இரும்" தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொள்வதுபோல் சொல்லிக் கொண்டான். இதிலிருந்துதான் எங்களுக்குள் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

கல்லாரியில் நாங்கள் வெள்ளையேற பாடத்துறைகளில் பயின்றோம். நான் இலக்கியத்தையும், 'பெய்' சமூக விஞ்ஞானத்தையும் பயின்றோம். ஒரே வகுப்புகளில் பயிலாவிட்டாலும் நாங்கள் அடிக்கடி ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்போம். நாங்கள் அதிகம் கதைக்காவிட்டாலும், விரைவில் நண்பர்களானோம்.

நாங்கள் நீண்ட நேரம் கதைப்பதில்லை. காலநிலை புறங்கி கூட நாங்கள் அதிகம் பேசுவதில்லை. ஆனால் நாங்கள் பேசமுற்பட்டால் எப்போதும் அது அந்தப் பிரச்சினைபின் முழுப் பிரவாகத்தையும் அகற்றித் தரும்.

இதிலிருந்து நங்கள் நினைப்பீர்கள் நங்கள் நல்ல நண்பர்கள் என்று. ஆனால் 'பெய்'கை நான் ஒருபோதும் நெரிக்கவில்லை.

எனது நன்றியளித்தலை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும், 'பெய்'கின் குண, தோற்ற வெளிப்பாடுகளில் ஏற்பட்ட ஒரு ஆர்வம் காரணமாகவும் அன்றைய அன்றைய நட்பு யோசனையுருந்தேன். நான் அவனை நேசித்தேன் என்பதைவிட அவனிடம் யரியாதை கொண்டிருந்தேன் என்பதை பொருத்தம். அவனது தோற்றத்தில், போக்கில் நடத்தைபில் நான், கன்னி கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவனுடைய உருவம் பிரத்யட்சாரமும்போது ஒரு மரக்கட்டை போன்ற தோற்றமளித்தான்.

அவனது குடும்பம் பின்னணி எத்தனைபது என்பதை அவன் ஒருபோதும் கூறியதில்லை. ஆனால் அவனோடு கல்லாரியில் படிப்பவர்களில் அன்று ஒரு செல்வந்தர்

குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல என்பதை மட்டும் என்னால் விளங்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஏனையாட தூரி மாணவிகளைப் போன்று அல்லாது அவன் கஞ்சனாக, கருமியாக விளங்கிய தோடு, மேற்கத்திய ஆடைகளைத்தவிர்ந்தும் நாடகங்கள், நாட்டியங்களினால் ஈர்க்கப்பட்ட வளமாகவும் இருந்தான். வகுப்புக்குள்ளும் செல்வத்தைத் தவிர தன்முழு நேரத்தையும் தனது அறையில் படிப்பதிலும், வீளையாட்டு வயதானவர்களிலும், நமீல் உலாவ வழியே செலவழித்தான். அவன் முகத்தில் புன்சீர்ப்பு அல்ல, வெறும் அகாதிபோ குடிக்கொண்டிருந்தது.

நான் பலமுறை 'பெய்'கின் உள்ளத்தின் என்ன புகைகின்றது என்று ஆசசரியப்படுவேன், மூன்று ஆண்டுகள் நாங்கள் வகுப்புத்தொழுகலாக இருந்தோம். ஆனால் என்முகத் தெரிந்தவரை பெரும்பாலான நேரத்தை ஆழ்ந்த யோசனைபில் ஈடுபடுவதிலேயே செலவழித்தான்.

நான் ஒருநாள் பெய், நீ எந்த நேரமும் எதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்" என்று கேட்டேன்.

"உன்னால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது" என்று அமைதியாகக் கூறி விட்டு பெய் நகர்ந்தான்.

அவன் சொன்னது உண்மையானது. ஒரு இளைஞன் இவ்வாறு மகிழ்ச்சியற்றவனாகவும் நடத்தையிலும், செயலிலும் மாறுபட்ட வளமாகவும் இருப்பதை என்னால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது உண்மையானது.

எனது ஆர்வமான ஆர்வம், குறியற்றது விடைபாண என்னைமேலும் தூண்டியது. ஆகவே அவனது நடத்தையிலும், அவன் படிக்கும் புத்தகங்களிலும், அவனது கூட்டாளிகளின் மீதும் மிகவும் கவனம் செலுத்தி வருகிறேன்.

அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவில் அவனுக்கு உள்ள ஒரே தோழன் நான் தான். நான்மட்டும் தான் என்பதை அறிந்தேன். அவன்வேறு சிலரோடு பழகினாலும், அவர்களைவிட நட்பு வைத்துக்

கொள்வதை அவன் விரும்பாததால், அவர்கள் அவனோடு அதிகம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

மாணவிகள் அவனுடன் கதைக்க முற்படும்போதும் அவன் புன்சீரிப்பாகக் கூட உதிராமல் தன்னை, அவன் என்னோடு நட்பு வைக்கொண்டிருந்தபோதும் அவன் என்னிடமும், விரைபாகவே நட்பு கொண்டான். அதனால்தான் எனக்கும் அவனிடது வெறுப்பு ஏற்படுகிறது என்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

அவன் எத்தகைய புத்தகங்களைப் படிக்கிறான் என்பதை அவதானித்தேன். நான் கேள்விப்பட்டேயிராத நூலாசிரியர்கள் உருவாக்கிய, இயற்கைக்கு ஒவ்வாத பல வகையான நூல்களை அவன் படித்தான். பல நூல்கள், நூலக அடுக்குகளிலே இதுவரை யாராலும் கைவைக்கப்படாதவைகளாகும். அவன் எல்லாவகை நூல்களையும் படித்தான். ஒரு நாள் ஒரு நெருங்கத்தை, மறுநாள் ஒரு தத்துவவாடம், இன்னொருநாள், வரலாறு, அந்த நூல்களில் என்ன உள்ளது என்பதை நான் படித்தாலே தவிர, அந்த நூல்களின் சாரம்சம் என்ன வென்றி-எனக்கும் தெரிபாத நிலையில் இப்பத்தகவகைகள் வைத்து 'பெய்'கின் குணநிலை என்னால் அளவிட முடியவில்லை.

ஒருநாள் மாலை எவ்வீத முன்னறிவித்தலும் இன்றி 'பெய்' எனது அறைக்குள் நுழைந்தான். அந்தத் தவணையின் போது நான் ஒரு வசதியான விடுதிக்கு மாற்றி விட்டிருந்தேன். எனது மேலமைய அறை கல்லாரிக்குச் செல்லும் பாதையையும் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறு கோல்ப மைதானத்தையும் முன்புறமாகக் கொண்டிருந்தது.

பெய் உள்ளே வந்து எனது வெள்ளை சோபா நாற்காலியின் தனது பழைய உடையின் தூசியைத் தட்டியவண்ணமே அமைதியாகச் சாய்ந்தான்.

நான் எனது மேசையில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவனை சீறிது உற்றுப்பார்த்து விட்டு மீண்டும் புத்தகத்தில் ஆழ்ந்தேன். எனது கண் புத்

தகத்தினர் எனது மனம், பெய்சின் பரம்பு தாசிபந்த ஆடை எனது புதிய வெள்ளை சேர்பாவில் ஏற்படுத்தப் பொதும் அழகத்தைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

"சீனாவில் இன்று எத்தனை அடிமைகள் இருக்கிறார்கள் என்று உன் உருத்தெரியுமா சென்?" திரென்று பெங் கரடுமுரா என தொன்பில் என்விடம் கேட்டார்.

"பல வட்டம் பிராக இருக்க வேண்டும்" எனது மனதில் சீந்திக் கிராமாத ஒரு விஷயம் ஆதலாலும், சில நாட்களுக்கு முன்னர் எனது நண்பன் ஒருவர் கூறிய தொகையை எவத்துக் கொண்டு சரியோ பிசாற யோ தெரியாத நிலையில் இந்துப் பதினைக் கூற்றினி.

"பல வட்டங்கள் அல்ல பல கோடி அடிமைகள் உள்ளனர். சரியாகச் சொல்வதானால் சீனாவின் மக்கட் தொகையில் முக்கால் வாசிப்பே அடிமைகளே" விசர் பிடித்தால் போல சொல் கத்தினான்.

"நல்ல காலம் அந்த அடிமைகளின் நான் ஒருவனில்லை" நான் மயதிருபதி அடைந்து கொண்டேன்.

"உன்னி முன் அடிமைகள் உள்ளனர்" அவன் திரென்று மருமையான குரலில் கேட்டான்.

என்விடம் அடிமைகள் தில்லை என்றால் அவன் என்னை சிந்திர யாக நினைப்பானாகலால், நான் "என்விடம் பதினாறு அடிமைகள் உள்வா" என்றேன்.

அவன் தன்னிற் அடிமைகள் தில்லை காரணத்தால் ஏற்பட்ட பொறுமையால்தான் என்விடம் தோட்டம் பாக்கின்றான் என்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டே அழகப்பத்தேறி "எனது உரும் பத்திற்கும் பல அடிமைகள் இருப்பார்கள்தான்" என்றேன்.

ஆச்சரிப்பதற்கு கூடியமுறையில் என்னை மீண்டும் அவன் உற்று நோக்கினான். பின்பு பெருமை நினைந்த குரலில் ஏதோ ஒரு இரண்டி சாதனை புரிந்தாற்போல் "எனது மக்கள் அடிமைகள்" என்று பெருமிதப்பட்டார்.

"இருக்க முடியாது, நல்ல நம்புகளுக்கு இடையில் இவ்வாறு அடக்கம் தோகையில்லை" நான் நனை தருமாறிய நிலையில் கூற்றினேன்.

"அடக்கமா? எத்தனை நான்

அடக்க உண்மை பிரதிபலிக்க வேண்டும்? ஆச்சரிப்பதன் பெங் கேட்டான்.

"ஆனால் அடிமைப் பரம்பரை எயம் சாந்தவன் என்று தெளிவாகக் கூறினாயி?"

"முற்றுகூ நூறு உண்மை"

"ஆனால் நீ ஒரு கல்லூரி மாணவன்" நான் இன்னமும் அவ்வாறு கருத்தை நம்ப மறுத்த வணக்கம் பறிப்பற்றினேன்.

"ஏன்? அடிமைப் பரம்பரையில் கல்லூரி மாணவர்களாக வரக் கூடாது? அவன் திருமிக் கொக்க கரிக்கான் பின்பு சொன்னான். "நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். உனது முன்னோர்கள் சீலியர் கூட அடிமைகளாக இருந்திருக்கலாம்."

அவன் கொடுத்த சான்று மூன்று எனது தலைமைச் சுற்று. "எனது மூதாதையர் உனது மூதாதையர் போல ஒப்பீடுவியாய்" என்று கேட்டவாறு அவனைக் கடுமையாக நோக்கிய வண்ணம் முன்னே சென்றேன்.

"உனக்குத் தெரியாது நான் சொல்லியேன், எனது தம்பப்பாட்டியும் 10 அடிமைகள் இருந்தனர். எனது பாட்டனார் 8 அடிமைகள் இருந்தனர். எனது முப்பாட்டனாரும் 4 அடிமைகள் இருந்தனர். அத்து முன்னரும் எனது மூதாதையர் பல அடிமைகளை வைத்திருந்தனர்."

ஆனால் உன் மையில் எனது மூதாதையர்மனைப் பற்றி எனக்கு ஏதுவும் தெரியாது. எனது பாட்டனார் பாட்டனார் சிலவே கையில் அடிமைகள் வைத்திருந்த சிறிய வியாபாரிகளாக இருந்திருக்கலாம். அல்லது அவர் ஒரு அடிமையின் மகனாகவே இருந்திருக்கலாம்.

ஆனால் அவ்வாறு பற்றி நான் சுறுசுறு சொல்லும்போது பல நூறு அடிமைகளையும், பெரிய மாளிகைகளையும், குரங்களை வைப்பாடிகளையும் உடைய ஒரு பெரிய சூழிகாரியாகவே கற்பனை செய்து வழிநடக்கிறேன்.

"எனது மூதாதையர், பெரிய அரசாங்க அதிகாரிகள்" என்று நான் பலரிடம் கூறிப்பிக்கின்றேன். சிப்படிப்பட்ட நிலையில் "சொ

வெறு முகத்துக்கெதிரே எண்ணெய் அடிமைப் பரபரரை எனக் கவியது வந்து வாங்குகையிலேயே நுண்பட்ட பெருந்த அமைமையாகத் தெரிந்தது. இது பொருள் முடியாகது. இக்கிரகா சரியான பதிலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற திடசங்கற்பத்துடன் அவனைக் கண்ணாடிக் கண்ணாடிகளின், ஆனால், அவனது உருக்குப்பிழம்பு போன்ற கண்களை எழுதும்படி சந்திக்கிறாது. நான் நினைப்போர் நான். அவனது நான் செலுத்த வேண்டிய நன்றிக்களை நினைத்தபோது அமைதியின் எழுது திறம்கைக்கத் திரும்பினேன்.

"ஆம், நான் அவை நம்புகிறேன். உன்னைப் போன்றவர்கள் அடிமைகள் வைத்திருக்கும் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்துதான் வருகிறார்கள். ஆனால், உன்னைப் போன்றவர்கள் அடிமைகளை குடும்பத்தில் ஒருங்கிலும் பிறந்திருக்க முடியாது. அதனால் தான் நான் பெருமைப்படுகிறேன்." அவன் மீண்டும் கொக்கரித்தான்.

உண்மையான எவ்வாறு ஏற்பட்ட பொறாமை அவனது மனத்தில் மிடுக்கத்தை ஒருபடுத்திவிட்டது. நான் வேறு எவ்வாறு சிந்தித்தேன்.

அவனது முகத்தில் கருமை படர்ந்தது. எனது தோற்றத்தைத் தனது பார்வைப்பிழிந்து மனங்கொண்டோர் தனது கருமை அவனது புருவங்களுக்கு முன்பே உபாதினான்.

"எனது என்னால் பிரிக்கிறாய்? அடிமை வம்சத்தில் உத்தேசகர் கூட நான் பெறுபதில் அனைத்தினேன். ஏனென்றால் எவ்வகையான இதயங்கள் பாசக்காரினரால் பின்பிப் பிணைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உனக்கு இவைபற்றி என்ன தெரியும்? உனது செல்வத்தையுமே பஞ்சனை மெத்தையில் படுத்தும் கொண்டு இவ்வ கற்பனைகள் யாவையளவே நிதக்கும் உள்கு. இந்த விஷயங்களைப் பற்றி எவ்வாறு உரைமுடியும். உன்னைப் போன்றவர்களுடைய அக்கமலமவை என்னால் திறக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஆம், நான் ஒரு அடிமைப்படுத்தி நம்தான். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. நான் இதைப்

பெருமைப்பாப் பிரவாகம் படுத்தி கிறேன். எனது கந்தகாரர் தாயும் அடிமைகள். அதற்கு முன்பே எனது பாட்டனார் பூட்டனும் அடிமைகள். அதற்கு முன்னாலும் சென்றால் அடிமைகளாக வாழத்தயாரும் எனது சந்தாதையராக இருந்திருக்கமுடியாது."

நான், 'பொங்கிறேன் விசர் பிழம்புவிட்டேன் என்று ஐயுற்றேன். அவன் ஏதாவது பிரச்சனையைக் துவக்கும் முன்பு அவனைத் தந்திரமாக வெளியே அனுப்பி வைக்க நினைத்தேன். ஆனால் அவன் தொடர்ந்தான்.

"உன்னிடம் 16 அடிமைகள் உள்ளன. உனக்குத் திருப்பி, மகிழ்ச்சி, பெருமை, ஆனால் உனது அடிமைகள் எப்படி வாழுகின்றார்கள் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? அவர்களின் ஒழுவது எடைய வரலாற்றை உன்னால் என்னிடம் கற்றுமுடியுமா? ஆம்! உன்னால் கற முடியாது."

"அதிருக்காரும், நான் உனக்கு சில கதைகளைச் சொல்லுகிறேன். எனது பாட்டனார் மிகுந்த கீழ்ப்பாடிவள்ள ஒரு அடிமை. அவரைக் காட்டிலும் விகாரை முள்ள ஒரு அடிமையைப் பார்க்க தில்லை. தனது எழுமாண்களின் வீட்டில் 50 ஆண்டுகள் கடுமியப் செய்தார். ஒரு அடிமையின் மகன் என்ற வகையில் மிகுந்த இளமை பிலேயே வேலைக்குச் சேர்க்கப் பட்டார். எனக்குத் தெரிந்த காலத்திலிருந்து அவரது தலையியில் நான் விழுந்திருந்தது. நானும் எனது பெற்றாரும், எனது பாட்டனாரும், எழுமாண்கள் வீட்டில் பின்புறம் இருந்த ஒரு உடைந்து விழுந்த நிலைப்பிழந்த தொடரை ஒன்றின் குழிநுழந்தோம்.

எனது தாயார் வீட்டில் படுப்பதில்லை. எழுமாண்களும், அவரது மகன்மாருக்கும் பனி செய்வதிலேயே அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் செல்வத்திழந்து. எழுமாணும், அவரது மகன்மாரும்தான் எனது பாட்டனாரை கண்டபடி வேலவை நான் அடிக்கடி அவ்வாணித்திருக்கிறேன். தலை குவிந்த வண்ணம், அவற்றை அவர் தாங்கி கொண்டு வரும் பாக்கிருக்கிறேன். பணிக் காலத்தில் அடிக்கும் கற்றுடன் கலி வீட்டின் கூரைப்பகுதி ஆகும்.

அப்போது பனிக்காற்று வந்தால் விடலும் பதற்குவிடும் மரத்தால் செய்த கட்டில் ஒரு மெல்லிய போவவைப் போன்றிக் கொண்டு குவிரால் நடுங்குவோம். எனது வயது முதிர்ந்த பாட்டனாரும், வயிபரான எனது தந்தையும், குழந்தையான நானும், வீட்டில் மூடு மூடிக்கூடவதற்குரிய கார்த்த பருக மனைபும், வைக்கோல், விழுந்த களைபும் சேமிக்க வெளியில் செல்வதுண்டு.

நான் அவற்றை எந்திர மூடு உண்டாகும் போது எனது பாட்டனாரின் வாப சில வேளைகளில் திறந்தும். அப்போது தனது சொல்லுதான் "கலைவாய்கவும், நீர் மையாணைகளும் வாழ்! நான் எவ்வாறு எனது எழுமாண்களுக்குப் பணிவினை புரிந்தேனோ அதே பாலியின், நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களைப் பண்செய். நன்மை எப்பொழுதும் நன்மை பரிசுமையே தரும்!". எனது தாய்க்கார் மூலியம் சென்றபார். எனது பாட்டனார் தனது உடம்பை முகத்திப்போடு மெருபும் அணைக்கின்றும். பின்பு நான்கள் முயரும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துப்போது தனிந்த இரவில் நித்திரையில் ஆழ்ந்துவிடுவோம்.

"நன்மை எப்பொழுதும் தன்மை பரிசுதலையே தரும்" என்ற எனது பாட்டனாருக்கும் "நல்ல பரிசு" விளையிலேயே கிடைத்தது. ஒரு கோடையால் காலலித்தத்தில், நாங்கள் கண்ணித்தியோது அவர் வீட்டில் இல்லை. எங்கள் தொடரத்தில் உள்ள யுக்களை ஒன்றில் அவர் பிணையாகத் தொடியிய நினைவில் கண்டு பிழக்கப்பட்டார். அவரது முகத்தை கடைசியாக ஒருமுறை பார்க்கவும் எனது தாயார் என்னை அனுமதிக்கவில்லை. அவரது பூதலில் விரைவாக ஒரு யற்பொடியில் வைக்கப்பட்ட ஒரு பரபரான மூட்டி பதைக்கப்பட்டது. அவரது அழுக்கேறிய பெரிய கால்களைத்தான் என்னால் பார்க்க முடிந்தது. அழுதான் எங்கிலும் கிடைத்த எனது பார்வையில் இறுத்த தரிசும்.

அவர் எதுமேயும் தற்கொலை செய்யு ? கண்டிள்? ஒரு எளிய காரணம் ஒன்று கருமாட்டது. எழுமாணர் தனது வினைப்பாந்த

பொருட்கள் சில தொலைந்து போனதை அடுத்து எழுது பாட்டனார்தான் துற்றவாணி என்று குற்றம் சாட்டினார். பாட்டனார் இக்குற்றத்தை மறந்து கனது பானபத்தை வெளிக்குக் இயலா கவராளர், எனது பாட்டனார் ஒருக்காலும் தனது ஸ்திரமணி ம் திருப்பீடுக்க யாட்டார். ஆனால் இதற்காக அவரது காதுகள் புடைக்கப்பட்டு, மிகக்கொடிய வார்த்தைகளால் அவதூறு செய்யப்பட்டார். அதோடு அந்தப் பொருட்களுக்கான பெறுமதியை செலுத்துமாறு கட்டளைரிடப்பட்டார். பாட்டனார் அவமானத்தால் தலைதவிந்தார். அது மட்டுமன்றி தனது ஸ்திரமணி தன்னிடம் காட்டிய அன்புக்குப் பிரதிபலனாகச் செய்வமுடியாமல் போனது குறித்தும் அவரது நம்பியகையை இழந்து போனது குறித்தும் வருத்தினார். இது அரை நூற்றாண்டுகளைய வைத்தது. அத்தோடு இத்தனை வருட அடிமை வாழ்வுப் பணியின் உழைப்பு மீதான அன்புடன் ஒரு செட்டிக் காசுதானும் இழக்கவில்லை. அந்த இழப்பை கட்டுசெய்ய, ஆக ஐம் பது ஆண்டுகள் அவரது தீர்மானமான விவகாரமான உழைப்புக்குப் பிரதிபலனாக "நன்றம் செய்த வர்களுக்கு நன்றியை பரிசாகக் கிடைக்கும் என்ற அவர் சொல்வது போல்" தனது சொந்த இயல்பு (பெல்ட்) யையே தூக்குக் கயிற்றாகப் பாவியது மரத்தில் தனது உயிரை நீத்தார். இதுதான் அங்குக்குக் கிடைத்த "நல்ல பரிசு".

விட்டினை அனைவரும் அங்குக்காக இரக்கப்பட்ட பிரதிபலம் அவர்தான் பொருட்களைக் களவாடியவர் என்ற நம்பினார்கள். ஆகவே நான் ஒரு அடிமையின் மகன் மட்டுமல்ல. இப்போது ஒரு திருவிளக்குப் பேரளக்கவும் ஆகி விட்டேன். இந்நிலையும் நான், எனது பாட்டனார் எனையும் களவெடுத்திருக்க மாட்டார் என்பதைத் திடமாக நம்பினேன். அது அவருடைய பண்பாடு அல்ல. அவர் ஒரு நல்ல மனிதர்.

பல மாலை தீரங்களில் எனது தகப்பனார் தனது கைகளில் என்னை வைத்துக் கொண்டு ஆட்டுவார், அன்று ஒருநாள்

சுயநலம் - 31

அதிகாரத்துக்கான ஆவல் என்னிடமும் உன்னிடமும் உள்ளுணர்ந்திருக்கிறது. அதனால்தான் ஆளும் வர்க்க அரசியலதிகாரம் பலமடைகிறது.

அதிகாரத்தின் பங்களி தான் என்றுதான் குடை, கொடி, அலுவலர் பீடிப்பவரும் குழுகலிக்கிறாள்.

அள்ளிப் போடும் காக்களுக்காக சங்கதவும் சாரரை விசுவம் அழிவாளிகளும் கலைநாட்களும் இடிபடுகிறார்கள்.

இதனால் உழைப்பாளிகளின் குரல்கள் மட்டுமல்ல உண்மையின் குரலும் அற்புதமெழுவதில்லை.

அடிமையின் பரி தெரிசிறது. உழைப்பையும்

அதற்கேற்ற கலிபாய்ப்பும் தராததனால்தான் அதை நிரப்ப முடியவில்லை.

இருந்தாலும் எவருடைய கழுத்தை நேர்த்தாவது பலரது வயிற்றுலகுகும் அதிகாரத்தில் உன்னாலும் என்னாலும் பங்களிகளாக முடியும்.

கள்ளி ஊடகங்களுக்கிடாக இக்களவுகள் எம்மதுள் கலாபுர்வமாக பதிக்கப்படுகின்றன.

அதற்காக உலகமும் சந்தையம் திறந்து கிடக்கிறது. இனி நானும் நியம் முடிவுசெய்ய வேண்டியது. உன்னதங்களைத் தேடி அதிகாரங்களுக்கு உலாப் பாடுவதா உழைப்பவர் தலைநிர உறுதி கொள்வதா.

சொழும் புத் தமிழ்ச் சனத்தின் மனதாந்த மடமாக வெளிவருகிறது ஓலை. இதன் 12வது இதழ் கவிஞர் தீவாவரன் திணைவுச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. கவிஞர் தீவாவரன் பற்றிய கட்டுரைகள், கவிதைகள், படைப்புகள், அவர் திணைவாக இடம் பெற்ற கவிதா நியுஷன் பற்றிய செய்திகள் என்பவற்றை தாய்வி வந்துள்ள இம் மடலின் ஆசிரியர் செல் கதிரோன் விபரம் களுக்கு 7.37 வது ஒழுங்கை உருத்திரம் மாவத்தை, சொழும் பு 06 முகவரிபுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

களவெடுக்கவில்லை. எனக்குத் தெரியும். பார் உண்மையான திருடன் என்று"

அவரது கைகளைப்பற்றிக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் என்னிடம் சொல்லும்படி அவரைக் கெஞ்சினேன்.

சிறிது தயங்கிவிட்டு, அப்பா கோட்டார், "வேறு யாரிடமும் சொல்லமாட்டேன் என்ற எனக்கு வாக்கத்தா"

நான் தலைமைய ஆட்டினேன்.

அவர் ஆத்திரத்தோடு சொல்லக் துவங்கினார்.

"எஜமானின் முத்த மகன் நான் திருடன். எனது பாட்டனருக்கு அது தெரியும். ஒரு சகாக்கைக்கும் இந்த விஷயம் தெரிபகக்கூடாது. உனது தாத்தா, தனது உயிர்க்கொடுத்து சின்ன எஜமானனைக் காப்பாற்ற விரும்பினார். அதனார்தான் நான் உண்மையைச் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது உனது தாத்தா நிறுந்து விட்டார். நான் உண்மையைச் சொன்னாலும் யாரும் என்னை நம்ப மாட்டார்கள். அத்தோடு இது எங்களுக்கு மேலும் பிரச்சனைபைத் தோற்றுவிக்கும்.

பெரு கதைபை இடை நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் தொடரு முன், ஒரு சக்தாளர் சிரிப்பை உயிர்த்தான். எனக்கு அது தந்தையார் சொன்னதன் காரணம் தந்தைத்தான் உனக்குச் சொல்லியிருந்தான் நண்பர், அவர் கூறிய ணாத்தகைகளை அப்படியே சொல்ல வில்லை. நான் இதை எனது சொந்தக் கற்பனையில் கருவதாக மட்டும் எண்ணாதே. நான் முக்கியமான விஷயம் எனதுபுன் விடவில்லை.

நான் தலைமைய ஆட்டிவிட்டு கைகையறியொடர அனுமதித்தேன்.

"அப்பா சொன்ன காரணத்தின் அடிப்படையே காரணிகளை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடிய வில்லை. ஆனால் அவரிடம் மேலதிகமாகக் கேள்விகள் எழுப்ப நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் தாத்தாவின் இழப்புப்பற்றிய சிந்தனையில் ஆட்பட்டு நான் மீண்டும் தொடர்ந்து அருகேன்."

தாத்தா இல்லாவிட்டாலும் என்னை! பரிசீலனை எனது தந்தையும்

அன்னைபும் இருந்தனர். நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் நேசித்தோம். எனது பாட்டனாரின் மறைவுக்குப் பின்பு எனது அப்பா எதையோ இழந்தவாபோல் காணப்பட்டார். அவரது முகத்தில் ஒரு பொழுதும் புன்சிரிப்புக்கூடத் தவறாத தில்லை.

ஒருநாள் மாலை அப்போது பசிக்காளம் துவங்கிவிட்டது. நானும் அப்பாவும் வீட்டினுள் குளிராகியவதற்காக நெடுப்பு மூட்டிக் கொண்டு இருந்தபொது, வீட்டிற்கு வெளியில் திடீரென்று ஒரு கலரைம் ஏற்பட்டது. "உதவி! உதவி! என்று யாரோ கத்தும் சத்தமும் கேட்டது. பயத்தால் எனது அப்பாவின் கழுத்தை இறுக்கிக் கட்டிய பிடித்துக்கொண்டேன். அவர் எனது காதுக்குள் "நான் அப்பா உன் போடு இருக்கிறேன் பயப்படாதே" என்றார். பின்பு வெளியே அண்டி ஏற்பட்டது.

ஆனால் சிறிதுநேரம் செல்லு முன்பே என் அப்பாவை எஜமானி அழைப்பதாக யாரோ வந்து சொன்னார்கள். அப்பா நீண்டநேரமாக வீட்டிற்குத் திரும்பாததால் நான் தனியே இருந்து பயத்து கொண்டிருந்தேன்.

பின்பு எனது தாயும் தந்தையும் ஒன்றாக தேம்பி அழுதவண்ணம் வீட்டில் நுழைந்தனர். அப்பா விடமி அழதபடி தனது கரங்களால் என்னைப் பற்றி இறுக்கிக் கொண்டார். ஏங்கிய வண்ணம் தாபோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அன்றிரவு நாங்கள் மூவரும் பின்னிப் பிணைந்த வண்ணம் ஒருங்கே படுத்து உறங்கினோம். எனது பெற்றோர் பேசிக்கொண்டதை என்னால் முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியவில்லை. எனக்கு விளங்கியது நிவ்வளவு தான். "என்னைவிடு நான் சாகிறேன். நான் வாழ்வதால் என்ன பயன். நாம் எஜமானின் அடிமைகள். அவர் சொன்னதைச் செய்ய வேண்டியவர்கள்.

"நமக்கு மேலும் குழந்தைகள் பிறந்தால், அனைத்துக்கு அடுத்த தலைமுறையிலும் குழந்தைகள் பிறந்தால் அவர்கள் எல்லாரும் அப்போதும் அடிமைகளாகவே இருப்பார்கள். அந்த வீதியை யாராலும் மாற்றி எழுத முடியாது. நான்

வேலைப்பளுவின் கடினமாகவே என்னைவா என்னைக் கைகளில் வைத்த வண்ணமே உறங்கி விட்டார். எனது பாட்டனாரின் இலைய நினைவுகளிலே லயித்த, அவரது இழப்பால் துயரத்தின் ஆழ்ந்து எனக்கு அன்று நித்திரை வரவில்லை. அவரது இலைய முகத்தை நினைத்தபொழுது எனது கண் கணில் நீர் வடிந்தது. நான் திடீரென, பாட்டனாரின் கரங்களிலே இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, "தாத்தா! நான் நீ எதையாவது திருடியிருப்பாய் என்பதை நம்ப மாட்டேன். வேறுயாராவது நான் திருடியிருக்க வேண்டும்" என்றேன்.

"குட்டி எருது நீ என்ன சொல்கிறாய்" எனது அப்பாவின் குரல்தான் கேட்டது. எருது ஹெடத்தில்(சீனக் கண்ணாடி) நான் பிறந்ததால் எனக்குப் பெயர் 'சூட்டி எருது"

நான் எனது கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டேன். ஆனால் எனது தகப்பனார் எனது கண்ணிரைப் பார்த்து விட்டார். நான் தாங்கமுடியாது சூதாங்கிய குழாய்க்கி அழத் தொடங்கினேன். அவரால் நித்திரை கொள்ளமுடிய வில்லை. அதீதோடு அவரது கண்களும் கலங்கின. அவர் என்னைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

"நீ சொல்வது சரிதான் மகனே. உனது பாட்டனார் உனதுபுன்

உயிர் வாழ்வதால் குட்டி எந்தும் அடிமைப்பாகத்தான் வாழவேண்டும். நடந்து அடிமை வரிசை

"அதைக் காட்டிலும் என்னுடைய எஜமானுக்கு எனது உயிரை விடுகிறேன். அதன் மூலம் 'குட்டி எந்து' பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியும். அதன்பின் அடிமைத் தொழிலைச் செய்து கால்களில் பூயிய பிரவாகமாக இப்பூயித்தாயின் மண்ணில் அவன் நடக்க முடியும்."

"பெய்" பின் மண்கள் இரத்தச் சுவரையாக ஒளிப்பிழம்பாகின. ஒரு சீழியை அமைதிக்குப்பிறகு அவன் தொடர்ந்தான். எனது தந்தையார் கதை திரபாகப் பயணத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் உச்சரித்த ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நினைவில் இரத்தக்கின்றன. என்னுடைய வாழ்வின் கனாசி விண்ணாடி வரைய நான் அதை மறுக்க மாட்டேன். அவர் உச்சரித்த வார்த்தைகளின் மொழித்தரகத்தை, உதை மொழித்-தரகத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். ஆனால் அந்த வார்த்தைகளின் உணர்ச்சிப் பிழவாகத்தை உன்னால் உணர்ந்து கொள்ள, கிரகிக்க முடியுமென்று நம்புகிறேன்."

எனது தாயார் அழிகும் கதைகளில்லை. என்னுடைய தந்தையார் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு தேய்பித்தேய்பி அடிமை கொண்டு இருந்தார். நீங்கள் இல்லாமல் நான் எப்படி உயிர் வாழப்போகிறேன்." எனின் பிழை நடந்துள்ளது என்பதை உணரவேண்டும் நானும் அழுதுகொண்டிருந்தேன்.

பொலியை மறுநாட் காலை, எனது அப்பாவைத் தேடிக்கொண்டு வந்தபோது நான்கள் படுக்கையில் இருந்து எழும்பவில்லை. அம்மா அப்பாவின் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு அடித்தார். நானும் அடித்தேன். முகம் நான் மலை யாணியோ கொண்டுதான் அப்பா குற்றம் சாட்டப்படுகிறார். நான் அதை நம்பவில்லை. அந்தக் கலவரம் நடந்தபோது அப்பா என்னுடன் நெருப்பருகே இருந்தார். அவர் என்னைக் கட்டிப்பிடித்தவாறு என்னை விட்டு அடிமை இருந்தார். அப்படி இருக்க, எப்படி வெளியே உள்ள ஒருவரை அளி கொண்டு செய்திருக்க முடியும். அப்பா

தேசிய கலை இலக்கியப் பரிசை அனுசரணையில் படைப்பு நாடக காட்சி

தன்னைப் பாடுகாக்க முயல்வில்லை. தனது தன்மையைக் குறித்துவாயு பொலிசாறு சென்றார். அவர் பின்னால் அடிமை கதைகளைப் பிடிக்க நான் ஒடினேன். அம்மா ஒன்று பேசினால், அவர்கள் என்னை அடித்துவிட்டு விட்டு அப்பாவைக்கொண்டு சென்றனர்.

அதுதான் நான் அப்பாவைத் தடைசியாகப் பார்த்தது சில மாதங்களுக்குப் பிறகு. சிறையிலே அவர் தோர்னால் பிடிக்கப்பட்டு உயிரிழந்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில், எனது தாயார் எஜமானின் விட்டில் வேலை செய்வதை நிறுத்திவிட்டார். நான் பாடசாலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். எத்தனையது செலவுகள் அனைத்தும் எஜமானால் பாரம் எடுக்கப்பட்டிருந்தது. தனது மருளின் உயிரைக் காப்பதற்காக எனது தந்தையின் உயிரை விடைக்கு வாழியவரவில்லை! (எஜமானின் மண்ணின் அங்கக் கொள்கையைச் செய்தவன் என்று நினைக்கிறேன்.) ஆனால் எஜமானின் வாய்மையைத் தவறவில்லை. அப்படியானால் இந்த எஜமானுக்கு நான் நன்றியறிக்க உள்ளவனாக இருக்க வேண்டுமா? இல்லை. எஜமானவையும், அவனது மகனையும் நான் வெறுத்தேன். அவர்கள் எனது எதிரிகள். எனது பாட்டனாரையும், தகப்பனாவையும் கொலைசெய்த மயல்கள். எனது அப்பாவின் உயிருக்கு விவையாக்க கொடுத்த பணத்தை நான் செலவிடத்தேன். நான் இன்று சமூகத்தில் பெற்றுள்ள அந்தஸ்திற்க்காகத்தான் அப்பா தனது இன்னுயிரை இளவயதிலேயே சந்தார். அந்தப் பெரு

மகன் ஒப்பிலாத் தாயாகிய இலட்சியம் நனைவெறிவிட்டது. என்ன வந்தாலும் சரி எங்கள் முதுமையின் அடிமைப் பாரம் பரிபயம் என்னோடு அறிந்துவிடும்.

"பெய்" திடீரென கதைவய நிறுத்தினான். அவனது முகத்தில் பயங்கரம் பிறவாறுவது. உயிர்த் தேயும் மேயக் கணை அனைத்து மயப்பிழை அனைத்து உதிரும்மை அவன் கடித்தான். அவன் இன்னும் எதைமேய மறைக்கிறான் என்று நான் கருதினேன். நான் அவன் கரைய கதைவய உணர்ச்சி மேலிட்ட போதும், "இன்னும் எத்தனைப் பயங்கர மயப்பிழைகள் உன்னிடம் உள்ளன." என்று கேள் குறாப்போல் அவனது முகத்தைக் காற்றா மிழக்கினேன்.

அவன் என்ன உள்ள அனைகளைப் புரிந்திருக்க வேண்டுமா, ஏனென்றால் அவனது முகம் செந்திரப்பணைப் போலப் பிரகாசித்தது. அது அவமானத்தால் ஏற்பட்டதோடு நன்றா? கோபாவேதத்தை ஏற்பா முகபாவமா? தெரியவில்லை. என்ன அனைத்தும் இரண்டு மூன்று முறை குறுக்கு நெடுக்காக நடந்த பின்பு மீண்டும் இருக்கையில் அயர்ந்துள்ளான். அவனது முகம் மீண்டும் ஆவேச முறாது. "ஆம் அந்தக் கதை அது நான் முடியவில்லை. நான் சிலநேரம் இன்னும் சொல்லவில்லை. சரி, நான் அன்றையம் கூறிவிடுகிறேன்."

ஒருநாள், பாடசாலையில் இருந்து வறண்டது சிறிய முன்பாக வீடு திரும்பினேன். எனது தாயார் கட்டில்லே கொண்டு அடிவகுடன் இருக்கக் காணப்பட்டார். அவர்கள் நான் வந்ததை அவர்களால் அறிந்தால், அக்கினை நான்

மெதுவாக வெளியேற்றினேன். எனது இதுயம் யோபாவேசத்தாலும் அவ் மானத்தாலும் வெடித்துக் கொண்டிருந்தது. நான் முழு நேரத் தையும் பள்ளியில் படிப்பதிலேயே கவனத்துடன் செலவழிக்கிறேன். வீட்டிலே எனது தாயார் விபச் சாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். இந்த நிலை என்னைப் புழுங்க வைத்தது. இருப்பினும் எனது தாயை எல்லையில்லாப் பாசத்துடன் நேசித்தேன். அவரை ஏசு எனது மனம் ஒருப்படவில்லை. அதுமட்டு மல்ல! அம்மாவோடு உடனிருந்து தவன் வேறுயாறும்ல்ல! எஜமானின் மகன்தான். எனது பாட்டனாரை அழித்து விட்டு, எனது அப்பாவைக் கொன்று விட்டு எனது தாயாரைப் ஒழித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

"குட்டி எருது" வகுமுன்பு கெடியாக வெளியே போ என்று எனது தாயார் கூறினார். அதற்கு எஜமான் மகன் ஏதோ தாயா றிடம் கூறினான். அதற்கு அம்மா, "உனது இயக்கத்தின் சாட்சியாக இங்கு தொடர்ந்து வாழாதே! பின்பு நீ குட்டி எருதை சந்திக்கவேண்டி நேர்டும். தயவுசெய்து உனது இதுபத்தையைக் கொட்டு நட"

நான் உள்ளே சென்றுபோனது. தாயார் தன்மையாகக் குட்டியில் இருந்தார். நான் நேராக அவனிடம் சென்றேன். "நீ எந்தவிட்டாயா?" அம்மா கோபமாகக் கேட்டார்.

நான் அவருடைய கரங்களைப் பற்றினேன். கோபத்துக்கும் அவள னத்துக்கும் இடையே துவண்ட வளாக, கேவலம் அம்மா கேவலம்! அப்பா இறந்து இன்னும் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகவில்லை. அதற்குள்ளாக நீவேறு மனிதராக வோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறாய். நான் பள்ளியில் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுப் படிக்கிறேன். அப்படியிருக்க நீ இவ்வாறு நடக்கிறாய். எப்படியம்மா! உன் வாய் நக்க முடிவின்றது?

அம்மா அருதுகண்ணம், "குட்டி எருதை" என்றவன் அப்படியே வியமம் தாளாமல் படுக்கையில் சாய்ந்தான். இது எனது கல் மனவழக்க கவரத்தது. அண்ணன் மீது செலுத்தும் அன்பும் புரிந்து ணியும், நான் மாலை வேளை களில் எனது வீட்டுப் பயிற்சிகளைச்

செய்யும்போது உடனிருந்து எனக்கு வழங்கும் ஆறுதல் மொழிகளும் உற்சாக னாதைகளும் என் முன்னே நிழலாடின.

"என்னை மன்னித்துவிட்டு அம்மா!" நான் மன்றாடினேன்.

"நான் இன்னொரு உனது மனம் புண்படுத்திப் பேசியிருக்கக்கூடாது. என்னை மன்னித்துக் கொள் அம்மா!"

சிறிதுநேரம் கழித்துக் தலைவயந்தூக்கி இருக்கையில் அளிந்து என்னை அணைத்துக் கொண்டான்.

"நீ யோவனது உண்மைதான் குட்டிஎருது! நான்தான் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். உனது அப்பா இறந்த பின்பு எனக்கு உள்ள ஒரே சொத்து நீ மட்டும் தான். நான் உனக்காக மட்டும் தான் வாழ்கிறேன். நீ மட்டும் இல்லா திருந்தால், நான் மயிற்சியோடு உனது கந்தையில் புதைகுழியிலேயே விழுந்து உயிரை விட்டிருப்பேன். அப்பாவுடைய இறுதிவார்த்தைகளை நீ மறந்து விட்டாயா? நீ அடிமையாக வாழ்வதைத் தாங்கமுடியாமல் நீ படிக்கவேண்டும் என்ற விருப்பினால், அவர் அந்த இலட்சியத்துக்காகத் தனது உயிரைத் தியாகம் செய்தார் என்றால், நான் ஏன் எனது உயிரையும் தியாகம் செய்யக் கூடாது. எனது முற்பிறப்பில் செய்த பாவங்களின் காரணமாகவே என்னவோ! எஜமானின் வீட்டில் எடுபிடியானாக வேலைசெய்த போதிருந்தே என்னைத் தொல்லைப் படுத்திக் கொண்டிருந்தான். நான் அவனிடமிருந்து தப்பமுடிய வில்லை. உனது நினைவு இறந்த பின்பு, நாங்கள் வீடுயாறி இங்கு வந்த பின்பு தொடர்ந்து என்னைத்தேடி வந்துகொண்டிருக்கிறான். வேறெங்கும் செல்ல தைவிட என் வீடம் வருவது அவனுக்கு இலகுவானது. மற்றது நான் அடிமையான தோற்றமாபிடுப் பதும் என் குற்றம்தான். இனி சொன்று அல்லுடைய சூழும்பம் தான் எங்களைப் பராசீக்சிறுது. நீ படித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அவர்களுடைய மனம் இல்லாமல் நாய்கள் வாழமுடியாது. சின்ன எஜமான் வதையும் செய்யத் துணிந்த கொடுந் நெஞ்சன். அவனு

டைய விருப்பத்துக்கு அடிமைய னைத் தவிர் எனக்கு வேறு வழியில்லை.

குட்டி எருது! என்னை மன் னித்துக் கொள் நீ படித்து முன் னேறவதும், நீ அடிமையாக வாழ வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்ப டாமல் இருப்பதற்குமாக நான் எந்தத் தியாகத்தையும் செய்கேன். எந்தத் துயரத்தையும் ஏற்றக் கொள்வேன். எனக்கு என்ன நாந் தாலும் பரவாயில்லை." இதுவும் அவன் உச்சரித்த முழுமையான சொற்பதங்கள் அல்ல. அந்த உணர்ச்சிப் பிரணகத்தின் சாரம் சமே. அந்தத் தியாகம். செழும் பொற்களின் சிறுபகுதியே.

நான் தாயாரைக் குட்டி அணைத்தேன் அவர்மீது எனக் கிருந்த அன்பு மேலும் பண்படங்கு பெருகியது. "உன்னால் இந்தம் கொடுமையைத் தாங்க முடியாது அம்மா! நான் பா சாலைக்குப் போவதை நிறுத்திக்கொள்கிறேன். இந்தக் கீழ்த்தரமான எளிய வாழ்விற்கு உன்னை நான் அனு மதிக்கமாட்டேன். நான் படிக்க விருப்பமில்லை. அதைக்கூடாதும அடிமையாகவே இருந்துவிட்டுப் போகிறேன். வாழ்நாள் முழுவதும்."

உடனே அவன் எனது வாசப்ப்பொத்தினான். "முட்டன் தன்மையக் கதைபாதே. நடித்து புதிய வரலாறு படைக்கவேண்டும். எனது வாழ் நாளி முழுவதும் மயிற்சியின் இந்தக் கீழ்த்தரமான னாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொள்வேன். அவன் கதறினான்.

அன்று மாலை முழுவதும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக என் னைத்தேற்றுவதில் ஈடுபட்டான். இறுதியாக அம்மாவின் வேண்டி கோளுக்கு உடனிட்டேன். அடுத்த நாட் மாலை வரமைபோல் பாட சாலை சென்றேன். "பாடசாலை செல்லப்போவதில்லை." என்ற கதைபை நான் ஒருபோதும் கூறியதில்லை. அதுன்பின்பு நான் கடுமையாக கல்லியில் ஈடுபட்டேன். பாடசாலைக் கல்லியோடு எங்கும் எதினும் நான் அறிவைப் பெருக்கு வதில் ஈடுபட்டேன். அது எனது பிற்காலத்தைப் பொற்காலமாகும் என்று நம்பினேன். எனது பெற்றாரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி எது களது அடிமை வாழ்வை நிரூப

மாக்குவதில் என்னை அர்ப்பணிக்கிறீர்கள்.

ஆனால் கொடுவாயான பிரதமர் சநிவா என்னை மிக வேகமாக அழக்தின் எனது இறந்தகால நிகழ்வுகள் ஒரு பிள்ளைப்போல் என்னை ஆக்கிரமித்தன வாழ்க்கை மிகவும் கீழ்த்தரமானதாக இருந்தது. அதுவும் என்று அடிமை வாழ்வை அபற்றும் போராட்டம் மிகவும் கீழ்த்தரமாக விளங்கியது. இறந்தாலும் எனக்கு திடநம்பிக்கை இருந்தது. என்னை விடிக்தொழிச் செய்ய எனது அன்னை பின் அன்பும் எதிர்பார்ப்புகளும் துணை நின்று. அது எந்தப் பிரச்சினை வாய்ப்பு எதிர்கொள்ளும் மனோ திடத்தை எனக்கு வழங்கியது.

"எனது சிறிய எஜமானன் தொடர்ந்து தாயாரிடம் ஊது வென்று உண்மைதான். ஆனால் அமைத நான் பாத்தும் பாராதிருந்தேன். அவன் சென்ற பிறகு, தாயார் ஒரு வேறுபாடான பெண்ணாக உபசி அளித்தாள். அப்படி தொடர்ந்து அழுவதை நிறுத்துவதற்கு எனக்கு நன்மையேறம் பிடிக்கும். இது தொடர்ந்து நடந்திருந்தால் எனது தாயார் விலாசில் இறந்திருப்பார். ஆனால் அழிவாடவசமாக தான்கு ஐந்து மாதங்களின் பின்னர் சிறிய எஜமானன் ஒரு பெண்ணைத் தனது நிரந்தர வைப்பாக எடுத்தார் கொண்டு எனது தாயாரிடம் வகு வதை நிறுத்திக் கொண்டான். அதன் பின்னர் எனது தாயார் நண்பகாலம் என்னுடன் அமைதியாகக் காலம்கழித்தார். நான் கல்லூரியில் சேரும்வரை அவர் உயிருடன் வாழ்ந்தார்.

எனது தாயார் இறந்து ஏன்று ஆண்டுகள் கூந்துவிட்டன. எனது தாயாரையே எனது தந்தையார் வரையே, பாட்டனாரையே ஒருநாளாவது நினைவுகூர மறந்ததில்லை. நான் அடிக்கடி அவர்களது கிழக்கரண வளர்க்கையைப் பற்றி நினைப்பேன். ஆனால், அவமானச் சிந்தனை யோடு அவர், நான் அவர்களுக்காக முகம் சிவத்ததயில்லை. எனது மதாதையார் அடிமைகள் என்று கூறுவதில் எக்காலத்திலும் நான் பெருமைபடைந்துள்ளேன். ஆம் உண்மைபான பெருமையான துள்ளுள்ளேன். எனது பாட்டனார் திருடன் என்ற பெயரால் பட்டை

திட்டப்பட்டபொழுதிலும், அதன் பெருமையாகத் தூக்குக்கயிறுநிலை மானிட பொழுதிலும்,எனது தந்தை சிறையிலே பழி ஓரிடமும் பாவம் ஓரிடமும் என்ற வகையிலே மடிந்தபொழுதிலும் எனது தாயார்

உயிர்த்தொலைவு
வினாக்கள்

கதந்தீரகாரண
கலாசிக்க தடித்தம்
'பொட்டுக்குப்' படிந்து
சுடைப்பெக்குள்
உணர்வுகளுடன்
பேராடும் சராசரி
மனிதரில் நானும் ஒருவன்

சமாதான சோஷலிசம்
என் கதந்தீரச் சிறகுகளை
தறித்துவிட்டு
நாக்கிவிட புழுவுக்கு
படங்கள் எதற்கென
பேசும் அரசு
தீரக்காத பூட்டுக்களாய்
அகழிக்கும் மனக்கதவுகள்
இரும்பென இறுக
பரஸ்பர புள்ளைகபுடன்
பேச்சுக்கள் தொடர்சின்றன.
ஆனால் கதந்தீரம் மட்டும்
கண்ணுக்கு தெரியாத
குன்ய வெவியாய்ப்

உயர்ந்தெழும் விவலைவாசிப்
பழுலில்
புலாபப் பொழுதாய்
கஷ்டங்கள் தொடர்
என்றோ ஒருநள்
துருவாய் துலங்கும்
பெருமைய நினைத்து
உடல் கூப்பில்
ஒளிந்து நிற்குது
இன்னும் என்உயிரி

சீதம்பரநாதன் இரமேன்

சத்தாய் குழந்தைகளால் விபி) சார்பாக்கப்பட்டபோதிலும் அவர்கள் தங்கள் சுவரெயல்முறலால் பிணர்ஸிட்டவர்கள் என்று குற்றம் காத்துவாரா? யாதற்கு ஏதிராக எத்தக் குற்றத்தை அவர்கள் செய் தார்கள்?

பெரு பெயல்முற்பகலானான்.
"இத்தகையோர் மீது நீ சீர் விருடாய் நினைகளைக் கிழ்த்த ரமாவய்களாக எண்ணுவாய்! அத்தகையோரது மனோநிலையை உவ்வால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.அவர்கள் தங்கம் நிகர் தூய நிறையங்களைத்தனைக்கத்திக் கொண் டிருந்தார்கள்- எனது மக்களைப் போன்று அவ்வர்.

"அவர்களைப் பற்றிப் சிந்தனை எண்ணப் பல இரவுகளில் நித்திரை அற்றவனாக ஆக்கியிருக்கின்றன அன்மானம் அல்ல. ஆத்திரமே என்னை முழுமையாக ஆட்கொண் டிருக்கிறது. நான் யோசிக்கிறேன்- இக்கு நான், ஸாதிவான படுக்கை யில் படுத்தியுயங்கு கையில் எத்தனை லட்சம் மனங்களை. கோடிக்கணக்கான மயங்கள் தங்கள் விதியை என்னை, முயற்சியிலும் கீழ்நாள், எனது பாட்டனார் வாழ்க்கை அழை மீழ்த்தரமான வாழ்வையே நியம் மய்கள் இன்றும் வாழ்கின்றனர். அதே நேரத்தில், அவர்களுடைய எஜமானர்கள், இளிய கற்பனை உலகில் வாழ்ந்து கொண்டு, அடிமைகள்கீழ் - வாய்தானவர்கள் திருட்டுக் குற்றாட்சார்பாட்டு மூய்க்குக் கயிற்றை நாளும் நீள வயமும், இளைஞர்கள் - எஜமானர் செய்யும் அநீதாயாத் தூக்குக் களப்பலியிட்டபடும் பகிராடுகளாக மாற்றப்படும் நினைவையார்- தாய்மாதம் கொள் துந்தகைகளும்- எஜமானரது காம உணர்ச்சிகளுக்கும் பவிசிய் பருகுகள்களாக- அதைப் பார்த்துக் குற்றத்தைகள் அதைப் பார்த்துப் பாராமல் குழற் றையை அனைத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டிய நிலையில் தந்தையர் உள்ளாக்கியபடும் நினைவையாரும் உருவாகியியுள் ளனர்.

நான் இத்தகைய மயித மிருகங்களைத் கோரமாகியே திட்டுக்கிறேன். உரிமையும் உடைய வர்க்கததையும் ஏசுயிறேன். உங்கள் அனைவரையும் பயம்

பரவையே இல்லாமல் - ஒரு துரும்பும் மித்சாத வகையில் மட்டும் என்னால் அழித்து ஒழித்துவிட முடியுமென்றால் ஆவண எவ்வளவு திருப்தியடைவேன்.

எனது பாட்டனாரைத் தூக்குச் சாலை அரவணைக்கும் எவ்வேட்டையாடித் தூத்தினிகள். எனது தந்தையின் உயிரை விலைக்க வாங்கினீர்கள். எனது தாயை கற்புத்தீரிகள். அவர்கள் அனைவரும் இறந்துவிட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். உன்னை நான் பழிவாங்க விரும்புகிறேன்.

அவன் எழுந்து எண்ணுகே விரைப்பாக வந்தான். நான் பயத்தால் திணைத்து நடுங்கினேன். நான் என்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயன்றபோது அவன் நடந்து யணைவருகே சென்றான். திகரென்று வெளியே கையைக் காட்டி "இதோ பார்" என்று புலயுந்தான்.

நான் அதிவிசயை நோக்கினேன். அவன் வீட்டு முன்பு உள்ள கோல்ப மைதானத்தை நோக்கிய வண்ணம் இருந்தான். ஒளிவெள்ளம் பரப்பப்பட்ட அந்த மைதானத்தில், சில வெள்ளை ஆடையணிந்த பணியாட்கள் அங்கு நின்று பென்று கொண்டிருந்தனர். நழையாயில், ஆபாச ஆடையணிந்த ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண் மணி முழுவச்சுட்டு விர்ப்பணையில் சிடுட்டிருந்தாள். சோடி போடி யாக இளைக்கவும் புலத்தெழும் கை கோடுத்து புதுப்பாணி உடையணிந்து உலகிக் கொண்டிருந்தார்.

"எங்கள் மக்கள் உடல்தீயம், எலும்புமுறிவு ஆண்டாண்டு காலமாக ஒப்பினிற்றி ஊழியம் செய்கின்றார்கள். எங்கள் பாட்டன்மார் தூக்குப் போட்டுக் கொள்ளினார்கள். எங்கள் தகப்பன்மார் சிறைப்பிலே அழியின்றனர். எங்கள் தாய்மாரும் சேகோதர்புறும் கற்புக்கிப்புகின் றனர். எங்கள் குழந்தைகள் அழுகின்றனர். ஆனால் உங்கள் வக்கத்தின் ஒருவரும்பாவது மனச் சாட்சி என்று ஒன்று இறக்ககிறார்."

யுகாந்திராக அடக்கி ஒக்கப்படும் ஒரு முழு வாய்க்கத்தின் உரிமைக்குரலாக அவன் குரல் முழங்கியிட்டு, நான் சாட்

உடயால் அடிக்கப்படுவது போன்ற ஒரு உணர்வைப் பெற்றேன்.

தீர்ந்த எனது கண்களின் முன்னால் எண்ணற்ற சொடுமைச் சம்பவங்கள் நிறலாடின. என்னைப் பதினாறு அடிமைகள் ஊழியம் செய்வது தெரியும், அதை முடபத் தீரண்பாக அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற எனது ஆசையும் தெரியும்.

என்கள் பதினாறும் முடபத் தீரண்பும் என் அடக்க கண்ணில் ஒளி உடயிருந்தன. நான் 'பெங்'ளின் சிறிய எஜமானாக என்னைக் கற்பனை செய்துகொண்டேன். பெங்'ளின் பாட்டனைக் கொன்றது, தகப்பனைச் சிறைப்பில் அடைத்தது, தாயைக் கற்புத்தீர்த்து போன்று கொடுமைகள் என் கண்முள்ளே நிறலாடின. நான் பயத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டேன். தீரண்டு நிரகதக்கண்கள் என்னை ஊடுருவாப்போல் கற்பனை செய்தேன். எனது இறுதிக்காலம் வந்தவிட்டாற்போல் பயங்கரமாக ஒலமிட்டேன்.

"ஸெரு உனக்கு என்ன நடந்தது! ஒன்! இவ்வாறு ஒலமிடுகிறாய்" அவன் பண்போடு கேட்டான்.

பேச முடியாத நிலையில் எனது கண்களைத் துடைத்தேன்.

"என்னைப்பார்க்குப் பயப்பிடுகிறாய்? ஸெங்! நான் உன்னைப் புண்படுத்தினார்களே. என்பது உனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டாமா? அனை ஒரு அரித்துவாழ்வுபுள்ள சிறிப்பை உதிர்ந்தான்.

நான் சிறிது அமைதி அடைந்தேன். அவனது முகத்தை உற்று நோக்கினேன். அதில் பயமுறுத்தல் எதுவும் தேவற்றவில்லை. அவன் முன்பு என்னைக் தூப்பாற்றியதை நினைவு கூர்ந்து 'பெங்' அன்று ஏன் எனது உயிரைக் காப்பாற்றினாய். நானும் ஒரு அடிமை உரிமையாளன். உனது எதிரி. அந்தக் காரால் அடிபட்டுச்சாக என்னை நீ ஏன் அனுமதிக்கவில்லை."

மீண்டும் ஒரு அரித்தமான புள்முறுவல். பின்பு அவன் சொன்னான். "நான் நினைக்கிறேன், எனக்கு இன்னும் அடிமை மனப்பான்மை இருக்கிறது."

கண்களில் நீ துளிர்க்க, நான்

அமைதியாய் அவனை உற்று நோக்கினேன்.

"எனக்கு அவ்வது கருத்து விளங்கவில்லை என்று அவன் போசித்திருக்கவேண்டும். அவன் மீண்டும் அந்தக் கருத்தை தூண்ட பரமமாக விபரித்தான்.

"மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சிக்காக தனது சுப இன்பத்தைத் துறந்தல்- மற்றவர்கள் வாழ்வதற்காக சந்த மன வருத்தமும் இன்றி தனது உயிரைத் தியாகம் செய்தல் இது தான் அடிமைகளின் மனப்பான்மை!

இந்த மனப்பான்மை எனது முதுகையரிட்டிருந்து எனது பாட்டனாருக்குத் தூப்பட்டது. அண்டிமிருந்து நான் அதைப் பெற்றேன். அவன் தனது மென்சைத் தொட்டுக் காட்டினான் அங்கே ஒரு செஞ்சுவாலை கூடரியும் சிவந்த இதயம் பிரதய் சராயிறுது. நான் எனது இதயத்தைப் பார்த்தேன். எனது பிள்ளைல் மேலண்பால் அது முடப்பட்டிருந்தது.

"நான் எப்பொழுது இந்த அடிமை மனப்பான்மையை அடிமை இயாத்தை- என்னிலிருந்து அகற்றப் போகிறேன்" அவனது விரக்தி யுற்ற குரல் ஒலி எனது காது களைப் பொடிபொடி ஆக்கிற்று. நான் எனது காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டேன். எனக்கோ ஒரு அடிமை இதயம் கூட இல்லை. நான் பெரும்பாலும் இதயமே அற்றவன். அதுதான் உண்மை. அவமானத்தாலும், பயத்தாலும், துயரத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நான் பிரக்கைது இழந்தேன். 'பெங்'ள பொழுது வெளியே சென்றாலே எனக்குத் தெரியாது.

அந்த நிகழ்ச்சிக்ருப்பிறகு அவனை நான் அதிகம் சந்திக்கவில்லை. நாளாக நாளாக அனை ஒரு தனித்துவமான மனிதன் ஆனான். விளையாட்டு மையானத் திலோ நகரிலோ அனைக்கி யான முடியவில்லை. அவனது அணயிலும் அனைக்க சந்திக்க முடியவில்லை. எங்களிடையே தொடர்புற்றுப்போன பிறகு, அவனது கதைமையே மறந்து விட்டேன்.

எனக்குகென்ற தன்யான நண்பர்களும் தனிப்பான களியாட்டங்களும் உலகம் தன் தீர்ப்படங்களுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் பெற்று வரவாயினேன். எனது தோழியோடு

கோவப் விவையாடச் சென்றவந் தேன்.
எனது நண்பர்களோடு சிபகம் கொது
எனது பதினாறு அடிமற ஊழியம்
புறநிப் பெரு மிதப் பருவேள் அகை
அதிகரிக்க கிருப்பதாகவுள்
கூறிக்கொள்வேன்.

எனது மேற்படிப்பை முடித்த சில
ஆண்டுகளில், எனது இடை சீயதனது
அடைந்தேன். இப்பொழுது என்னை விடும்
32 அடிமறகள் ஊழியம்
செய்கின்றனர். மயிலும் சிபும், திருப்பும்
எனது மனதில் 'ஒற்புநீத திய நீன-
றவால் பெய்யையும் அவன் அடிமற-
களை: புறநிப் கூறிய கதைபயம்
முற்றாக மறந்தேன்.

ஒரு நாள் எனது மனைவிபுடன்,
ஐந்து அடிமறகள் பணிசெய்ய, எனது
பூங்காவின் குளையை அணுபவித்தும்
கொண்டிருந்தேன். அன்றைய நாளிதழில்
பக்கம் களைப் புரட்டியபோது, உன்னுள்
செய்தியிருப்பில், ஒரு புரட்டினாதி
தூக்கிப்பட்ட விபரம் வெளியிடப்
புறந்தருது. அவ்வது பெய் 'பெய்'.
எனக்குத் தெரியும் அது எனது
நண்பன் 'பெய்' ஆகத்தான்
இருக்கமுடியும். என்னைக் காப்பாற்
றியவனாம். என்னைக் முழுதும் மறக்கப்
புற வனாமைய அந்த பெய்தான்.

அவன் கூறிய அடிமற கதைநீண்ட
எது பக்கமாக நான் மறந்தவிட கதை-
எனது மனக்கண் முன்னே புள்
நெனாவம் எடுத்து நிழலாமடியது அவன்
கூறிய அவனது அடிமற இயல்பை
இப்பொழுது 'பெய்' கன்னல் திருந்து
நிரந்தரமாக அகற்றி விட்டான். அவ்வது
அடிமறச் சந்தகி நிரந்தரமாக முடி
வடைந்து விட்டது. ஆம்! இது 'பெய்'
குக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் விஷயம்
தான். ஆனால் அவன் எனது உயி
ரைக் காப்பாற்றியதை நினைவு
கூறத்தொழுது அவனுக்குச் செலுத்த
வேண்டிய நன்றிக் கட்டப் பாடவட
நினைவுகளுக் கொண்டு வருந்தினி.
மீண்டும் அந்தச் செய்தியைப் படித்த
பொது இருமுறை பெருமூச்சு விட்டேன்.

'அவரே! ஏன் தீமரென்று பெருமூச்சு
விடுகிறீர்கள்!' என்று மனைவி அரை ன்
என்னை செல்லமாகத் தட்டி வினவி-
னாள். எனது மனைவியின் அறசிய
முகமும், அவன்ற கண்களும்
மோகத்தில் மிதக்க நான் மீண்டும்
எல்லாவற்றையும் மறந்தேன்.

1931

நாட்கேள்வரத்தல்

என்னருமைத் தாய்நாடே!
என்னருமைத் தாய்நாடே!
உன்னை நினைக்கப் பாவமாய்க் கீடக்குதடி.
உன்னை நினைக்கப் பயமாய் திருக்குதடி.
உந்தன் அழுக்காபிரந்தான்
உன்சேய்கள் மகிழ்ச்சினார்.
உந்தன் சூயர்களிற்றான்., உன்புதன்வர் பாடுகிறார்.
உந்தன் பசி... சொல்லி
உன் மைந்தர் உணவுண்பார்.
உந்தன் வலிகாட்டி உன்தனார் மருந்து கொள்வார்.
உந்தன் அலைச்சலாற்றான்
உன்மைந்தர் உலகெல்லாம்
தங்கிக் குடிபரிமை பெற்றார்; குலம் வளர்த்தார்!
உன்னுடவின் காயம் உலர்வதன் முள்
அகைக் கிழித்து
உன்மூடிப்பாறி.. தங்கதிரை ஆடாமற் காக்கின்றார்...
உன்னைப் புறகுலோர்கள்!
உளக்காய் உயிரிசிந்திச்
சின்னவரோ மெழுகானார்!
தீலர் களால் நியுநக்
மாற்றுவடைக்கும் நெற்றிய வழியற்றிருக்கையிலே
காற்றலுக்கும் திரையிலெல்லாம்
கைநளைத்த பெரியோர்... உள்
முகவாட்டம் மறைவதனை அறந்துளக்கு
அழுளவாரார்!
உன்னை மனதார ஒள்ளோர் கனமுமெண்ணும்,
உன்னைப் பிரியாமல்
உன்சூபரைப் பகிர்த்திருக்கும்.
'இப்பொழுது மன்னி'
திரைபரவியில் ஏழைகள்போல்
பின்னாக்கே நிற்கின்றார்!
பின்னுக்கும் பின்னே நான்.
உந்தன் நிச்சிரிப்பை ஓர்தடவை பாப்பதற்குச்
சுத்திப்பந் தேடி
எட்டபெட்டம் பார்க்கின்றேன்.

ஒரு வேளக்காலத்துப் சில கவனிக்கத்தக்க அறிவுறு உணர்வுகளை

எல்லோரது தோள்களிலும்
காவுடிகள்
சின்னமும் பெரிமையம்

பின்னமும் வன்னமும்
வேர்பாட்டமும்
எல்லோரது தோள்களிலும்
காவுடிகள்

நினைத்திக்கடவை
நெர்த்தியாய் மூடிக்ரும்
ஆசைகள் நடுவ
மெய்சிவிர்த்தபடி எல்லோரும்

ஆட்டுவித்தவர்களை
ஆட்டுவிக்கும் அணாதியின்
வேளக்காலன்
கொட்டித்தொடங்குகிறான்.

வேளக்காலன் பெருக்கு
அனைவரும் ஆடுகிறார்கள்
பெருவாயமும் பக்கியமும்

சேடல் பிடிப்பவர்களுள்
சேரித்திருவிழாக்கள்

பாடுக்கும்
நரையின் கால் கொள்ளவில்லை
அந்தரத்தின் சஞ்சல்களும் பிரமை

குஞ்சம் பிரிந்து
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் சிறிவின
எனினும்
நெஞ்சை நிமிர்த்தி ஆடுகிறார்கள்
அனைவரும்.

காவுடிகளார்கள்
களைத்தொழும்
சேடல் பிடிப்பவர்கள்
விட்ட பாடிக்கை
இடுக்கு இடுக்கு
ஆட்டுவிக்கிறார்கள்.

விடுபு பார்த்த கூட்டம்
நடைபெயர் கைகொட்டி
அறியாமல் என்னு பக்தியாய்
சிலர்
சில்கவறகளை விட்டுவிடுகிறார்கள்
ஆடி ஆடி
நாளாயல் நரையில் விழ
ஒடிவந்த மெளக்காள்
கோபவந்தை உருவிக்கொண்டான்
எனவே பாலம்!
நிர்வாயமாய் எல்லோரும்
நடுத்தேருவிக்.

என்ப.ஆறுமுகம்

குழந்தை ம.கா.பா.மு.பயிற்சலகத்தின் எழுத்துருவாக்கத்தில்
கவிஞர் முத்துசுந்தரன் எழுதிய
பொய்யேடின் இயல்பு
எந்திவி சுவாசோசியல் பெரியாள்லகாரி

விமலா வேல்தாஸ்

விமலா வேல்தாஸ்

‘அன்னை இட்டி’, ‘அக்கினிப் பெருமுகம்’ எனப் பேசினவாத ஒடுக்குமுறையின் அணர்ந்தங்களுமாயும் அழிவுகளையும் விளைவுகளையும் உயிரும் உணர்வுமாய் வழங்கிய கைலாசபதி கலையரசுகிள்தான் ‘ஆர்விசாலா சஞ்சர்’ என்ற நடன நாடகமும் அரங்கேளியது. சற்று வித்தியாசமானமுறையில் அளிக்கும் செயல்பட்ட இந்நடன நாடகத்தின் உள்ளடக்கமோ பழங்கதைதான்.

அது வடிவமைக்கப்பட்ட முறையில் எம்மைப் பற்றி நாமே சிந்திப்பதற்கு வழி சமைத்தது.

மகாபாரதப் போர் 12ம் நாள் போர் முடிவில் நாடகம் ஆரம்பமாகிறது. போர் முடிந்தால் இழப்புகளுக்கும் அழிவுகளுக்கும் மத்தியில் தம் உறவினரைத் தேறும் அவலம், துயரம்... அனைத்துக் கைந்த ஒளிகளும் ஒசைகளும் அசைவுகளும் நெருக்க உறையவைக்கின்றன.

ஆராயும் தீர்ப்பாரும் ஆராரோ தேடும் - பாடல் இசை மழையாய்க் கிணிகளை நிரப்ப, மண்டலவரை இளம் பிரிக்கும் காட்சி கண்களை நிறைக்க மனமேற மேடையில் நினைவுகத்தி நிற்கிறது. 20 வருடங்களாக யுத்தத்தின் சகல பரி மாணசுகளையும் கண்டு கேட்டு உயித்து உணர்ந்து அநுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் தம் நாய் ஆனாலும் யுத்த களத்தை- மகாபாரதப் போரின்

12ம் நாளைத் தெரிவு செய்து நமது சமகால நிலைமைகள்- தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுப் பரம்பரியங்கள்- தலைமுறைக் கையளிப்புக்கள்- இளம் தலைமுறையினரை வழிநடத்துதல்- லுத்தோரை மதித்தல், -எதிரியாக இருந்தாலும் கூட போர் வரன்முறைகள், மானத் தமிழ் மறவனின் குறிப்ப, சமூக, பண்பாட்டு உயர் விழுமியங்கள் முதலிய பல விடயங்களை காட்டிநின்றது நாடகம்.

கமார் இரண்டு மணி நேரங்கள் கறுப்புத் திரை விட்டு ஒலி, ஓர், ஆடல், பாடல், அசைவுகள் மூலம் பார்வையாளரைக் கட்டி நிறுத்தி, பாரதப் போரை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிலையில் இருந்து விவகி நாம் நமது சமகால சமாதான நிலை

மைகளின் தன்மையை, பின்னணியைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, இது சமாதான காலமல்ல, போரின் சாயங்காலமே என்பதைப் புரிய வைத்த வகையில் இந் நடன நாடகம் விவற்றியிட்டி யுள்ளது எனலாம்.

பார்வையாளன் செயல்முறைப்பரண வகையில் பங்குபற்றி, நாடகத்தின் உள்ளிட்டினைப் பற்றி வைத்துக் கொள்வதற்கு இது ஒரு கலைக் கூட்டாக இடம் விபற்றமையே காரணமாகும். குழந்தை ம.கா.பா.மு.பயிற்சலகம்,

இழுக்கையன், சிவயோகன், சாந்திஸ், நெறியேட இன்னும் ஒலி, ஒளிமறைப்பாளர், நடிசர்கள் அனைவரதும் வரப்பணியுக்காக அடுபாடும் கருமியும்தியும் ஆழமான பரிநிதியும் இதனைச் சிறப்பாக வெளிக்கொண்டு வந்தது என்பதில் யாருக்கும் மறுப்பு இருக்கமுடியாது.

ஆடல் தெரிந்த மட்டத்திலேயே இந் நாடகத்திற்குரிய பாத்திரத் தேர்வு இடம் பெற்றபோதும் மீயன், அபிமன்யு, திரௌபதி, அருக்கன், துரியோதனன் எனப் பாத்திரங்களின் புறத்தோற்றத்திலும் கவனம் செலுத்தியதுடன் அவர்களுக்கேற்ற வேட உடை, ஒப்பனை என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகவே அமைந்திருந்தது.

ஒரு போர்முக்கி காட்சியைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பது என்பது சலிப்புத் தரும் விடயமாகும். 12ம் நாள் போர் இறுதியில் பிணங்களைத் தேடிய உறவுகளின் அவலங்கள் தெள்ளி உறைய வைக்க 13ம் நாள் போர் தொடங்குகிறது. பின்னணி வாத்தியக் கருவிகளும் இசையும் பாடலும் உணர்வுகளை ஒன்று சேர்ப்பதும் இறுதிய மனங்களைச் சீர் செய்வதுமாக ஆற்றுகையின்போதே உள்சிகிச்சை (Psycho Treatment) இடம்பெறுவது உளயருத்துவர் சிவயோகனை நினைவு கூரவைக்கிறது.

போர்க் காட்சியின் இடையே வரும் தாத்தா, மகள், பேரப்பிள்ளைகளின் உறையாடல்கள் போர் நிலைமையை விளக்கும் அதேநேரம் எழுது சமகால போராட்டநிலைமையை ஒப்பிடு செய்து மனத்தில் பதிய வைக்கும் உத்திக்குக் குழந்தையே சாட்சி. 'இவ்வென்ன நடக்கிறது?'- பேரனின் கேள்வியுடன் பார்வையாளர் நாடகத்துடன் இணையத் தொடங்குகிறார்கள். மண்டவரை இணை பிரித்தெடுக்கிறார்- தாயாரின் பதிலும் 'யார் இவர்?'- 'ஒன்றை விட்ட சேரநரர்கள்'- 'எந்த ஒன்றை விட்டார்?'- 'புரிந்துணர்வை'. விடிந்ததும் பேரநீடுவார், பொழுது படப் பிணம் பொறுக்க குலர்- பாட்டளின் பதில்கள் நமது சிந்தனைத் தளத்தைச் செப்பனிடுகின்றன; அரசு தரப்பின் நயவஞ்சகச் செயல்களை எண்ண ஏவைக்கின்றன.

'பேரரைப் போரால் வெல்வலாம் என்று நூர்களே தாத்தா'

'சிரித்தும் பகை வளர்க்கலாம்'
'தம்மை வெல்லத்தெரியாத தறுதலைகள்'
'அன்பினால் வெல்ல அறியாத அநாதைகள்'
தாத்தாவின் அநுபலமும் ஆழ்ந்த அறிதிறனும் அதனை அடுத்த தலைமுறைக்குப் புகட்டும் முறைமையும் நமது பண்பாட்டின் அடித்தளத்தில் வைவைக்கின்றன.

போர்க்காலத்தில் நமது இளைஞர்கள் வீரத்துடனும் உணர்வையும் பங்குபற்றும் மனோபாவத்தையும்

'ச்சீக்... என்ன இது தாத்தா?'
துச்சாதனை வெல்வக் கிடைத்த வாய்ப்பினை விட்டானே'

-என்று பேரனின் வரயால் தெரிவிக்கும் அதே நேரம் இந்நிலைமை எம்மவருக்கு மிகவும் ஆபத்தையே விளைவிக்கும் என்பதைத் தாத்தாவின்,

'உனக்கும் கொளையும் மரணமும் கவைக்கத் தொடங்கிவிட்டது'- என்ற கூற்று எதிர்கால சந்ததியினரைப் போருக்கொழிக்கும் தீர்ப்பந்தத்தை எடுத்துக் காட்டியது.

போர் உக்கிரமடைகிற போர்தெய்வலாம் நமது உணர்வுகள் கனக்கின்றன. தொடர்ந்து பார்க்க முடியாது என்ற சூழ்நிலைகளில் எல்லாம் பரதக்களையும் சங்கீதக் குரலும் வந்து நடவிக் கொடுக்கின்றன. போர்முக்கிலேயே நினைவுக் காட்சிகளைக் கண்முன்னே கொண்டு வரும் உத்தியும் அதனை ஒளிப் பொட்டினூடாக நமது கவனத்தில் இருந்ததுவும் போரை மறந்து நமது பார்வைப் புலத்தை அகட்டவும் உணர்வுகளைச் சமன் செய்யவும் நாடகத்தின் இலக்கை நோக்கி நகர்த்தவும் உதவிய தெரியாளரைப் போராட்டவே வேண்டும்.

அபிமன்யு தன் பக்க நியாயத்தையும் நிலைப் பாட்டையும் இளைஞனை தான் போருக்குப் போக வேண்டிய தீர்ப்பந்தத்தையும் உணர்ந்து புறப்படுகின்ற போது, 'இச்சிறு முளை இவனுமா?' 'இன்னும் எவ்வென்ன?' என்று நமது நிலையை எண்ணி நாமும் பெருமச்ச விடவே

விசயகிரேறாம் இந்த இடத்தில் நாடகம் உச்சத்தை நோக்கிச் செல்கிறது.

அலங்கரித்தல், துண்டி, விசயவத்ததை வணங்குதல், விடைபெறுதல், விபரீயோரை மதித்தல், போர் வரன்முறைகளைப் பேணுதல் முதலிய அனைத்தும் ஆடல் அசைவுகள், முகபாவங்கள் பின்னணிகளுள் ஹலும் நடத்திக் காட்டுகிறபோது அழகியலின் தேவையும் புரிகிறது. நாம் எவது பண்பாட்டை விட்டு விசயகிரேறாறுகிறோமோ அந்தகிரேறாம் என்று எச்சரிக்கலாயும் சினைக்கிறது.

அலமன்யு தேரேறிப் புறப்படுவதும் பத்ம வியூகம் அமைக்கப்படுவதும் யுத்த போர்வை முழங்குவதும் எனக் களத்தில் பரதக்கலை பக்தவமாசு நடத்திக் காட்டப்படும் பொழுது சாந்திநிர்வாண அசாதாரண தீரணமைய விசக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. பத்ம வியூகம் அமைக்கிறார். விபரீய துரோகனர் வணங்குகின்றார்.

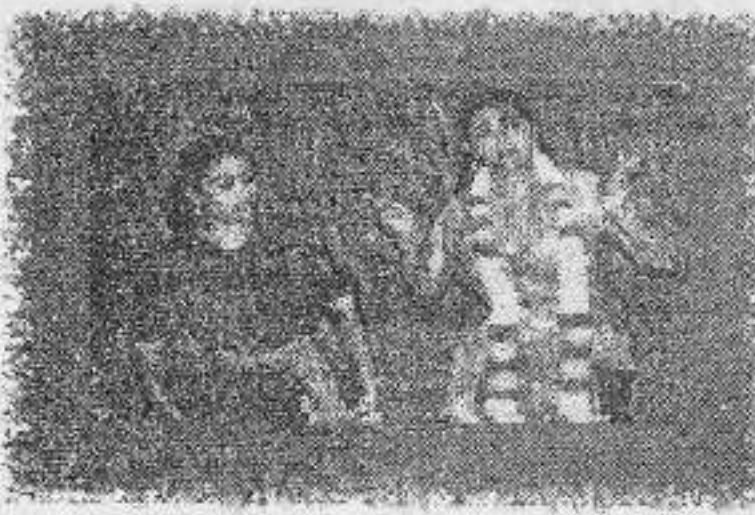
என்று முறையை யனின் கவிதை யின் சந்திரம் இசையும் நடனமும் இரண்டுது போர் ஏற்பாடுகள் ஞாடபெறுப்போது உக்கிரமான போர் ஒன்றைப் பக்கு வமாகப் பார்க்க நாளும் தயாராகிடுறோம்.

தளக்கட்டைத் தனது குரலுக்குள் இறுக்கிப் பிடித்துக் கருத்துப் புலப்படக் கூடியதாக இளிய இசையையும் வடிவச்சிய அதேவேளை மேகடையையும் நனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்த தொழிலுக்கு எய்து ஒன்றினர்.

அலமன்யு வியூகம் உடைத்து உட்புறந்த நிலையில், கொள்ளையுமாயலையப் போட்டு வீமனையும் அலமன்யுவுமையும் பிரித்து விவற்றிவிடுகின்றது துரியோதனாதியோர் சிட்டிபிடுகிறபோது, சதிவிசயது நம்மவர் பாலாற் இரைவிசுரண்ட அரசின்மீது ஆவேசம் இயல்பாகவே பற்றிக் கொள்கிறது. ஆத்திரம் விடுகிறீர் மட்டுமேயே போது, அட்டா யானை இது யார் யானை... என்கிற பாடல் இசையுடன் கலந்து இளிதாய்க் காதுகளை நிறைக்க, நாம் பரப்பது பாரதப்போர் என்ற திணைவுடன் பரத்திரங்கலின் உணர்வுகளுடன் மீளவும் ஒன்றிப்போக வைப்பதும் இந்தநாடகம் தனது கலை விதிக்கலையும் கலை சார்ந்த தொழில்நுட்பங்களையும் மீறவில்லை என்பதையே புலப்படுத்தியது. அலமன்யுவின் அடலும் நடிப்பும் முகபாவமும் பரதக்கலையின் அடுத்த சந்ததியின் உரு வங்கத்தையும் ஒருங்கே காட்டி தின்றது.

இலக்கணாதமரவின் தீய்ப்பு எவது மனத்திற் தீர்ப்பதைய ஏற்படுத்திகின்றபோது அவனது தாயின் ஓலம், எதிர்த்தரப்பு இழப்புகளும் அவலத்துக்கு உரியவையே என்ற மறுபொருள் பார்வையையும் உடைப நாடகச்சரியின் மனதாபிமனத்தையும் உணர்த்தியது.

யுத்தம் மீளும் அடுத்த சந்ததியினருக்கு வீரம் விளைக்க யெழுசீமை வளர்த்த நாத்தாவின குரல் பொட்டிடப்பாடுபோல் குத்திட்டு நிற்கும் அச்செட்டான வளர்த்துகள். அலமன்யுவின் மரணத்துடன் நாடகம் உச்சத்தைத் தொடுவதற்கு இதை நாம் மதியலாம். எதுதான் வர்ணம் கட்டுவோர்? என்று வஞ்சக வகையில் மீக்கி இறக்குமீப்போது யுத்த முறையினை மீறிய நடைமுறைகள் இல்லாததில் கேள்விகளுள் எங்கடப்படுவது எய்து மனதுக்கு ஆறுதலளிக்கிறது. எய்து இன்றைய நிலையை என்னி, யுத்தங்கள் நடப்பதில்லை; நடத்துவீக்கப் படுகின்றன என்பதற்க்களா காத்தா

புத்தி காலி புதித்த கொள்வாய் பார்வையாளர் என்ற நோக்கிக் கூறுவதுபோல் உள்ள சாதுர்யம் அற்புதம். மேலும் திரு வரகா அடி களை நாடகத் தின் தலைப் பாக இட்ட மையடி அமைதி உடான சூழலில் வாழவிருப்பும் நமீழ் மக்க லின் ஆத்ம அபிமானத்தைக் கட்டியம் கறி

நிற்கும் பிரசுர்தொடர் எனவாம். அரங்கம் எந்தவித அலங்காரமே விளக்கவேர இன்றி ஒரேஒரு சக்கரம் காணப்பட்டது. முடியில்லா வாழ்க்கை கட்டத்தின் முற்றுப் பொறாத போரின் சூறியீடோ என்று எண்ணத் தேர்ந்தாயது.

மேலும் அரங்கினுள் துறையுப்போது வடிவ கட்டப் பிரகரம் ஒன்று நாடகத்தைப் பத்திய புதிதலுக்கும் பங்குபற்றுவோர் பற்றிய விபரத் தையும் தந்ததுடன், அதனது சமர்ப்பணமும் சமாதான சக வரம்பையே முன்வைத்தது.

வாரும் பாலும் காணும் பாலும் காணும் தேடும் பார்வையாளருக்கு அழைப்பு விடுப்பதுபோல் அப்பிரகரத்தில் காணப்பட்ட பாடல் அடியின் பல சந்தர்ப்பங்களில் துறையுடன் கலந்து காட்சிப்படுகி போரு பல்லேறு அர்த்தப் பரிமாணங்களுடன் பார்வையாளரை நிலைநிறுத்தும் வைத்தது. எனினையும் கருத்தாழமும் தளைக்கலையையும் கவித்தவமும் திறைந்த முறையையின் கவிதைகள் நாடகத்துக்கு மேலும் ஒரு பொலிவைக் கொடுத்து

மாணவ சகல
பாதிப்பாடல்

ஆர்கொலோ சதுரர் நடன நாடகம் என்ற வகையில் அவ்வக்துறை சார்ந்த இருவரிடம் அபிப்பிராயம் பெற அணுகினோம். நடன ஆசிரியர் ஆர்கொலோ திருமதி பத்மினி செல்வகுமாரின் பார்வையில்.

பொதுவாக இந்த நாடகம் பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

ஆர்கொலோ சதுரர் என்ற நடன நாடகம் சிறந்த நாடக நடன ஆசிரியர்களின் சங்கமித்த கலையாக புதிய வடிவில் இதுவரைகாலமும் கருவராலும் செய்யாததை அரங்குக்கு கொண்டு வந்தது புதுமையாக இருந்ததுடன் மெச்சக்கூடியதுமானது.

நாட்டிய சாத்திர மரம்மை இன்னாடகம் பற்றியுள்ளதா?

இந்த நடன நாடகம் நாட்டிய சாத்திர வரம்புகளுள்ள நின்று தாளங்கே உரிய பாணியில் பேச்சு வழங்குத தமிழுடன், கதகளி, கூத்து, நடமாட பொன்ற கலவையுடன் இணைத்து ஆற்றுகை செய்யப்படுகிறது.

பாத்திரங்களின் நடிப்பு எவ்வாறு அமையுந்தது?

இவ்வாற்றுக்கையில் பாத்திர அமைப்பு மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. அகில அபிமானியின் பாத்திரம் நன்றாக எல்லா வகையும் கவரத்தகு வ அப்பாத்திரம் இறக்கப்படுவது உணர்வு வெளிப்பாடு பார்வையாளர்களை உருக்கவில்லை. இவ்வகையால் பாத்திரத்தின் உணர்வைக்காட்டி இருந்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்.

பார்வையாளரை நயக்கவும் விளக்கவும் வைத்ததுடன் சிந்தித்துச் செயற்படவும் உதவியது. இது முருகையன் போன்ற முத்தகவிஞர்களுக்கே இயல்பாகக் கைவரக் கூடிய ஒன்று.

பாண்டவர் விந்தணு ஒன்றிருக்கும் வரை பழிக்கப்படுகிற தெரடலுமடா யகளை என்கிறபோது இன்னறைய அமைதி நிலை திரந்தரமான தெரடலு மல்ல; என்று சூரமரக எச்சரிக்கையும் செய்கிறது. போரின் இழப்புகளும் அழிவுகளும் வெதனைவை ஏற்படுத்துகின்ற சமயங்களில் எல்லாம் கிருஷ்ணனது வருகையும் சம்பவமியுடிகே யுடிகே உரைக்கப்படும் போது அது பல்வேறுதளங்களில் சிந்திக்க வைத்ததையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

நாடகத்தின் முடிவில் எடுக்கப்படும் சப தங்களும் தீர்மானங்களும் எமது எதிர்கால அரசியல் குழுவைப் புரிய வைக்கின்றன.

இது சமாதான காலம், யிகமிக அவதானமாகச் செயற்படவேண்டிய காலம் என்கிற உண்மை உறைக்கிறபோது இதுவரை பார்த்ததும் கேட்டதற்கான பாரதப்போர் யணதிலிருந்து மெல்ல நழுவுகிறது.

ஆரம்பத்தில் வந்த காட்சி முடிவிலும் வந்து அவர் உடலே இவர் உடலோ எவர் உடலே கூறும். பாடலுடன் பல்வேறு இணைக்கிறபோது யணம் அதிர்ந்த நிலையில் முன்னைய புலன்

உணர்வு உறைதல்வயிலிருந்து உருகி சிந்தனையில்.

இனிவரப் போகும் வேளில் அமர்க்கள வெளிவிடும்.

தேரீயும் தெளிந்தும் தீர்வுகள் தெரிந்தும் ஆரீயும் குளிர்த்தும் அமைதியில் இணைத்தும் இவடசீயம் கோக்கிய பயணம் இதுதான் அன்புக் கடமையின் நியமம்

நாடகத்தின் சாரத்தை உணரத்தரிவையில், 'எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே முக்குப் என்று ஆத்ம பவத்துடன் சிந்தனை களைக்க எழுக்கிறோம். சமய யிகமிக அறமதியாக மெல்ல கண்பகிறது.

பார்வையாளர்களுக்கு எந்தவித இடையறோ அதுபவமோ இன்றி, நாடகத்துடன் ஒன்றவைக்க கூடிய ஆக்கஞ்ஹைந்த தகவல்களை மட்டுமே வழங்கி குறித்த நேரத்தில் நாடகம் ஆரம் பித்ததையும் நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்பாளர்கள் வின்பற்ற வேண்டிய முக்கிய விடயமாகும்.

ஆக மொத்தத்தில் இவ்வாற்றுக்கையானது, அனைத்துக் கலையம்சங்களும் ஆரோகணித்த நிலையில் சமீபத்த நாடக வரலாற்றில் அடுத்த பயணத்துக்கான ஆரம்பமாக விளங்குகிறது எனலாம்.

தெலிவானை மாட்டழிவி கூறுகிறார்

தெலிவானை மாட்டழிவி கூறுகிறார் என்ற செய்தியை மொழியாடல் தலைமை, பாடல்கள் நன்றாக இருக்கக் கூடிய நாடகங்கள், தொடர்புகள் கொண்டிருப்பது துதிருவாளர் வெளிப்படுத்தியது. நாமரை பின் பாடல்கள் பெற்று காட்டுகின்றது சாலை வழிக்க வாய்ப்பு. தெலிவானை மாட்டழிவி கண்டித்து தெரிந்தது.

இது ஒரு புதிய உருவம் என்ற வகையில் இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? இந்த நாடக நாடகம் புதிய வடிவத்தை கோரியுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட கலைவடிவங்கள் எங்களுக்கு நாட்டிற்கு நளிந்துவந்ததை கொண்டு வரும் வகையில் நாம் கொள்கும் உருவங்களாகவும். வெளிநாட்டிற்கு நாம் கொண்டு வர வேண்டிய கேட்டிகள், இத்தகையவற்றை பரதம் போல சிவன் மக்களுக்கு கண்டி நடனம் உள்ளது. உங்களுக்கு ஏதாவது நளிந்துவராத நாடகம் இருக்கின்றனவா? என்று வினாவலர்கள். எனவே நாடக நாட்டிற்கு என்ற உலகத்துவாயை செயல்படுத்தப்பட்ட கலைத்துவத்து உருவாக்குவதற்கு இந்த நாடக நாடகம் வழிகாட்டி நிற்கின்றது எனலாம்.

தெலிவானை, மாட்டழிவிக்கல்களின் ஆர்வியை திருமதி பரத்தி சீனோசுரையின் பார்வையில்...

செயல்படுத்தப்பட்ட நடனக்கலையும் கூட்டுக் கலையான நாடகமும் ஒன்றிணைந்த நாடக நாடகம் என்ற வகையில் இதற்கு பலவகையான விமர்சனங்கள் எழுந்தன. இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

ஆரோக்கியமான விமர்சனம் என்பது ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் உலகமையான ஊர்முக நோக்கு கொண்ட மாறாட்டுக்களும் ஆர்வியாகவும் கொண்டிருக்கின்ற வடிவங்களும் தட்டிக்கொடுப்பேனாம். வாழ்நாள் பூராவும் அதனையே நினைத்துப் பார்க்கத் தயக்கமற்றவையான மட்ட நட்டங்களைக் கலைவதலம். அத்து கலை எழுது கலை எழுது அமை - அத்து வளர் எல்லாம் எய்யுமையவை. இப்படியிருக்க விமர்சனங்கள் ஆர்க் பூர்வானவையாகவே அமையும். அமைவு வேண்டும். இது விமர்சன தரிமம் என்றாகக் கூறலாம்.

நடிப்புக்கலையானது பொதுமக்களுக்காகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய வேதம் என நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. உலக நாள்கு வேண்டியதும் படிக்கவேண்டிய துக்கப்பட்ட பாடல்களை உலகநாடுகளிலே வழங்கப்பட்டே, நாட்டிய வேதம். மக்களின் அறிவியல் தேடல்களுக்கு மரிக் உலகர்வின் உள்ளதை முகிழ்வீர்தம் நினைவுகளை அமைவதே நாடக வேதம்.

நாடகமாட்டியர், இயக்குநர், நாயரிப்பாளர், விமர்சகர் என்பதும் மிகுந்த பொறுப்புடன் சீரான தமது அமைவை செயல்படுத்திய மக்களின் அறிவும் ஆர்வமும் துணைவிய அரசியல் உணர்வும் உள்ளவது நடிப்பிற்குரியது. நாட்டிய வேதத்தில் இந்த உலகிய நேரக்காலானது காலத்திற்குக்காலம் பலவிதமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுக்கொண்டே, இருக்க வேண்டிய பண்பாகும்.

சாஸ்திரின் தேவையை இது பூர்த்தி செய்ய முனைகிறதா?

மக்கள் கலையாடிய இவ்வாற்தாலும் வேதம் வழியே மாலவே சாஸ்திரின் தேவையை மிகவும் நனையுமடிகே பூர்த்திசெய்ய முன்வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு காலடியும் அமைவும் மிகவும் அவதானமாகவே எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ளது. எத்தனையோ அவதானிப்புக்களுக்கு மத்தியில் மிகவும் அவதானமாகவே அளிப்பதை நகர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கவிதைகள், இசை, இசையமைப்பு, நடன அமைப்பு ஒவ்வொன்றும் பரத்திப் பார்த்து அத்தந்தி துறையின் சிறப்புக் கலைவழிகளால் வழங்கப்பட்டுள்ளதை குறிப்பிட நடுக்கது. நாடகத்தில் முத்தியை பதித்துள்ள குழந்தை மகன் முனையில்குறும் நடனத்தில் முத்தியை பதித்து திருமதி

சாந்தினி சிவநேரமும் தக்தமது கனலியை ஆழமாகப் பதித்துள்ளமையே இவ்வாற்றுகளின் பாரிய வெற்றிக்காவ அடித்தளமெனலாம்.

நடவடி கலைஞர்களின் வயத்தை நட்டுவாங்கத்திற்கும் மேலாக பாடகரின் இளை வயம் நடத்திச் சொல்லும் பாராட்டுக்கும் அப்பாற்பட்ட தொன்று. பொருளாகப் பிறர் அணுகாத பக்கமாக நான் இந்நிகழ்வினைப் பங்கு எண்ணுகிறேன்.

பொருத்தமான காலகட்டத்திலே பொருத்தமான கதையிலிருந்து பொருத்தமான கட்டத்தைத் தெரிவுசெய்து பொருத்தமான முறையிலே வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்- இதுவே காலத்தின் தேவையைப் புர்த்தி செய்தல் என்பது. குறுசேத்திரப்பொர் பாரதத்தில் மட்டுமல்ல- ஒவ்வொரு மனிதனின் மனங்களத்திலும் காலம் மாறாமல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற தரிமத்துக்கும் அடிப்பகுக்கும் இடையிலான ஓராத போர் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

தெரியாள்கை பற்றி குறிப்பிடமுடியுமா?

இங்கே திருமதி சாந்தினி சிவநேரம் அவர்களும் சுத்திக்கு மேலே நடனமாடும் பாங்கிலான ஒரு உயிர்ப்போராட்ட முயற்சியே மேற் கொண்டுள்ளார் என்றால் மிகையாகாது. நாட்டிய வரம்பை மீறாது நாடகத்தோடு இணைந்து அதேவேளை இரண்டி நக்கலக்காது தனது தனித்துவத்தையும் இரக்காது பாரிய பொறுப்புணர்வேடு இதனை நிகழ்த்திச் சாதனை படைத்தவள்ளார்.

இந்நிகழ்வின் வெற்றிக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் சில விடயங்களை நோக்கும்போது- பயன்படுத்திய உத்திகள், இதுவரை நடன அளங்கு செய்வாத பழமைகள் உதாரணமாக வியூகம் அமைத்தல், யத்தங்காட்சிகள், திருப்புக்காட்சிகளை மேலடக்குக் கொண்டுபுறந்த முறைகள் போன்றவை.

அதேவேளை சமாந்தரமாக உரையாடல் நடிப்புமூலம் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டுக்கொண்டு சென்ற கதை நகர்த்தும் ஸ்டாப், நடனம் சொல்லி விளக்கவேண்டிய கட்டத்தில் அதனை நாடகமும் நாடகம் காட்ட விளைவதை நடனமும் சமாந்தரமாகக் காட்டிச் செய்லிதம் அற்புதமாக அமைந்திருந்தது. முடிவாக இந்நடன நாடகம் பற்றி என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

பொருத்தத்தில் இந்ந முயற்சியானது இனிவரப்போகும் பல புதிய உயிர்ப்புக்களுக்கான வால்கோள் திகழ்வே என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பல உன்மைக் கலைஞர்களின் - கூட்டு முன்னெடுப்பு ஒரு பெரும் பாய்ச்சலை அரங்கத்தளமுறையிலே ஏற்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எமது இளைய தலைமுறையினர் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய வழிசாட்டல் துணுக்கங்கள் பல பொதிந்த வெற்றிப் படைப்பே இது. ஆடல் அரங்குக்குத் தட்டப்பட்ட மாயலையே இது. ஆமாம், ஆர்கொனோ உதார? ஆரோ- ஆராபோ- நீர் பாரும்- ஆம், நீவிரே பாரும்.

தரு வெள்ளோட்டம்

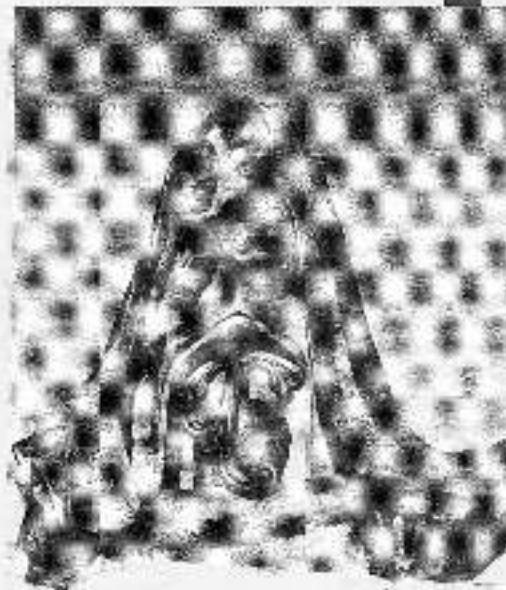
மார்ச்சு 8 ஆம் தேதி வெளிகள் தளத்தை முன்விட்டு எழுப்பானம் வெளிகள் விருதை விடுத்தன அமைப்பு மார் இராயநன் உதாரில் நடத்தல் மன்றின் கருத்தாங்குக் கலைநிகழ்வுப் துறையில் தேசிய மலர் திட்டம். மேலவ மாணவர் வட்டம் தாரிந்து வழங்கிய ஒரு வெள்ளோட்டம் என்ற சித்திரம் அழகம் கவத்து சித்திக்க துறையில் நடக்கின்ற ஒரு விழா. இந் நாடகத்தை மானவர் 2008 கருத்தாக தெரிப்படுத்தலர் தலைவர்.

மறப்பதற்கு அழைப்பு

'அவர்கள் மட்டும்தான் தமது கோரிக்கைகளை இறுதியாக மறப்பார்களெனில்'
- எரிக் பிரிடின் புகழ்

'மடக்கதை கதையாகிடு'
..... என்கிறது கூற்று,
'உலகம் சமூகிறது
எல்லாம் மாறுகிறது
முடிந்ததை நீ மறந்தே தீரவேண்டும்'

'நீ உன் வயலை மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்கிறது நுகுட்டப்பட்ட பயிர்
'நீ உன் வெள்ளை விட்டை மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்கிறது கிழந்த கல்,
'பழப்பு நிறுக்காததை நீ மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்கின்றன ஓட்டுத் துண்டுகள்,
'ஒலிவ் மரத்தை மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்கிறது மரத்தாய்,
'தோண்ட மரங்களை'
..... என்கிறது எரிந்த தோப்பு.

'நீ உன் சகோதரியர் தீருவாரையும் மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்கிறது புதைக்கழிகட்டுச் செல்லும் பாறை,
'ஒலங்களை நீ மறக்க முடியுமெனின்'
..... என்றன செவிகள்.

'அப்போது
அபாயத்துடன் வீளையாடுவதை நீ நிறுத்தலாம்'

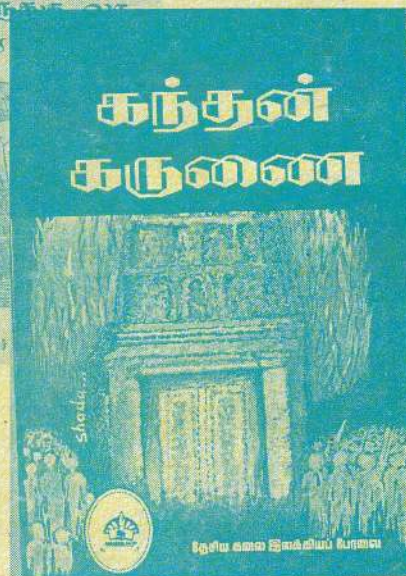
'பிடுங்கப்பட்ட விருட்சத்தின் விருதுகளைப்பற்றி
ஆத்திக் கள் போலக்
கப்பலின் உதரத்தள் நீ கடற்பயணம் போகலாம்
காற்றில் மணர் துளிபோல் விருதுகளைவைக் கண்ணாம்
முடிவில்
நீ இழந்த மொத்த மண்ணின் என்று விமோசனம் பெறலாம்'

'உலகம் சமூகிறது
முடிந்ததை நீ மறந்தே தீரவேண்டும்'
மடக்கதை கதையாகிடு'
என்கிறது கூற்று -
உன்னைத் தூரத்தீரோனாள் தூரத்தீரவேண்டும்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின்
101 வெளியீடுகளில் சில

முதலாவது நூல்

நூற்றி ஒராவது நூல்

நூறாவது நூல்